

ΕΡΓΑΤΙΚΗ αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

No 1324, 16 Μάρ 2018 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

**Η Αργεντινή ξανά στα νύχια του ΔΝΤ
Τραμπ και Ισραήλ χτυπούν το Ιράν και τη Γάζα**

γυρίστε στις
σελίδες 2, 20

**ΧΡΕΟΚΟΠΙΑ και ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΝΑΙ
Η “ΚΑΝΟΝΙΚΟΤΗΤΑ” ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ**

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Ο.ΤΙ ΚΑΙ ΝΑ ΛΕΝΕ ΟΙ “ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΕΤΑΙΡΟΙ”

30 ΜΑΗ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ
ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

**ΔΟΥΛΕΙΣ
ΟΧΙ ΦΡΕΓΑΤΕΣ**

**Η ΜΟΝΗ “ΚΑΘΑΡΗ ΕΞΟΔΟΣ”
ΑΠΟ ΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ
ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΗΛΩΜΑ ΤΟΥΣ**

Καμιά ιδιωτικοποίηση
Συλλογικές συμβάσεις με αυξήσεις
Μαζικές προλήψεις μόνιμη και σταθερή δουλειά
Λεφτά για τα ταμεία όχι για τους τραπεζίτες και το χρέος

ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ 10.30πμ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ

30 ΜΑΗ
Η Πανεργατική στα
χέρια των εργατών
γυρίστε στις σελίδες 4, 5

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2018
4 μέρες με επαναστατικές ιδέες & συζητήσεις

200 χρόνια Μαρξ
Ένας επαναστάτης για το σήμερα

- Οι κρίσεις
- Ο ιστορικός νεκροθάφτης
- Καταπίεση και απελευθέρωση
- Οι εργατικές επαναστάσεις

17-20 Μάρ ΝΟΠΕ

Νομική σχολή, Σόλωνος 57

Οργανώνεται από το
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα
www.sekonline.gr sek@otenet.gr τηλ. 2105221509

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2018
4 μέρες με επαναστατικές ιδέες & συζητήσεις

Ο Μάρξ του '68
Τότε και τώρα

- Εξέγερση από Ανατολή σε Δύση
- Το αντιπολεμικό κίνημα
- Ο ελληνικός Μάρξ
- Οι Μαρξισμοί του Μάρ

17-20 Μάρ ΝΟΠΕ

Νομική σχολή, Σόλωνος 57

Οργανώνεται από το
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα
www.sekonline.gr sek@otenet.gr τηλ. 2105221509

με
έμπνευση
από
τον Μαρξ
και τον
Μάρ 68

γυρίστε στις
σελίδες 10, 11, 12, 13

Η Αργεντινή ξανά στα νύχια του ΔΝΤ

Τον Δεκέμβρη του 2015 η νεοφιλελεύθερη δεξιά επέστρεψε στην εξουσία στην Αργεντινή, ύστερα από μια "λαϊκιστική παρένθεση" δεκαπέντε σχεδόν ετών. Το προεκλογικό σύνθημα του Μαουρίσιο Μάκρι, του νέου προέδρου ήταν να κάνει την Αργεντινή ξανά "κανονική χώρα". Την περασμένη εβδομάδα η κυβέρνησή του απευθύνθηκε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο για επείγουσα οικονομική "βοήθεια".

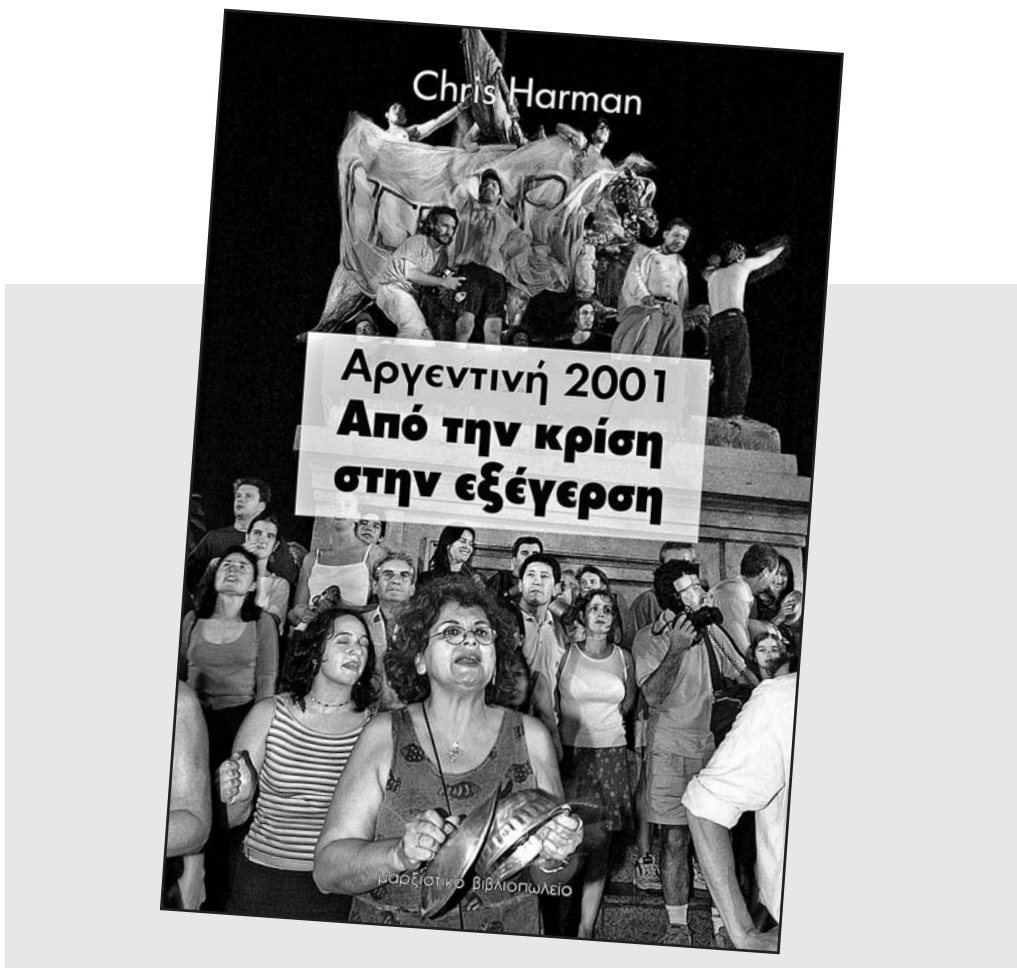
Επιστροφή στην κανονικότητα...

Το ΔΝΤ, είναι αλήθεια, είναι η "κανονικότητα" για την Αργεντινή. Το ΔΝΤ μπήκε για πρώτη φορά στη χώρα το 1957, πριν από 61 χρόνια. Το πρώτο δάνειο -συνοδευόμενο από ένα πρώτο "πρόγραμμα προσαρμογής"- εκταμιεύθηκε τον Δεκέμβρη του 1958. Το δάνειο ήταν μονοετές, θα αποπληρωνόταν υποτίθεται στις 2 Δεκέμβρη του 1959 και το πρόγραμμα θα έληγε. Περιττό να το πει κανείς, τίποτα από τα δυο δεν έγινε. Στις 3 Δεκέμβρη του 1959 το ΔΝΤ ενέκρινε ένα νέο δάνειο -συνοδευόμενο από νέους όρους- προς την Αργεντινή. Τα τρία τέταρτα των χρημάτων που εκταμιεύθηκαν γύρισαν αμέσως πίσω στο ΔΝΤ για την εξόφληση του χρέους του 1958. Τον Δεκέμβρη του 1960 επαναλήφθηκε το ίδιο ακριβώς σκηνικό. Και ξανά το 1961. Και ξανά το 1962. Για να μην τα πολυλογούμε, το ΔΝΤ έμεινε στην Αργεντινή, σχεδόν χωρίς διακοπή, 42 ολόκληρα χρόνια.

Και αυτό δεν ήταν το χειρότερο. Το 1991 κάτω από την απειλή του υπερπληθωρισμού και με τις ευλογίες και τις συμβουλές του Ταμείου η τότε κυβέρνηση του **Κάρλος Μένεμ** πέρασε έναν νόμο που "κλειδωνε" το πέσο, το εθνικό νόμισμα της Αργεντινής με το αμερικανικό δολάριο. Το σχέδιο είχε σαν στόχο την προσέλκυση "ξένων επενδυτών" και συνοδεύτηκε από ένα φιλόδοξο πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων και μια επιθετική πολιτική "απορρύθμισης" της αγοράς εργασίας.

Στην αρχή τα πράγματα έμοιαζαν να πηγαίνουν καλά -για τους πλούσιους φυσικά. Ο πληθωρισμός έπεσε από το 3000% στο 3% μέσα σε μια δεκαετία. Και οι ρυθμοί ανάπτυξης της οικονομίας "απογειώθηκαν" (πολύ περισσότερο λόγω της διεθνούς συγκυρίας παρά λόγω του ακραίου νεοφιλελευθερισμού είναι αλήθεια). Αλλά το τίμημα αυτής της επιτυχίας ήταν ο τριπλασιασμός της ανεργίας και η εκτίναξη της ανισότητας σε αστρονομικά επίπεδα. Και αυτό δεν ήταν παρά η αρχή.

Το 1997 μια άγρια "χρηματοοικονομική" κρίση χτύπησε την Νοτιοανατολική Ασία. Το 1998 οι μετασεισμοί έφτασαν στη Ρωσία -που χρεοκόπησε. Το 1999 χτύπησαν την Βραζιλία. Τα νομίσματα -από τη Νότια Κορέα ως την Ευρώπη- άρχισαν να υποχωρούν. Η Αργεντινή, όμως, δεν μπορούσε να αφήσει το πέσο, το νόμισμά της, να υποτιμηθεί γιατί ήταν με νόμο "κλειδωμένο" στο δολάριο. Το αποτέλεσμα ήταν μια επιταχυνόμενη οικονομική κατάρρευση που συνοδεύτηκε από μια πρωτοφανή κοινωνική έκρηξη που εξανάγκασε μέσα σε μερικούς μήνες τρεις προέδρους σε παραίτηση (ο **Φερνάντο ντε λα Ρούα** έφυγε στις 21 Δεκέμβρη του 2001 κυριολεκτικά νύχτα με ελικόπτερο από το προεδρικό μέγαρο).

Τι έκανε το ΔΝΤ; Στις 5 Δεκέμβρη του 2001 και ενώ η κυβέρνηση είχε ήδη επιβάλλει "κάπιταλ κοντrolls" για να σώσει το τραπεζικό σύστημα από τον πανικό των καταθετών, το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου, με τη δικαιολογία ότι η κυβέρνηση δεν είχε συμμορφωθεί πλήρως με όσα είχαν συμφωνήσει, αρνήθηκε την εκταμίευση της "επόμενης δόσης". Με τη "μηχανική υποστήριξη" έξω από την πρίζα η Αργεντινή οδηγήθηκε στα τέλη Δεκέμβρη στην "άγρια" χρεοκοπία.

...στις αγορές...

Η Αργεντινή τυπικά ανέκαμψε μέσα στα επόμενα χρόνια. Αυτή η "ανάκαμψη" έχει περιβληθεί με ένα σωρό μύθους από ένα τμήμα της αριστεράς, παγκόσμια. Κάποιοι αποδίδουν την επιτυχία αυτή στην "αριστερή" διακυβέρνηση των **Κίρχνερ** -του Νέστωρ που κυβέρνησε από το 2003 μέχρι το θάνατό του το 2007 και της **Κριστίνα Φερναντέζ** που έμεινε στην εξουσία μέχρι την άνοδο του Μάκρι το 2015. Κάποιοι την συνδέουν αυτόματα με την χρεοκοπία του 2001 - αν είχε κάνει και η Ελλάδα το ίδιο το 2010 λένε, σήμερα τα πράγματα θα ήταν πολύ διαφορετικά. Άλλοι πάλι, με τον ίδιο γραμμικό τρόπο, με την αποσύνδεση του πέσο από το δολάριο -και πάλι οι συνδέσεις με την Ελλάδα είναι ευθείες, η έξοδος από το Ευρώ θα οδηγήσει σχεδόν αυτόματα στην "παραγωγική ανασυγκρότηση".

Οι μύθοι αυτοί, όμως, έχουν πολύ μικρή σχέση με την πραγματικότητα. Η Αργεντινή, πρώτα απ' όλα, μπορεί να μην κατάφερε να εξυπηρετήσει τα χρέη της το 2001, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν τα πλήρωσε: το 2005 η κυβέρνηση ήρθε σε συμφωνία με τους πιστωτές της

που, αφού δέχτηκαν ένα κούρεμα (κάτι ανάλογο με το δικό μας PSI), άρχισαν και πάλι να εισπράττουν τόκους και χρεολύσια. Μόνο ένα μικρό κομμάτι κερδοσκόπων -που είχαν αγοράσει ένα κομμάτι του χρέους σε εξευτελιστικές τιμές μετά τη χρεοκοπία και δεν δέχτηκε το κούρεμα- σταμάτησε να "ξεπληρώνει", επί Κίρχνερ, η Αργεντινή.

Όσο για την οικονομική άνθηση, το "μυστικό" της ήταν η αύξηση των τιμών των πρώτων υλών στη διεθνή αγορά τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 2000: το "οικονομικό θαύμα" έληξε μόλις οι τιμές άρχισαν ξανά να πέφτουν. Το 2014, ο πληθωρισμός έφτασε στο 25%. Τον Δεκέμβρη του 2015, το 30% των νοικοκυριών στην Αργεντινή ζούσε κάτω από το όριο της φτώχειας. Η απογοήτευση, η οργή και μαζί τους οι απεργίες και οι διαδηλώσεις φούντωσαν. Η πολιτική των Κίρχνερ άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Μάκρι στις εκλογές του 2015.

Ο Μάκρι είναι ένας ακραία νεοφιλελεύθερος. Το πρώτο μέτρο που πήρε μόλις ανέβηκε στην εξουσία ήταν να συμβιβαστεί με τους κερδοσκόπους που δεν είχαν δεχτεί το "κούρεμα" του 2015 και να τους ξεπληρώσει -μια κίνηση που στοίχισε 11 δισεκατομμύρια στα δημόσια ταμεία. Το δεύτερο πράγμα που έκανε ήταν να καταργήσει τις επιδοτήσεις των τιμών των βασικών προϊόντων - καταδικάζοντας με μια κίνηση στην πείνα εκατομμύρια φτωχούς. Ο πληθωρισμός τινάχτηκε στα ουράνια -τον Απρίλη του 2016 είχε φτάσει στο 40%, αλλά οι "αγορές" ήταν ενθουσιασμένες: επιτέλους οι "λαϊκιστές" είχαν φύγει από την εξουσία και ένα δικός τους άνθρωπος βρισκόταν τώρα στο προεδρικό Μέγαρο αποφασισμένος να διορθώσει

τις "στρεβλώσεις" που είχαν προκαλέσει οι Κίρχνερ. Το 2016, η Αργεντινή επέστρεψε "θριαμβευτικά" στις αγορές. Μέσα στη διετία 2016-2017 η κυβέρνηση του Μάκρι άντλησε με επιτυχία σχεδόν 60 δισεκατομμύρια δολάρια από το διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα. Το απόγειο της επιτυχίας της κυβέρνησης ήταν η έκδοση ενός 100ετούς ομολόγου ύψους 2,75 δις δολαρίων που έγινε ανάρπαστο από τις αγορές - μια εντυπωσιακή είδηση ιδιαίτερα αν σκεφτεί κανείς ότι η Αργεντινή έχει χρεοκοπήσει τουλάχιστον τρεις φορές μέσα στα προηγούμενα εκατό χρόνια. Ο Μάκρι είχε κάνει το όραμά του πραγματικότητα: η Αργεντινή "είχε επιστρέψει στην κανονικότητα".

...και στα σαγόνια του ΔΝΤ

Οι κερδοσκόποι -όπως και τα ζόμπι άλλωστε- δεν είναι χορτοφάγοι. Κανένας δεν αγοράζει ένα εκατονταετές ομόλογο για να εισπράξει τους τόκους και να πάρει το κεφάλαιό του πίσω μετά από έναν αιώνα. Οι "επενδυτές" που έσπευσαν να αγοράσουν τα ομόλογα του Μάκρι είχαν ένα και μόνο στο νου: να τα πουλήσουν στη δευτερογενή αγορά λίγους μήνες ή έστω λίγα χρόνια αργότερα - σε καλύτερη τιμή φυσικά. Αλλά τα πράγματα δεν εξελίχθηκαν όπως τα περίμεναν.

Η αμερικανική κεντρική τράπεζα, η FED, άρχισε να ανεβάζει τα επιτόκια πιο επιθετικά από ότι υπολόγιζαν οι "αγορές". Το αποτέλεσμα ήταν να αρχίσουν να χάνουν, σταδιακά αλλά ολοένα και πιο γρήγορα, οι επενδυτές την όρεξή τους για τα ομόλογα των αναπτυσσόμενων χωρών. Γιατί να επενδύσει κανείς στα επισφαλή ομόλογα της Αργεντινής ή της Τουρκίας όταν μπορεί να εισπράξει το ίδιο επιτόκιο αγοράζοντας τα πολύ πιο ασφαλή ομόλογα του αμερικανικού δημοσίου;

Οι κερδοσκόποι άρχισαν να εγκαταλείπουν το "πλοίο". Στις δευτερογενείς αγορές τα ομόλογα της Αργεντινής -αυτά που γίνονταν ανάρπαστα πριν από ένα χρόνο- άρχισαν να πουλιούνται σε ολοένα πιο εξευτελιστικές τιμές. Οι υποτιμητικές πιέσεις πάνω στο πέσο έγιναν αφόρητες. Για να δαλεάσει τους επενδυτές η κεντρική τράπεζα της Αργεντινής άρχισε να ανεβάζει τα επιτόκια -που έφτασαν στο 40% πριν από μερικές ημέρες και να ξοδεύει δισεκατομμύρια από τα συναλλαγματικά της αποθέματα για να στηρίξει το νόμισμά της. Χωρίς αποτέλεσμα. Στο τέλος ο Μάκρι αναγκάστηκε να κάνει το αδιανόητο: να αποτανθεί ξανά στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Το ΔΝΤ είναι εξαιρετικά μισητό στην Αργεντινή -και δεν είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς γιατί. "Μια πρόσφατη δημοσκόπηση", γράφει το περιοδικό The Economist, "διαπίστωσε ότι τα τρία τέταρτα του πληθυσμού είναι αντίθετα στην βοήθεια του ΔΝΤ". Τον Οκτώβρη θα γίνουν εκλογές στην Αργεντινή και οι πιθανότητες να τις κερδίσει ξανά ο Μάκρι είναι πολύ μικρές αυτή τη στιγμή. Αλλά όπως δείχνουν οι παραδόσεις της κρίσης του 2001 η άρχουσα τάξη δεν θα χρειαστεί, μάλλον, τόσους μήνες για να χάσει τον εκλεκτό της. Το προεδρικό μέγαρο, άλλωστε, εξακολουθεί να διαθέτει ελικοδρόμιο.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Παρίσι 5 Μάρ 2018. "Χρόνια πολλά" γράφει το πλάκατ με τον Μαρξ.

Ένας νέος Μάρς είναι αναγκαίος- δεν τον περιμένουμε, τον ετοιμάζουμε

Πενήντα χρόνια μετά τον θρυλικό Μάρ του 68, η αναγκαιότητα για ένα νέο "Μάρ" ξεπροβάλλει ανάγλυφα μέσα από τις εξελίξεις. Η Αργεντινή και η Παλαιστίνη δίνουν τα πιο πρόσφατα συγκλονιστικά παραδείγματα.

Η κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα επιμένει ότι θα μας οδηγήσει σε μια "καθαρή έξοδο" από τα Μνημόνια υλοποιώντας όλα τα προαπαιτούμενα της Τρόικας. Και ο Κυριάκος Μητσοτάκης υπερακοντίζει σε νεοφιλελεύθερη βλακεία ελπίζοντας ότι θα γίνει ο Μάρκι της Ελλάδας.

Στο μεταξύ όμως, ο πραγματικός Μάρκι, ο δεξιός πρόεδρος της Αργεντινής που κοκορευόταν ότι κέρδισε την εμπιστοσύνη των αγορών, αναγκάζεται να ρίξει την Αργεντινή ξανά στα νύχια του ΔΝΤ καθώς η φυγή κεφαλαίων τσακίζει το νόμισμα της χώρας, το πέσο.

Μακρόσυρτη κρίση

Η κατάσταση του διεθνούς καπιταλισμού είναι τέτοια ώστε οι όποιες "επιτυχίες" οικονομικής ανάκαμψης αποτελούν προσωρινά διαλείμματα μέσα στην μακρόσυρτη κρίση. Πίσω από τη δήθεν έξοδο από τα Μνημόνια ξεπροβάλλει η επόμενη χρεοκοπία.

Ακόμη πιο τραγική είναι η γεωπολιτική διάσταση της κρίσης. Ο Τσίπρας πήγε στην Κύπρο για να σφίξει το χέρι του Νετανιάχου και να επαναλάβει ότι η Ελλάδα γίνεται ενεργειακός κόμβος και κολόνα σταθερότητας στην περιοχή χάρη στην συμμετοχή της στον άξονα ΗΠΑ-Ισραήλ. Την ίδια στιγμή όμως, ο Τραμπ

ανακοίνωσε το σπάσιμο της συμφωνίας με το Ιράν και έδωσε το πράσινο φως για τη μεγαλύτερη πολεμική κλιμάκωση στη Μέση Ανατολή. Το Ισραήλ βομβαρδίζει Ιρανικές θέσεις στη Συρία και δολοφονεί μαζικά τους Παλαιστίνιους που ξεσηκώνονται.

Στην πράξη, ο Τσίπρας τοποθετείται στα δεξιά του Ερντογάν! Η Τουρκία ανακάλεσε τους πρεσβευτές της από ΗΠΑ και Ισραήλ, ενώ ο Κοτζιάς και ο Καμένος οδηγούν την Ελλάδα στη δίνη της χειρότερης ιμπεριαλιστικής επέμβασης στη Μέση Ανατολή.

Πόλεμος και χρεοκοπία, αυτό είναι το μέλλον που μας ετοιμάζουν οι καπιταλιστές και οι πολιτικές δυνάμεις που τους υπηρετούν. Η επικαιρότητα της εργατικής εξέγερσης που απλώνεται σαν φωτιά όπως τότε στον Μάρ του 68 είναι αναμφισβήτητη. Η διαπίστωση αυτή πρέπει να είναι η αφετηρία για τη δράση της Αριστεράς σήμερα.

Δεν αρκεί, όμως, μόνο η διαπίστωση. Χρειάζεται να οργανωθούμε με βάση αυτή την προοπτική. Οργάνωση μέσα στους χώρους δουλειάς και σπουδών, εκεί που βρίσκεται η δύναμη της τάξης μας. Οργάνωση των απεργιών ενάντια στις οικονομικές επιθέσεις αλλά και των κινητοποιήσεων ενάντια στην πολεμική απειλή και το ρατσιστικό δηλητήριο που τη συνοδεύει. Πάνω απ' όλα, οργάνωση της επαναστατικής αριστεράς. Για να χτίσουμε ένα επαναστατικό κόμμα της εργατικής τάξης ικανό να οδηγήσει τον καινούργιο Μάρ που ωριμάζει, μέχρι τη νίκη!

Κυκλοφορεί
νέο τεύχος
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Γιορτή της Εργατικής Αλληλεγγύης!

Το Σάββατο 23 Ιούνι, στον κήπο του Δημοτικού Κολυμβητηρίου στην οδό Πειραιώς, η Εργατική Αλληλεγγύη σας προσκαλεί για να γιορτάσουμε μαζί και να ενισχύσουμε την εφημερίδα που στηρίζει τους αγώνες.

Κάθε βδομάδα, μέσα από τις σελίδες της εφημερίδας μας δίνουν το παρών οι εργάτες και οι εργάτριες που αντιστέκονται στις απολύσεις, τις περικοπές και τις ιδιωτικοποιήσεις, οι αντιφασίστες/τριες και οι αντιρατσιστές/τριες που παλεύουν μαζί με τους μετανάστες και τους πρόσφυγες ενάντια στην ισλαμοφοβία και τις χρυσαυγίτικες επιθέσεις, οι νέοι και οι νέες που αρνούνται τους ταξικούς φραγμούς στην Παιδεία και ανοίγουν μέτωπα ενάντια στην καταστολή και στον σεξισμό.

Στις 23 Ιούνι έχουμε την ευκαιρία να βρεθούμε όλοι και όλες από όλες αυτές τις μάχες για να δυναμώσουμε την κοινή μας προσπάθεια. Θα υπάρξει συζήτηση για τις προοπτικές της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και θα ακολουθήσει μουσικό πρόγραμμα. Η πρόσκληση περιλαμβάνει φαγητό και ένα ποτήρι κρασί. Η τιμή ενίσχυσης είναι 10 ευρώ.

Σας περιμένουμε για μια ωραία καλοκαιρινή βραδιά στον κήπο.

METPO

Απεργία ενάντια στην ιδιωτικοποίηση

Σε 24ωρη απεργία κατέβηκαν οι εργαζόμενοι του Μετρό της Αθήνας, τη Δευτέρα 14/5, ακινητοποιώντας το σύνολο των συρμών. Η Εργατική Αλληλεγγύη μίλησε με το Σπύρο Ρεβύθη, πρόεδρο του Σωματείου Εργαζομένων στο Μετρό (ΣΕΛΜΑ):

“Η απεργία είχε επιτυχία και καθολική συμμετοχή. Το πρωί κάναμε περιφρουρήσεις σε όλους τους χώρους εργασίας, που πήγαν πάρα πολύ καλά.

Οι λόγοι της απεργίας είναι η απαξίωση του Μετρό, με απώτερο στόχο την ιδιωτικοποίηση. 19 συρμοί είναι ακινητοποιημένοι εδώ και πολύ καιρό με βλάβες. Δεν έχουμε υλικά κι ανταλλακτικά για να τους επισκευάσουμε. Δεν έχουμε τα βασικά. Ρόδες, φρένα, λάδια, λάμπες, γράσα, πανιά, τίποτα. Από τους 19 συρμούς ξηλώνουν πράγματα για να τα χρησιμοποιούν σε αυτούς που κινούνται. Και την ίδια στιγμή που δεν υπάρχουν τα απαραίτητα για τη συντήρηση, δεν υπάρχει κι ο απαραίτητος αριθμός εργαζομένων για την ομαλή λειτουργία του Μετρό. Ο αντίκτυπος στο επιβατικό κοινό είναι άμεσος, διότι όσο συνεχίζεται αυτή η κατάσταση και μειώνονται οι συρμοί που κινούνται, μειώνονται και τα δρομολόγια. Ο χρόνος αναμονής μεταξύ των δρομολογίων ανεβαίνει. Ήδη έχουν δώσει εντολές να ανέβει ο χρόνος αναμονής, από το τρίλεπτο που ήταν μέχρι τώρα, τις ώρες αιχμής.

Στείλαμε ένα εξώδικο στις αρχές Απρίλη που τους είπαμε ότι αν σε 40 μέρες δεν έχετε τροφοδοτήσει με τα απαραίτητα υλικά κι αναλώσιμα που χρειάζονται, θα προχωρήσουμε σε κινητοποιήσεις. Αδιαφόρησαν. Ούτε καν μας φώναξαν να συζητήσουμε.

Η σχέση αυτής της κατάστασης με την προωθούμενη ιδιωτικοποίηση είναι άμεση. Το Μετρό και συνολικά η ΣΤΑΣΥ είναι στο Υπερταμείο. Αφήνουν το Μετρό να ρημάξει για να φτάσει σε ένα σημείο να πουν ‘αντε να ρθει ο ιδιώτης να το φτιάξει’. Κι έτσι να το ξεφορτωθούν όπως κάνανε με τα λιμάνια, με τα αεροδρόμια, με τον ΟΣΕ κλπ.

Είναι σκάνδαλο. Το Μετρό της Αθήνας, ένα καινούργιο πράγμα που έχει πληρώσει δισεκατομμύρια ο λαός από την τσέπη του, να το ρημάζουν και να το χαρίζουν τελικά στα ιδιωτικά συμφέροντα.

Επιτυχία

Ε λοιπόν εμείς δεν θα το επιτρέψουμε. Πραγματοποιήσαμε με επιτυχία μια προειδοποιητική 24ωρη απεργία, θα πάμε σε γενική συνέλευση και θα δούμε τη συνέχεια. Ήδη φαίνεται ότι ο αγώνας μας έχει αποτέλεσμα. Έβγαλαν χτες στο Διαύγεια παραγγελίες για κάποια από αυτά τα υλικά που λείπουν. Είδαν την αντίδρασή μας κι αναγκάστηκαν να κινηθούν. Δεν εφησυχάζουμε όμως.

Το Υπερταμείο έχει δώσει οδηγία για περικοπές των δαπανών και του μισθολογικού κόστους σε ΣΤΑΣΥ και ΟΣΥ. Αυτό μπορεί να σημαίνει από περικοπές σε μισθούς μέχρι απολύσεις. Σε συνδυασμό με την οδηγία για τα αραιότερα δρομολόγια και το ηλεκτρονικό εισιτήριο που κάνει τις συγκοινωνίες πιο ακριβές και λιγότερο προσβάσιμες για το λαό, καταλαβαίνεις ότι διαμορφώνεται το τέλειο φιλέτο για τους κερδοσκόπους εργολάβους και κάθε είδους ιδιώτες. Ένα άλλο που μας ξεκαθάρισαν είναι ότι δεν θα προσλάβουν κόσμο όσο το απαγορεύουν τα μνημόνια. Οι μόνες προσλήψεις θα είναι ελαστικά εργαζόμενοι από γραφεία ενοικίασης προσωπικού – δουλεμπορικά.

Αυτά για μας είναι αιτία πολέμου. Μετά και την επιτυχία της σημερινής απεργίας είμαστε αποφασισμένοι να παλέψουμε ενάντια στο ξεπούλημα και για προσλήψεις μόνιμου προσωπικού”.

Με ανακοίνωσή του ο **Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια** στηρίζει τον αγώνα των εργαζομένων στο Μετρό. “Οι εργαζόμενοι του METPO έχουν αποδείξει ότι παραμένουν στην ίδια γραμμή σύγκρουσης με τα μνημόνια, έχοντας μεγάλους αγώνες στο ενεργητικό τους όλα τα χρόνια, μέχρι σήμερα... Στηρίζουμε τον αγώνα των εργαζομένων στο METPO και καλούμε όλα τα συνδικαλιστικά σωματεία, τις οργανώσεις και όλους τους εργαζόμενους, να βρεθούν στο πλευρό τους, και στην απεργιακή κινητοποίηση αλλά και σε κάθε αγώνα που δίνουν. Και στις 30 Μάη θα απεργήσουμε όλοι μαζί για να σπάσουμε την πολιτική των μνημονίων” υπογραμμίζει ο Συντονισμός μεταξύ άλλων.

Πάλη για μονιμοποιήσεις και προσλήψεις

Ένας ακόμα σημαντικός σταθμός ήταν η απεργιακή κινητοποίηση της 11ης Μάη, για το κίνημα που διεκδικεί μονιμοποίηση των ελαστικά εργαζομένων και μαζικές προσλήψεις.

Η **ΑΔΕΔΥ** είχε κηρύξει στάση εργασίας από τις 12μεσ. σε όλο το δημόσιο τομέα, αλλά μια σειρά σωματεία κι ομοσπονδίες επέκτειναν την απεργία. Η ομοσπονδία των δασκάλων για παράδειγμα κήρυξε επιπλέον στάση εργασίας από τις 8 το πρωί, οι συμβασιούχοι του Υπουργείου Πολιτισμού συμμετείχαν με 24ωρη απεργία και η **ΟΛΜΕ** είχε δώσει κατεύθυνση στις τοπικές **ΕΛΜΕ** να κηρύξουν πρόσθετες στάσεις εργασίας.

“Βάλαμε κι εμείς το λιθαράκι μας, όπως κι άλλα πρωτοβάθμια σωματεία για να έχουμε τη σημερινή απεργιακή κινητοποίηση” μας λέει ο **Μιχαήλ Ζερβός**, πρόεδρος του **Σωματείου Έκτακτου Προσωπικού του ΥΠΠΟ**. “Η πίεση ήταν συνεχόμενη κι όλο πιο καλά οργανωμένη με αποτέλεσμα το τρίτο-βάθμιο όργανο, η **ΑΔΕΔΥ**, να αναγκαστεί να ακολουθήσει την επιταγή των εργαζομένων. Μόνιμοι και συμβασιούχοι πρέπει να παλέψουμε μαζί. Εμείς το λέμε από την αρχή αυτό. Σε μεγάλο ποσοστό άλλωστε οι μόνιμοι συνάδελφοι έχουν περάσει από τη θέση τη δικιά μας. Ξέρουν τι είναι η ανασφάλεια και η καθυστέρηση του μισθού κι αγωνιζόμενοι από κοινού μπορούμε να πετύχουμε αυτά που διεκδικούμε. Σήμερα έχουμε μαζί μας συναδέλφους από μακρινά μέρη της Αττικής κι άλλες περιοχές, που σημαίνει ότι ο κόσμος καταλαβαίνει ότι χρειάζεται αγώνας κι όχι ανάθεση. Η μόνιμη και σταθερή εργασία είναι ο μόνος τρόπος για να λειτουργήσουν καλά οι κοινωνικές υπηρεσίες ενός κράτους. Η Υγεία, η Παιδεία, ο Πολιτισμός κι ό,τι είναι απαραίτητο για τις ανάγκες του κόσμου. Θα συνεχίσουμε. Έχουμε ήδη αποφασίσει κι οργανώνουμε τη συμμετοχή μας στην πανεργατική απεργία στις 30 Μάη”.

Εκατοντάδες απεργοί συγκεντρώθηκαν στα **Προπύλαια**. Ταυτόχρονα λίγα μέτρα πιο πέρα, γινόταν συγκεν-

τρωση στην κατασκήνωση - κέντρο αγώνα που συνεχίζουν για τρίτη βδομάδα, οι συμβασιούχοι/πατασιούχοι των δήμων, στην **πλατεία Κλαυθμώνος**. Το αγωνιστικό “τρίγωνο” συμπληρωνόταν με την καθιστική διαμαρτυρία ενάντια στις περικοπές που πραγματοποιούσαν έξω από το Υπουργείο Εργασίας στη **Σταδίου**, οι γυναίκες δικαιούχες του επιδόματος χηρείας.

Με το σύνθημα “εργάτες ενωμένοι – ποτέ νικημένοι”, η πορεία που ξεκίνησε από τα Προπύλαια, στάθηκε μπροστά από το κέντρο αγώνα των συμβασιούχων **ΟΤΑ**, δηλώνοντας τη συμπαράσταση και την ανάγκη για ενότητα. Οι διαδηλωτές βάδισαν μέχρι το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης.

Όπως φαίνεται και σε όλες τις δηλώσεις των απεργών, το σύνθημα για τη συνέχεια έχει δοθεί κι αυτό είναι η μαζική συμμετοχή στη γενική απεργία της 30ης Μάη.

Μαζικά

“Οι εργαζόμενοι του Ερυθρού συμμετέχουμε σήμερα μαζικά στη μεγάλη κινητοποίηση. Βάζουμε την πίεση στην κυβέρνηση και ταυτόχρονα συγκροτούμε τη βάση για τη μεγάλη πανεργατική απεργία στις 30 του Μάη. Είμαστε ενωμένοι μόνιμοι και συμβασιούχοι εργαζόμενοι. Διεκδικούμε μαζικές προσλήψεις στα νοσοκομεία και μονιμοποίηση όλων. Είναι θεμελιώδες για τη σωστή λειτουργία ενός δημόσιου νοσοκομείου” δήλωσε στην **Ε.Α** ο **Βασίλης Λευτεριώτης**, από το Σωματείο του **Ερυθρού**, που είχε από τα μαζικότερα μπλοκ στην απεργιακή διαδήλωση. Οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων αποτελούσαν μεγάλο κομμάτι της πορείας. Εκτός από τον Ερυθρό, το παρών έδωσαν τα σωματεία του **Γεννηματάς**, του **Αγ.Σάββα**, του **Απτικού**, του **Ασκληπείου** της Βούλας και του **Συντονιστικού των Νοσοκομείων**.

Το άλλο μεγάλο κομμάτι της διαδήλωσης ήταν αυτό των δασκάλων και των καθηγητών, με την παρουσία μιας σειράς **ΕΛΜΕ**, διδασκαλικών

συλλόγων και συντονιστικών αδιόριστων εκπαιδευτικών κι αναπληρωτών.

“Το καθεστώς εργασίας για τους συμβασιούχους σημαίνει ομηρεία” τονίζει στην **Ε.Α** η **Αγγελική Φάρκωνα**, από τη **Γ’ ΕΛΜΕ Αθήνας**. “Δεν ξέρεις τι θα κάνεις στο μέλλον, αν θα έχεις δουλειά, δεν μπορείς να προγραμματίσεις τη ζωή σου. Αλλά αυτή η κατάσταση επιδρά και στους μόνιμους. Στα σχολεία π.χ οι ελλείψεις μεγαλώνουν και φορτώνεται περισσότερη δουλειά απ’όση τους αναλογεί. Και φυσικά επηρεάζει και τα παιδιά που έρχονται στο σχολείο, αλλά και τους γονείς. Η διαδικασία των μη προσλήψεων και η επέκταση της ελαστικής εργασίας, είναι βήμα για την ιδιωτικοποίηση των κοινωνικών αγαθών – και του σχολείου μέσα σε αυτά. Αν το δούμε πακέτο με το “νέο σχολείο” που προωθούν, εκεί οδηγούμαστε. Από κοντά και τα **ΜΜΕ** που φροντίζουν να διαβάλουν τη δημόσια Παιδεία στη συνείδηση του κόσμου. Αν το αφήσουμε αυτό να περάσει, ο γονιός θα πληρώνει για να στέλνει το παιδί του στο σχολείο. Γι’αυτό παλεύουμε σήμερα και στη συνέχεια. Υπάρχει μπροστά μας η πανεργατική απεργία στις 30 Μάη που είναι μια καλή ευκαιρία να ενωθούμε όλοι οι εργαζόμενοι στο δρόμο. Ας ελπίσουμε ότι ο κόσμος θα καταλάβει ότι τους αφορούν όλα όλους και θα παλέψουμε μαζί”.

“Είμαι συμβασιούχος στον **ΟΑΕΔ** εδώ κι 11 χρόνια” μας συστήνεται η **Ευαγγελία Διαμαντή** που διαδήλωνε με το πανό της **Ομοσπονδίας Υπαλλήλων του ΟΑΕΔ**. “Οι συμβασιούχοι καλύπτουμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες κι αντί να έχουμε μόνιμη εργασία, σερνόμαστε στα δικαστήρια εδώ και μια δεκαετία. Οι εργαζόμενοι που καλύπτουν μόνιμες ανάγκες, όσο καιρό κι αν έχουν στη δουλειά, πρέπει να έχουν μόνιμη και σταθερή σχέση εργασίας. Η εργασία αποτελεί δικαίωμα και είμαστε αποφασισμένοι να παλέψουμε γι’ αυτό”, δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Πανεργατική στα χέρια των εργατών

“Οι διαπραγματεύσεις της κυβέρνησης για το κλείσιμο της τέταρτης αξιολόγησης συνοδεύονται από την προπαγάνδα ότι τελειώνουν τα βάσανα που είχαν συσσωρεύσει στην εργατική τάξη οι προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις και ανοίγει ένας δρόμος λαμπρός που θα φέρει καλύτερες μέρες για όλους. Πρόκειται για αντιστροφή της πραγματικότητας. Η «έξοδος από τα μνημόνια», η ανάπτυξη που ευαγγελίζονται, έχει διαλυμένα συνδικάτα, χτυπημένα εργασιακά δικαιώματα, ιδιωτικοποιήσεις, απολύσεις, έχει μνημόνια και βαρβαρότητα διαρκείας για τα επόμενα χρόνια. Από το καλοκαίρι, μετά και την απεργία των συμβασιούχων των δήμων που δημιούργησε ρωγμές στην κυβερνητική πολιτική, έχουμε μια σειρά αντιδράσεις με κορύφωση το τελευταίο τετράμηνο. Η πανεργατική απεργία στις 30 Μάη μπορεί να ενώσει όλα τα κομμάτια και να γίνει αφετηρία κλιμάκωσης”.

Έτσι ξεκίνησε την τοποθέτησή του ο **Τάσος Αναστασιάδης**, στη σύσκεψη που κάλεσε ο **Συντονισμός Εναντία στα Μνημόνια**, την Παρασκευή 11 Μάη στο ΕΚΑ, για την οργάνωση και την κοινή παρέμβαση των ριζοσπαστικών και αντικαπιταλιστικών δυνάμεων στην πανεργατική απεργία στις 30 Μάη. Και συνέχισε: “Η επιλογή των γραφειοκρατών να κινηθούν με μια κοινωνική συμμαχία μαζί με εμποροβιοτέχνες, ελεύθερους επαγγελματίες κλπ, με ένα πλαίσιο που δεν έχει καμία σχέση με τα αιτήματα, τις ανάγκες και τα συμφέροντα της εργατικής τάξης, είναι προκλητική. Πρόκειται για προσπάθεια σύμπλευσης με τη δεξιά αντιπολίτευση. Την ίδια προσπάθεια έκαναν όμως και παλιότερα με το νόμο Κατρούγκαλου βάζοντας μπροστά «τις γραβάτες» και απέτυχαν. Το ίδιο με τα εθνικιστικά συλλαλητήρια που δεν κατάφεραν να κινητοποιήσουν εργατικά κομμάτια όπως ήθελαν. Οι απεργγοί έχουν τη δύναμη να χαλάσουν αυτά τα σχέδια. Η 30 Μάη θα είναι μια δυνατή, ταξική απάντηση κι έτσι χρειάζεται να κινηθούμε”.

Με αυτό τον προσανατολισμό μπαίνουν στη μάχη για την επιτυχία της πανεργατικής οι δυνάμεις του Συντονισμού. Σε κόντρα με το περιορισμένο που δίνουν στην απεργία οι ηγεσίες ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ στο πλαίσιο της “κοινωνικής συμμαχίας” που έχουν συγκροτήσει, ο Συντονισμός προβάλλει τα αιτήματα του εργατικού κινήματος: “Καμιά ιδιωτικοποίηση- Συλλογικές συμβάσεις με αυξήσεις-Μαζικές προσλήψεις, μόνιμη και σταθερή δουλειά-Λεφτά για τα ταμεία, όχι για τους τραπεζίτες και το χρέος”. Και καλεί όλους τους εργαζόμενους, τα σωματεία και τις συλλογικότητες εκείνη τη μέρα στα **Προπύλαια**, στις **10.30πμ**, σε μια μαζική συγκέντρωση που θα μετατρέψει της 30 Μάη σε μια “πανεργατική απεργία στα χέρια των εργατών”.

“Στο Αγία Όλγα θα πάμε σε γενική συνέλευση για τις 30 Μάη που θα συζητήσει και θα πάρει αποφάσεις”, είπε στη σύσκεψη ο **Μιχάλης Βερβέρης**, εργαζόμενος στο νοσοκομείο, “Η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ ήταν πάντα πίσω από τις περιστάσεις, λειτουργούσαν με τρικλοποδιές. Αυτό δεν μας εμπόδισε ποτέ να είμαστε σε απεργιακές κινητοποιήσεις και να οργανώνουμε μαζί με τον κόσμο που έχει δει ποιοι έχουν

σταθεί πλάι του, αναγνωρίζουν με ποιους μπορούν να συνεργαστούν και να δώσουν τη μάχη. Κι άρα νομίζω οι δυνατότητες για μια πετυχημένη πανεργατική με τα δικά μας αιτήματα είναι πάρα πολλές”.

Σύγκρουση

Στην 24ωρη απεργία του ΜΕΤΡΟ στις 14 Μάη αναφέρθηκε αρχικά ο **Νίκος Σμπαρούνης**, εργαζόμενος στο χώρο, τονίζοντας ότι η συνείδηση πρέπει να δοθεί στις 30 Μάη. “Στις 30 Μάη να μην προσμετρηθούμε στο πλαίσιο της «κοινωνικής συμμορίας» αλλά να υπάρξει αντίθεση και σύγκρουση με αυτούς ώστε το πρόταγμα που θα κερδίσει να είναι το ευρύτερο αντικαπιταλιστικό πλαίσιο. Να προωθήσουμε αυτή την ιδέα και να βγούμε επιθετικά ενάντια στα αντιδραστικά πλαίσια”, είπε.

“Υπάρχει μια διαφορετική προσέγγιση για το πώς πρέπει να πάμε στις 30 Μάη. Δεν θέλω εδώ να εκφράσω αυτή τη διαφωνία, θα πω δυο λόγια γενικότερα”, είπε ο **Μιχάλης Ρίζος**, μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων στο Νοσοκομείο Αττικό, “Πρέπει να προσπαθήσουμε όλοι, παρά τις όποιες διαφωνίες, και στο δρόμο και στη δράση, έναν ενιαίο συντονισμό πρωτοβάθμιων σωματείων κλπ, να το προσπαθήσουμε και να το εντείνουμε έστω στην επόμενη φάση”.

Για την 24ωρη απεργία και τη συνέλευση των συμβασιούχων εργαζομένων στο ΥΠ.ΠΟ την ίδια μέρα ενημέρωσε ο **Αντώνης Σκαρπέλης**, μέλος του Πανελλήνιου Σωματείου Εκτά-

κτων ΥΠ.ΠΟ, λέγοντας: “Η απεργία είχε επιτυχία και το μπλοκ μας είχε μαζικότητα. Τα συνθήματά μας καθόρισαν το πλαίσιο της συγκέντρωσης της ΑΔΕΔΥ. Νωρίτερα στη συνέλευση συζητήσαμε και το θέμα της 30 Μάη και αποφασίσαμε ομόφωνα ότι θα απεργήσουμε, δε θα γίνουμε απεργοσπαστές. Καταγγείλαμε το πλαίσιο της κοινωνικής συμμαχίας, δε το αποδεχόμαστε, θα αγωνιστούμε να ηττηθεί. Αλλά το μεγάλο στοίχημα είναι να οργανώσουμε την απεργία για να έχει συμμετοχή κι αυτό θέλει πολλή συζήτηση με τους συναδέλφους”.

“Έχουν σκυλιάσει οι δεξιοί που μετά τις τόσες προδοσίες του ΣΥΡΙΖΑ ο κόσμος δεν έχει στραφεί σε αυτούς”, είπε ο **Χρίστος Αργύρης**, γιατρός στο Σωτηρία, “Όλες οι προσπάθειές τους έχουν αποτύχει. Αντίθετα οι κινητοποιήσεις συνεχίζουν στα νοσοκομεία, τα σχολεία, τους δήμους, τη ΔΕΗ, τη Λάρκο, τα ΕΛΠΕ κλπ. Γι’ αυτό εμείς πρέπει να απεργήσουμε και να οργανώσουμε μια μαζική συγκέντρωση. Δε θα χαρίσουμε σε κανέναν αυτή την απεργία”.

“Κανείς δε συμφωνεί με το πλαίσιο. Αυτό που έχουμε να απαντήσουμε είναι τι κάνουμε εκείνη τη μέρα, τι οργανώνουμε”, είπε η **Κατερίνα Πατρικίου**, μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων στο Νοσοκομείο Άγιος Σάββας, “Χτες είχαμε συνεδρίαση του ΔΣ και αποφασίσαμε ότι το σωματείο μας θα καλέσει στην απεργία στις 30 Μάη και θα κινηθεί όπως πάντα, με βάση τα δικά του αιτήματα. Θα καλέσουμε τους συναδέλφους να συμμετέχουν μαζικά με το πλαίσιο που είναι ήδη διαμορφωμέ-

νο μέσα από τους αγώνες που έχουμε δώσει. Την επόμενη βδομάδα θα καλέσουμε και γενική συνέλευση”.

Για το συνέδριο της ΠΟΕ-ΟΤΑ ενημέρωσε αρχικά ο **Γιώργος Ορταντζόγλου**, από το ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων στο δήμο Φιλαδέλφειας, και συνέχισε: “Δεν πρέπει να περιοριζόμαστε σε διαπιστώσεις για την κατάντια του συνδικαλιστικού κινήματος. Αν θέλουμε να ξεπεράσουμε τα ξεπουλήματα των ηγεσιών, χρειάζεται να βρούμε τρόπους να βάζουμε μπροστά τα πρωτοβάθμια, εκλεγμένες επιτροπές από τα κάτω. Δυστυχώς οι γραφειοκράτες έχουν τους μηχανισμούς και βασιλεύουν. Οι Ομοσπονδίες δε θέλουν να συνεννοηθούν, να βρουν μια κοινή συνισταμένη. Είναι απαράδεκτο να βγαίνουν μια τα νοσοκομεία, μια οι δήμοι κλπ. Οι αγώνες πρέπει να συντονιστούν αν θέλουμε να πάμε με άλλους όρους”.

“Η 30 Μάη είναι μια τομή” είπε ο **Θοδωρής Παναγιωτόπουλος**, από την Πανελλαδική Ταξική Κίνηση, “Η αστική τάξη προσπαθεί να διαμορφώσει αυτή το πλαίσιο με το οποίο θα διεκδικήσει η εργατική τάξη. Θέλει να βάλει τη δική της ηγεμονία στους αγώνες, ένα πλαίσιο που θα την εκφράζει... Πρέπει να το αναδείξουμε αυτό σαν ταξικές δυνάμεις. Το δεύτερο στοιχείο είναι ότι ωριμάζει περισσότερο η στιγμή για να συγκροτήσουμε το δικό μας μέτωπο απέναντι στην γραφειοκρατία και την αστική πολιτική εντός εργατικού κινήματος. Να δούμε, παρά τις διαφοροποιήσεις μας, πώς θα αλλάξουμε συσχετισμούς, θα φτιάξουμε σωματεία και συντονισμούς που θα πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους. Να επεξεργαστούμε βήματα σε αυτή την κατεύθυνση και έναν σχεδιασμό συνολικό, όχι μόνο για τις 30 Μάη”.

“Η 30 Μάη είναι απεργιακή”, είπε ο **Βασίλης Συλλαϊδής**, μέλος του Σωματείου Εργαζομένων στην Ιντρακόμ και του ΔΣ του ΕΚΑ, “Το Σωματείο μου έχει ήδη πάρει απόφαση συμμετοχής και σήμερα γινόταν και μια πρώτη ενημέρωση στους συναδέλφους. Εμείς σαν παράταξη βάζουμε το πλαίσιο το εργατικό και το αντικαπιταλιστικό, ενάντια στα μνημόνια και της εξόδου που λένε. Είναι θέμα αιχμής να χτυπήσουμε την κοινωνική συμμαχία κι αυτό θα γίνει αν έχουμε μαζική και αποφασιστική παρουσία. Οι απεργίες είναι δικές μας”.

“Μετά τις εξελίξεις στην Αργεντινή, το σχέδιο της κυβέρνησης είναι υπό αναίρεση κι άρα η γραμμή και της Δεξιάς και της γραφειοκρατίας είναι ‘μη ταράξετε τα νερά’, είπε ο **Γιάννης Αγγελόπουλος**, από το Συντονισμό, “Όσο πλησιάζουμε στις 30 Μάη, τόσο ο κόσμος θα δίνει χαρακτήρα εργατικής απεργιακής κινητοποίησης. Να την δούμε επιθετικά και όχι αμυντικά. Μας παίρνει εκείνη τη μέρα να διαμορφώσουμε έναν πόλο στα αριστερά της κυβέρνησης, να βγει η αριστερή αντιπολίτευση και να καθορίσει την απεργία. Τα προηγούμενα χρόνια αυτό το ρόλο έπαιζε το Μουσείο. Θα είναι σημαντικό αν η συγκέντρωση των συνδικάτων είναι στην Κλαυθμώνος, να υπάρχει ακριβώς απέναντι, στα Προπύλαια, μια επίδειξη δύναμης από τη μεριά μας. Η 30 Μάη είναι δικιά μας”.

Λένα Βερδέ

“Υποδοχή” υπουργού στον Αγ. Σάββα

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο προαύλιο του νοσοκομείου οργανώνουν οι εργαζόμενοι στον Αγ.Σάββα, την Πέμπτη 17 Μάη στις 11πμ. Αφορμή είναι η “προκλητική” όπως τη χαρακτηρίζουν, φιέστα που οργανώνουν η διοίκηση του νοσοκομείου με το Υπουργείο Υγείας, για να εγκαινιάσουν ένα ψηφιακό μαστογράφο και να κάνουν δημόσιο απολογισμό και παρουσίαση των στόχων της διοίκησης.

“Είναι φανερό ότι αυτός ο απολογισμός και η επίσκεψη του Υπουργού δεν γίνονται τυχαία στον Άγιο Σάββα, ένα νοσοκομείο που έχει πρωτοπόρα δράση στο απεργιακό μέτωπο, το Συντονιστικό των Νοσοκομείων και τον ευρύτερο συντονισμό μόνιμων και συμβασιούχων εργαζόμενων” τονίζει ο **Σύλλογος Εργαζομένων** στο κάλεσμά του. “Είναι μια φιέστα που αποσκοπεί σε μια δημόσια παρουσίαση

25/4, Απεργία στα δημόσια νοσοκομεία

του πόσο πετυχημένα, σταθερά και εξειδικευμένα εφάρμοσε τις αντιλαϊκές πολιτικές και αυτής της κυβέρνησης στο νοσοκομείο, αυτή η διοίκηση. Παράλληλα είναι βέβαιο ότι θα γίνει προσπάθεια να συγκαλυφθούν τα μέτρα που έχουν παρθεί και... οδηγούν στη μείωση των

κρατικών δαπανών και τη λειτουργία των νοσοκομείων ως επιχειρήσεις”.

“Δεν τσιμπάμε”

“Μην περιμένουν όμως, ότι οι εργαζόμενοι θα ...τσιμπήσουν το δόλωμα! Οι συνέπειες της καθημερι-

νής βαρβαρότητας που βιώνουν οι ασθενείς και οι εργαζόμενοι στα δημόσια νοσοκομεία δεν εξαγνίζεται με απολογισμούς ωραιοποίησης” συνεχίζει το σωματείο. Απευθύνει κάλεσμα αγώνα “στους εργαζόμενους αναδεικνύοντας ότι η αιτία των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν υγειονομικοί και ασθενείς είναι κοινή και μοναδική διέξοδος είναι ο αγώνας ενάντια στην πολιτική που συνθλίβει τα δικαιώματά μας. Να σταματήσουμε επιτέλους τη μετατροπή της ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περίθαλψης σ’ ένα ολοένα και πιο ακριβοπληρωμένο εμπόρευμα, κόντρα στην κυβερνητική πολιτική που μετακυλίζει το κόστος της υγείας στην ατομική ευθύνη των λαϊκών στρωμάτων”. Εκτός από τη συγκέντρωση ενάντια στη “φιέστα” την Πέμπτη 17/5, ο Σύλλογος Εργαζομένων καλεί σε μαζική συμμετοχή στην πανεργατική απεργία στις 30 Μάη.

ΑΡΣΙΣ

Συνεχίζονται οι κινητοποιήσεις των εργαζόμενων στη ΜΚΟ Άρσις, ενάντια στην απλήρωσή. Σε επίσκεψη εργασίας από τις 2 Απρίλη βρίσκονται εργαζόμενοι στις δομές της Άρσις σε Ταγαράδες, Πυλαία κι Ωραιόκαστρο στη Θεσσαλονίκη, καθώς διανύουν τον τέταρτο μήνα απλήρωτοι. Από τις 10 Μάη ξεκίνησαν και οι συνάδελφοί τους στη **Δομή Ασυνόδευτων Ανηλίκων στο Μεταξουργείο**.

Οι εργαζόμενοι “όλους αυτούς τους μήνες ενώ παρέχουν τις υπηρεσίες τους λαμβάνουν μόνο υποσχέσεις σχετικά με την καταβολή των δεδουλευμένων τους, ζώντας σε ένα καθεστώς μόνιμης αβεβαιότητας και αδυνατώντας να ορίσουν στο ελάχιστο τις ζωές και τις ανάγκες τους” τονίζει το υπό σύσταση **Σωματείο Εργαζομένων στην Άρσις**. “Κάνουμε σαφές ότι στηρίζουμε την επίσκεψη εργασίας των εργαζομένων μέχρι να πάρουν όλα τα δεδουλευμένα τους και όχι μέρος αυτών. Διεκδικούμε συμβάσεις αορίστου χρόνου για όλους/ες τους εργαζόμενους της Άρσις, καθώς καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Να βάλουμε τέλος στην εργασιακή επισφάλεια” συνεχίζει μεταξύ άλλων.

Οι εργαζόμενοι στις δομές της Θεσσαλονίκης, πραγματοποίησαν παρέμβαση διαμαρτυρίας το μεσημέρι της Τρίτης 15/5, στα κεντρικά γραφεία της Άρσις και θα ακολουθούσε γενική συνέλευση στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη βρισκόταν στο τυπογραφείο.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΣΥΛΟΥ

Σημαντική νίκη πέτυχαν οι 55 συμβασιούχοι εργαζόμενοι στην Υπηρεσία Ασύλου με την παράταση των συμβάσεών τους, οι οποίες θα έληγαν οριστικά στις αρχές του Μαΐου. Τον προηγούμενο μήνα, το Σωματείο Εργαζομένων Συμβασιούχων Υπηρεσίας Ασύλου έδωσε την δική του μάχη για το δικαίωμά στην δουλειά απαιτώντας να ξεπεραστούν τα «κωλύματα» που έθετε ως εμπόδιο η Υπηρεσία.

“Εν μέσω αυξημένων αναγκών, συσσώρευσης αιτήσεων και συνεχιζόμενων προσφυγικών ροών, κινδυνεύσαμε να οδηγηθούμε στην απόλυση, η οποία θα οδηγούσε μαθηματικά στην υπολειτουργία της Υπηρεσίας Ασύλου, με συνέπεια την επιπλέον επιβάρυνση του παλαιότερου προσωπικού και σε ακόμη μεγαλύτερες καθυστερήσεις στη διεκπεραίωση των συσσωρευμένων υποθέσεων, με άμεσο αντίκτυπο στους αιτούντες άσυλο αλλά και στην πολιτική διαχείριση του προσφυγικού” υπογραμμίζει το Σωματείο σε ανακοίνωσή του. “Η πραγματικότητα είναι ότι η διαχείριση των χιλιάδων εκκρεμών και νέων αιτήσεων αλλά και του όγκου δουλειάς που συνεπάγονται, απαιτεί μαζικές προσλήψεις και όχι απολύσεις εργαζομένων που είναι μάλιστα εξειδικευμένοι στα σχετικά αντικείμενα. Η απόφαση παράτασης των 55 συμβάσεων ορισμένου χρόνου αποτελεί μία ακόμα απόδειξη ότι, όταν οι εργαζόμενοι/ες αγωνίζονται οργανωμένα και συλλογικά μέσα από το Σωματείο, μπορούν να νικήσουν”.

Ωστόσο όπως επισημαίνει το σωματείο οι συμβασιούχοι που προσελήφθησαν στις αρχές Μάρτη, ακόμα περιμένουν να πληρωθούν, παρά τις διαβεβαιώσεις του υπουργείου για έγκαιρη καταβολή των δεδουλευμένων.

“Οι αγώνες κερδίζονται συλλογικά, θα συνεχίσουμε να παλεύουμε και να διεκδικούμε την κατοχύρωση των δικαιωμάτων μας, το δικαίωμα στην εργασία και την έγκαιρη καταβολή των δεδουλευμένων μας” καταλήγει το Σωματείο.

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ

Χιλιάδες συνταξιούχοι διαδήλωσαν ενάντια στις περικοπές των συντάξεων το πρωί της Τρίτης 15 Μάη στην πλατεία Εθνικής Αντίστασης στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις. Με βάση το νέο τρόπο υπολογισμού των συντάξεων που έρχεται στην αρχή της νέας χρονιάς σχεδόν ενάμιση εκατομμύριο συνταξιούχοι θα δουν τη σύνταξή τους να μειώνεται. Οι συνταξιούχικες ενώσεις ήδη προγραμματίζουν τις επόμενες κινητοποιήσεις με διαδήλωση στο Υπουργείο Υγείας στις 25 Μάη και πανελλαδικό συλλαλητήριο στις 19 Ιούνη.

ΠΑΝΤΕΙΟΣ

Οι φετινές φοιτητικές εκλογές έρχονται σε μια περίοδο με ξεκινημένες μάχες σε κάθε σχολή. Στο Πάντειο, άνοιξε την περασμένη βδομάδα ξανά το ζήτημα της επιβολής διδάκτρων σε μεταπτυχιακό πρόγραμμα της Κοινωνιολογίας.

Οργανώσαμε κινητοποίηση στη Σύγκλητο, η οποία δεν κατάφερε να συνεδριάσει κάτω απ’την πίεση των φοιτητών και φοιτητριών που απαιτούσαν δημόσια και δωρεάν Παιδεία για όλους.

Ταυτόχρονα, τα μέλη ΔΕΠ του Παντείου, σε συνεργασία με καθηγητές από άλλες σχολές σε όλη την Ελλάδα, οργάνωσαν μια ημερίδα στη σχολή για το δημόσιο και δωρεάν Πανεπιστήμιο, με συζητήσεις για τις περικοπές μισθών που δέχονται οι καθηγητές μας τα τελευταία χρόνια, πώς χρειάζεται να απαντήσουμε σ’αυτή την επίθεση καθώς και για το κίνημα καταλήψεων και απεργιών που έχει ξεσηκωθεί στη Γαλλία ενάντια στην κυβέρνηση Μακρόν.

Δυνατό φοιτητικό κίνημα

Η αντικαπιταλιστική Αριστερά, η ομάδα του ΣΕΚ στο Πάντειο και το σχήμα μας, **ΑΝΑΣΑ ΕΑΑΚ**, οργανώνει και στηρίζει αυτές τις μάχες. Μέσα σ’ αυτό το πλαίσιο δίνουμε τη μάχη των φοιτητικών εκλογών. **Δυνατή αντικαπιταλιστική Αριστερά στα Πανεπιστήμια σημαίνει δυνατό φοιτητικό κίνημα και αυτή τη μάχη δίνουμε και στο Πάντειο, στηρίζοντας στις εκλογές την Ενωτική Αριστερή Πρωτοβουλία.**

Την επομένη των φοιτητικών εκλογών δίνουμε όλες και όλοι ραντεβού στο τετραήμερο φεστιβάλ Μαρξισμός 2018 στη Νομική. 200 χρόνια απ’ τη γέννηση του Μαρξ και 50 χρόνια απ’ τον Μάη του ‘68 η συζήτηση για την επαναστατική στρατηγική είναι επίκαιρη και αναγκαία. Στο Πάντειο οργανώσαμε εκδήλωση για τον Μαρξισμό, ξεσηκώνουμε τους φοιτητές με ανακοινώσεις στα αμφιθέατρα και μεγάλες εξορμήσεις και βάζουμε στόχο δεκάδες φοιτητές - φοιτήτριες, καθηγητές και διοικητικοί να συμμετάσχουν στο φεστιβάλ και να συζητήσουμε το πώς το δυνάμωμα των επαναστατικών ιδεών και της επαναστατικής αριστεράς είναι αναγκαία για να δώσουμε νικηφόρα όλες τις μάχες.

Μαριλένα Κουντούρη,
ΑΝΑΣΑ ΕΑΑΚ

ΓΑΛΛΙΑ-ΕΛΛΑΔΑ Κοινοί αγώνες της νεολαίας

Ο Γκαμπριέλ Καρντοέν έχει έρθει στην Ελλάδα από τη Δευτέρα 14/5. Είναι φοιτητής στο πανεπιστήμιο του Στρασβούργου και έχει κάνει περιοδεία σε μια σειρά σχολές για να μιλήσει στους φοιτητές και τις φοιτήτριες για τους αγώνες που δίνονται εκεί.

Σε συνεργασία με τα σχήματα των ΕΑΑΚ, που αυτές τις μέρες δίνουν τη μάχη των εκλογών, μίλησε στα αμφιθέατρα την ώρα των μαθημάτων σε εκατοντάδες φοιτητές/τριες. Ξεκίνησε από την Νομική, συνέχισε στο Παιδαγωγικό και τη Φιλοσοφική. Ακολούθησε το Πάντειο όπου και με τη συνεργασία των καθηγητών του δόθηκε πολύς χρόνος από δυο μαθήματα για να μιλήσει. Στη συνέχεια επισκέφθηκε πάρα πολλά εργαστήρια στο ΤΕΙ Αθήνας και, τέλος, σε εργαστήρια και μαθήματα στο ΤΕΙ Πειραιά.

Ο Γκαμπριέλ Καρντοέν μιλάει σε φοιτητές στο Πάντειο...

Ξεκινάει την τοποθέτησή του με τη φράση «είναι γνωστό στη Γαλλία ότι το φοιτητικό κίνημα της Ελλάδας δίνει μάχες», πράγμα που έκανε αίσθηση ειδικά στη ΣΓΤΚΣ όπου ήταν δεκάδες οι αγωνιστές/τριες που οργάνωσαν την τετράμηνη κατάληψη. Μιλώντας για το πώς άρχισαν οι μάχες στα γαλλικά πανεπιστήμια, πώς μεταδόθηκε η

φλόγα από το ένα στο άλλο, πώς συνδέθηκαν οι φοιτητές με τους εργάτες και πώς προσαρτήθηκε η αστυνομία να διαλύσει το κίνημα χωρίς να το καταφέρει, κάλεσε όλο τον κόσμο να έρθει να συζητήσει όλα αυτά τα ζητήματα στον Μαρξισμό 2018 στον οποίο είναι ομιλητής.

Π. Π.

...και στο Παιδαγωγικό

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Την Παρασκευή 11/5 ήρθε στα Γιάννενα ο Γαβρόγλου στα πλαίσια της εκδήλωσης για την Πολυτεχνική Σχολή. Έγινε κινητοποίηση έξω από την Ακαδημία όπου μιλούσε, από τους συλλόγους της Καλών Τεχνών και της ΣΕΥΠ. Η Καλών Τεχνών είχε διήμερη κατάληψη ενάντια στο νόμο Γαβρόγλου και στις συγχωνεύσεις που έχουν δρομολογηθεί. Η ΣΕΥΠ διεκδικούσε να μην χτυπηθούν τα επαγγελματικά τους δικαιώματα και τα πτυχία τους. Η κινητοποίηση αυτών των δυο συλλόγων δείχνει ότι συνεχίζουν να αναπτύσσονται οι αντιστάσεις απέναντι στα σχέδια της κυβέρνησης και του Γαβρόγλου για τη διάλυση της τριτοβάθμιας Παιδείας.

Από τη μεριά μας συμμετείχαμε στις κινητοποιήσεις αυτές συζητώντας με τους φοιτητές για τα επόμενα βήματα και τη συνολική σύγκρουση με το νόμο Γαβρόγλου, μεταφέροντας και την εμπειρία σχολών όπως η ΣΓΤΚΣ που έκανε κατάληψη διαρκείας, ενώ τους καλέσαμε να συμμετέχουν στο Φεστιβάλ του Μαρξισμού.

Την Τετάρτη 9/5 πραγματοποιήθηκε στην Ιατρική εκδήλωση του ΣΕΚ για τον Μάη του 68 στη Γαλλία. Το ενδιαφέρον όλων τράβηξε η έκθεση με τις αφίσες από το Μάη. η εισήγηση επικεντρώθηκε στον Μάη του 68 στη Γαλλία ενώ στη συνέχεια έγιναν τοποθετήσεις για το Μάη στη Γερμανία, την Άνοιξη της Πράγας και το αντιπολεμικό κίνημα στην Αμερική ενάντια στον πόλεμο στο Βιετνάμ. Πέρα από το τι σημαίνει ο Μάης διεθνώς, άνοιξε και το ζήτημα της στρατηγικής της Αριστεράς τότε και η παρακαταθήκη των επαναστατικών ιδεών του Μάη στο σήμερα. Προβλήθηκε το βίντεο για τα 30 χρόνια του φεστιβάλ Μαρξισμού και ανανεώσαμε το ραντεβού μας για τις 17 Μάη στη ΝΟΠΕ.

Αρετή Κανέλλου, Καταλύτης ΕΑΑΚ

ΡΕΘΥΜΝΟ

Την Τετάρτη 9/5 πραγματοποιήθηκε εκδήλωση του σχήματος ΕΑΑΚ που παρέμβαίνει στην Φιλοσοφική με ομιλητή των Κώστα Βλασσόπουλο.

Η συζήτηση επικεντρώθηκε γύρω από το πώς καθόρισε ο κόσμος την εξέλιξη μεγάλων ιστορικών γεγονότων. Δόθηκαν παραδείγματα από την αρχαία Ελλάδα έως την

Ρώμη και τη Ρωσία. Η συμμετοχή των φοιτητών ήταν αρκετά μεγάλη με πολλούς φοιτητές να προέρχονται από άλλα τμήματα. Σε μια συγκυρία που ο πόλεμος στην Συρία συνεχίζεται και η πανεπιστημιακή εκπαίδευση υποβαθμίζεται και τείνει να ιδιωτικοποιηθεί απαντάμε με συλλογικές δράσεις, εκδηλώσεις, προβολές και παρεμβάσεις στους χώρους που σπουδάζουμε.

Μαριλίου Νταούλη, ΑΕΠ ΕΑΑΚ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΑΘΗΝΑΣ

Αυτή τη χρονιά άλλο ένα σχήμα ΕΑΑΚ κατεβαίνει στις εκλογές. Στο Παιδαγωγικό δημιουργήσαμε

το Εκτός Ύλης ΕΑΑΚ. Σε μια σχολή όπου υπάρχει μόνο η ΚΝΕ ήρθαμε και καταφέραμε να γνωρίσουμε κόσμο. Όλη τη χρονιά κάναμε εκδηλώσεις και συμμετείχαμε σε γενικές συνελεύσεις. Έτσι φτάσαμε στις εκλογές έχοντας 11 άτομα στο ψηφοδέλτιο.

Σε μια περίοδο όπου ολόκληρη η Παιδεία διαλύεται, συγχωνεύονται τμήματα και πανεπιστήμια, υποβαθμίζονται τα πτυχία και οι δάσκαλοι παραμένουν αναπληρωτές με άθλιες συνθήκες, πρέπει να αντισταθούμε. Ο αγώνας των αναπληρωτών και των μόνιμων εκπαιδευτικών για μόνιμη και σταθερή εργασία πρέπει να συνδεθεί με τις μάχες στη σχολή του κλάδου αυτού. Τα ΕΑΑΚ είναι η αριστερά που δίνει τους αγώνες και συνδέεται με τις εργατικές μάχες. Για αυτό στο Παιδαγωγικό ψηφίζουμε Εκτός Ύλης, για έναν σύλλογο πιο δυνατό και πιο αγωνιστικό.

Σοφία Σισμάνη, Εκτός Ύλης ΕΑΑΚ

ΦΛΣ ΑΘΗΝΑΣ

Τα ΕΑΑΚ αυτή τη χρονιά έχουν δώσει μια σειρά από μάχες.

Στη Φιλοσοφική έχουν δώσει τη μάχη ενάντια στο ν. Γαβρόγλου στα πλαίσια του συνολικότερου ξεσηκωμού σε ΑΕΙ και ΤΕΙ. Αλλά και συγκεκριμένα: ενάντια στην απόσπαση διδακτικής επάρκειας, για να δοθούν τα ξενόγλωσσα συγγράμματα, για να απαντηθούν οι φασιστικές προκλήσεις, τόσο στις εστίες με την επίθεση σε βάρος μέλους της ΚΝΕ όσο και στους χώρους της σχολής με συνθήματα. Τα ΕΑΑΚ οργά-

νωσαν κινητοποιήσεις, εξορμήσεις και συμμετοχή στις κεντρικές μάχες

για όλα τα παραπάνω ζητήματα. Ενίσχυσαν τον φοιτητικό σύλλογο με πολλές εκδηλώσεις για την ενημέρωση των φοιτητών/τριών και το σπάσιμο της προπαγάνδας που έρχεται από τα πάνω. Παράλληλα άνοιξαν τη συζήτηση για τα πολιτικά ζητήματα, το φασισμό, το ρατσισμό, το σεξισμό.

Α.Δ., Ενωτική πρωτοβουλία ΣΑΦ -ΚΑΡΦΙ

Ψηφίζουμε, στηρίζουμε ΕΑΑΚ

Οι φετινές φοιτητικές εκλογές γίνονται στις 16 Μάη, μέσα σε μια χρονιά που σηματοδεύτηκε από την επανεμφάνιση του φοιτητικού κινήματος. Τόσο στις μάχες και τις διεκδικήσεις των φοιτητών/τριών κάθε σχολής, όσο και στη γενίκευση και τη σύνδεσή τους σε μια συνολική σύγκρουση απέναντι στην διάλυση και την ιδιωτικοποίηση της δημόσιας Παιδείας, τα σχήματα των ΕΑΑΚ πρωτοστάτησαν σε σχολές σε όλη τη χώρα.

Οι φοιτήτριες και οι φοιτητές του ΣΕΚ στις σχολές δίνουν αυτές τις μέρες τη μάχη να αποτυπωθούν οι κατακτήσεις αυτού του κινήματος και στις φοιτητικές εκλογές, στέλνοντας παντού το μήνυμα ότι οι αγώνες συνεχίζονται και μέσα στις σχολές και έξω, αλλά και διεθνώς. Ταυτόχρονα έχουν να προτείνουν σε όλες και όλους που παλεύουν μαζί, τη συνέχεια κυριολεκτικά από την επόμενη μέρα: τον Μαρξισμό, ένα πλούσιο τετραήμερο συζητήσεων για την προοπτική και τις επαναστατικές ιδέες.

ΑΘΗΝΑ

Πολιτικό Νομικής – ΡΑΣ
Πάντειο – ΑΝΑΣΑ
ΑΣΚΤ – ΑΡΚΑΣ
ΕΜΠ Ηλεκτρολόγων – ΑΝΑΦΗ
Αρχιτεκτονική – Άκα ΕΑΑΚ
Φιλοσοφική – Ενωτική πρωτοβουλία ΣΑΦ -ΚΑΡΦΙ
Μαθηματικό – ΑΕΠ
Χημικό – ΑΣΥΧ
Παιδαγωγικό – Εκτός ύλης
ΤΕΙ Αθήνας ΣΔΟ – ΚΡΑΧ
ΤΕΙ Αθήνας ΣΕΥΠ – ΑΝΑΡΣΥΠ
ΤΕΙ Αθήνας ΣΤΕΦ – ΑΡΠΑ
ΤΕΙ Αθήνας ΣΓΤΚΣ – γραφίδα
ΤΕΙ Αθήνας ΣΤΕΤΡΟΔ – ΑΝΑΣΤΡΟΦΟΙ
ΤΕΙ Πειραιά ΣΤΕΦ – ΜΑΡΚΣ
ΤΕΙ Πειραιά ΣΔΟ – ΜΑΡΚΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΠΘ Αγγλικό – ΑΝΑΡΠΑ
ΑΠΘ Κινηματογράφου – ΕΑΑΚ
ΑΠΘ Πολιτικών Επιστημών – ΕΑΑΚ
ΑΠΘ Πληροφορικής – ΕΑΑΚ
Πολυτεχνείο Χημικών Μηχανικών – ΣΧΗΜΑ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Ιατρική – RESISTANCE
Χημικό – ΚΑΤΑΛΥΤΗΣ
Μαθηματικό – ΑΡΡΗΤΟ
Πληροφορική – RAM
ΠΤΕΤ – ΚΡΑΦΤ
Οικονομικό – ΑΝΤΙCAPITALISTA
ΦΠΨ – Μανιφέστο

ΒΟΛΟΣ

Θόλος Παιδαγωγικό Ειδικής Αγωγής – ΕΑΑΚ ΘΟΛΟΥ
Θόλος Δίκτυα – ΡΕΥΜΑ
Θόλος Ιστορικό-Αρχαιολογικό – ΕΑΑΚ ΘΟΛΟΥ

ΛΑΡΙΣΑ

Ιατρική – RESISTENCIA

ΠΑΤΡΑ

Χημικό – ΚΑΤΑΛΥΣΗ
Ιατρική – ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
Οικονομικό – ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΚΙΝΗΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ

ΡΕΘΥΜΝΟ

Κοινωνιολογία – ΑΕΠ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Βιολογικό – ΑΡΙΣΤΕΡΟΣΤΡΟΦΗ ΕΛΙΚΑ
Φυσικό – ΕΝΤΡΟΠΙΑ
CSD – REVOLUTIONAIRE

Δεν περνάει ο φασισμός!

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Ν. ΣΜΥΡΝΗ

“Ούτε στην Καλλιθέα, ούτε στην Ν. Σμύρνη, ούτε πουθενά, τσακίστε τους φασίστες παντού”, φώναξαν εκατοντάδες αντιφασίστες και αντιφασίστριες που συγκεντρώθηκαν το Σάββατο 12/5 το μεσημέρι στην πλ. Κύπρου στην Καλλιθέα και διαδήλωσαν γειτονιά τη γειτονιά μέχρι την κεντρική πλατεία της Ν. Σμύρνης και πίσω.

Η μεγάλη πορεία ήταν η αντιφασιστική απάντηση στις γειτονιές της Καλλιθέας και της Ν. Σμύρνης μετά τα πρόσφατα κρούσματα φασιστικής βίας: την επίθεση σε αγωνιστές της ΚΕΕΡΦΑ στην παρέλαση της 25ης Μαρτίου όπου μοίραζαν αντιφασιστικό υλικό και την βεβήλωση με συνθήματα του 4ου Γενικού Λυκείου Καλλιθέας ανήμερα την Πρωτομαγιά, το οποίο έχει υπάρξει η φυλακή του Μπελογιάννη. Είχε προηγηθεί και φασιστική μοτοπορεία που βρώμισε την περιοχή με τρικάκια και συνθήματα. Η κινητοποίηση οργανώθηκε με μια σειρά συσκέψεις στις οποίες αποφασίστηκε ότι η πρόκληση θα απαντηθεί με καμπάνια σε όλη τη γειτονιά, τις πλατείες και τους εργατικούς της χώρους, στην οποία η ΚΕΕΡΦΑ πρωτοστάτησε.

Στην πορεία συμμετείχαν με πανό, εκτός από την ΚΕΕΡΦΑ Καλλιθέας, ο **Αντιφασιστικός Συντονισμός Καλλιθέας-Μοσχάτου-Ταύρου**, η **Εργατική Λέσχη Ν. Σμύρνης**, η **Εργατική Λέσχη Καλλιθέας**, η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, η **ΛΑΕ** και η **ΟΡΜΑ**. Στην κινητοποίηση κα-

λούσαν η τοπική **ΕΛΜΕ** και το **Σωματείο Εργαζόμενων του Δήμου**, μέλη των οποίων συμμετείχαν ενεργά στη διοργάνωση και στην πορεία.

«Η Ν. Σμύρνη ξέρει από προσφυγιά», ξεκίνησαν να τραγουδάνε οι αντιφασίστες από το κλαμπ των **Panthers** του Πανιωνίου όταν η πορεία έφτασε στα όρια του Δήμου Ν. Σμύρνης. Οι αντιφασίστες οπαδοί του Πανιωνίου λίγες μόνο μέρες πριν είχαν ακυρώσει το συμβόλαιο του χρυσαυγίτη **Γιατζόγλου** με την ομάδα μπάσκετ του Πανιωνίου δηλώνοντας ξεκάθαρα πως ο φασίστας προπονητής είναι ανεπιθύμητος στη Ν. Σμύρνη. Οι Πανιώνιοι, αφού περίμεναν στην πλατεία Χρυσοστόμου Σμύρνης φωνάζοντας και γράφοντας συνθήματα, ενώθηκαν με την υπόλοιπη πορεία που έφτασε

μέχρι την κατάμεστη κεντρική πλατεία της Ν. Σμύρνης.

Η ανταπόκριση του κόσμου κατά τη διάρκεια της πορείας ήταν ενθουσιώδης. Οι φασίστες δεν τόλμησαν να εμφανιστούν ούτε λεκτικά, ενώ η πολιτική συζήτηση ήταν πολύ αναβαθμισμένη, κάτι που αποτυπώνεται μεταξύ άλλων και στο ότι διαδηλωτές έκλεισαν τις συμμετοχές τους για το φεστιβάλ Μαρξισμός. Η μαζικότητα του κόσμου, η άμεση κινητοποίηση των συλλογικοτήτων και των οργανώσεων, καθώς και η συμμετοχή της εργατιάς της περιοχής δείχνει το δρόμο για το πώς μπορούμε να συνεχίσουμε μέχρι να απομονώσουμε εντελώς τους φασίστες.

Νικηφόρος Παπαδόπουλος,
Κυριάκος Μπάνος

ΛΕΣΒΟΣ

Δυναμική αντιφασιστική και αντιρατσιστική απάντηση στο φασιστικό πογκρόμ της 22 Απριλίου έδωσε ο κόσμος της Λέσβου την Τρίτη 8/5. Εκατοντάδες συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Σαπφούς και διαδήλωσαν στους δρόμους της πόλης και την κεντρική αγορά, σε μια από τις μαζικότερες κινητοποιήσεις του τελευταίου διαστήματος.

Συμμετείχαν αντιρατσιστικές-αντιφασιστικές οργανώσεις και συλλογικότητες, η νεολαία της περιοχής, η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** και άλλοι φορείς. Η διαπολιτισμική χορωδία **Cantaλαούν**, που αποτελείται από ντόπιους και πρόσφυγες έδωσε επίσης τον τόνο της αλληλεγγύης.

Η διαδήλωση ήταν μια ηχηρή απάντηση και στον δήμαρχο **Σπύρο Γαληνό** και του βουλευτή **ΝΔ Χαράλαμπο Αθανασίου** οι οποίοι με τη στάση και τις δηλώσεις τους έδωσαν κάλυψη στους φασίστες. Οι διαδηλωτές είχαν θερμή υποδοχή από τους κατοίκους του νησιού, πράγμα που επισφράγισε το κεντρικό σύνθημα της κινητοποίησης: «Λέσβος γη αντιφασιστική!»

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Αντιφασιστική συγκέντρωση και μικροφωνική πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 14/5 στο Ν. Ηράκλειο. Είχε προηγηθεί σύσκεψη φορέων και οργανώσεων της περιοχής στις 8/5 που αποφάσισε μια σειρά δράσεων για να απαντηθεί η προσπάθεια των φασιστών να επανεμφανιστούν στη γειτονιά με τρικάκια, συνθήματα σε τοίχους και φασιστική επίθεση σε μέλος της **νΚΑ** και της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** την Πρωτομαγιά. Χαιρετισμούς έκαναν η **νΚΑ**, η **ΚΕΕΡΦΑ Ηρακλείου**, η **Εργατική Λέσχη Ν. Ιωνίας**, η **Αναρχική Συλλογικότητα Ν. Φιλαδέλφειας κ.α.** Στη συγκέντρωση συμμετείχαν και στελέχη της **ΛΑΕ**.

Οι εργαζόμενοι και η νεολαία έχουν απομονώσει τους φασίστες από το Ηράκλειο, αναγκάζοντάς τους να κλείσουν τα τοπικά τους «γραφεία». Αλλά οι ρατσιστικές πολιτικές, η εθνικιστική ρητορική και οι επίσημοι θεσμοί του κράτους τους ενισχύουν, πράγμα που τους δίνει το θράσος, όπως και σε άλλες περιοχές, να κάνουν κινήσεις επανεμφάνισης. Σε αυτή τη συγκυρία το κοινό νήμα των χαιρετισμών στη μικροφωνική ήταν: να μην τους αφήσουμε να βγούνε από τις τρύπες τους, καταδίκη των νεο-ναζί της Χρυσής Αυγής, όχι στον πόλεμο και το ρατσισμό.

Επόμενος σταθμός η αντιφασιστική διαδήλωση της 25/5, 7μμ στο σταθμό **ΗΣΑΠ Ν. Ηρακλείου**, στην οποία κάλεσαν όλοι οι ομιλητές.

Α.Φ.

Για τις 14/6 διακόπηκε η δίκη του **Ε. Καρυδομάτη**. Ο **Καρυδομάτης**, συνήγορος του πυρηνάρχη της **Χρυσής Αυγής** **Περάματος Α. Πανατζή**, χτύπησε το **Δεκέμβρη του 2015**, σε διάλειμμα της δίκης της **Χ.Α.**, δύο άτομα από το κοινό, έναν **Γερμανό δημοσιογράφο** και

ένα μέλος της **ΚΕΕΡΦΑ**.

Για τις 2 Απριλίου 2019 αναβλήθηκε η δίκη της αγωνίστριας **Κατερίνας Πατρικίου**. Η **Κ. Πατρικίου** δικάζεται μετά από ψευτομηνύση σε βάρος της από τον υποψήφιο βουλευτή της **Χ.Α.**, **Α. Κουράκο**, για ηθική αυτουργία σε ξυλοδαρμό.

ΟΧΙ στο νομοσχέδιο Βίτσα

Συγκέντρωση-διαμαρτυρία κατά της ψήφισης του νομοσχεδίου για το άσυλο καλούσαν την Τρίτη 15 Μάη, την ώρα που η εργατική αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο, στο Σύνταγμα, η **ΚΕΕΡΦΑ**, αντιρατσιστικές κινήσεις και συλλογικότητες την ώρα που ψηφιζόταν το νομοσχέδιο της κυβέρνησης **ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ** για το άσυλο.

Όπως αναφέρει ανάμεσα σε άλλα η ανακοίνωση της **ΚΕΕΡΦΑ**: «Το νομοσχέδιο της κυβέρνησης **ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ** για το άσυλο είναι ένα πισωγύρισμα για τα δικαιώματα των προσφύγων.

Ο γεωγραφικός περιορισμός των προσφύγων και των μεταναστών στα νησιά έρχεται να επιβληθεί, ακυρώνοντας την αντιφατική απόφαση του ΣτΕ το οποίο απέρριψε μεν τον αποκλεισμό στα νησιά για τους νεοεισερχόμενους αλλά την κράτησε για όσους μπήκαν κατά τη διάρκεια της εφαρμογής της συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας, το Μάρτη του 2016.

Στο όνομα της συντόμευσης της διαδικασίας απόδοσης ασύλου επιταχύνεται μόνο ο ρυθμός των απελάσεων. Σκληραίνουν ακόμη περισσότερο οι όροι για απόδοση ασύλου καθώς πρόσφυγας που δεν εμφανίζεται σε συνέντευξη χάνει το δικαίωμα να συνεχίσει, αν δεν έχει επαρκή δικαιολογία(!). Αν κάποιος έχει τη δυνατότητα να εμφανίσει νέες αποδείξεις για το δικαίωμα στο άσυλο, δεν θα μπορεί να επανέλθει με μεταγενέστερο αίτημα παρά μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις».

ΠΑΤΡΑ

ΟΧΙ στις «σκούπες»

Σε διαδήλωση στην πλατεία Γεωργίου στην Πάτρα καλούσαν την Τρίτη στις 15 Μαΐου το απόγευμα η **ΚΕΕΡΦΑ**, η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, η **ΛΑΕ** και άλλες συλλογικότητες για να καταγγείλουν την νυχτερινή επιχείρηση «σκούπα» του Τόσκα στους πρόσφυγες και τους μετανάστες που διέμεναν κάτω από άθλιες συνθήκες στα εγκαταλειμμένα εργοστάσια της Πάτρας. Για να τους «λυτρώσει» η κυβέρνηση **ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ** και ο Τόσκας, τους έστειλαν στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Κορίνθου, σε εξίσου άθλιες συνθήκες, αλλά σκλαβωμένους.

Όπως αναφέρει το κάλεσμα της **ΚΕΕΡΦΑ Πάτρας**: «Τα χαράματα της Τρίτης 15/5 με μεγάλη αστυνομική επιχείρηση εκκενώθηκαν τα εργοστάσια της **ΑΒΕΞ** και του **Λαδόπουλου** όπου είχαν βρει καταφύγιο περί τους 600 πρόσφυγες και μετανάστες. Αυτή την στιγμή έχουν μεταφερθεί στην Κόρινθο όπου θα πραγματοποιηθεί «διαλογή». Αυτή την αντιμετώπιση επιφύλασσε η κυβέρνηση σε αυτούς τους ανθρώπους αφού τους είχε παρατημενους σε άθλιες συνθήκες, με τους ξυλοδαρμούς και τις παρενοχλήσεις από το λιμενικό να είναι καθημερινότητα.

Αυτή είναι η κατρακύλα της κυβέρνησης. Αντί να παρέχει σε πρόσφυγες και μετανάστες χαρτιά, στέγη και όλα τα απαραίτητα για μια αξιοπρεπή διαβίωση, τους αντιμετωπίζει ως εγκληματίες και «πρόβλημα» που επιδέχεται αστυνομική διαχείριση. Αυτή η πρόκληση δεν θα μείνει αναπάντητη. Το αντιρατσιστικό κίνημα θα δώσει την απάντηση που χρειάζεται. Καλούμε την εργατική τάξη, την νεολαία, τα συνδικάτα, την Δημοτική Αρχή, την Αριστερά να μπλοκάρουν τις επιθέσεις στους μετανάστες και τους πρόσφυγες. Να απαιτήσουμε άσυλο, χαρτιά, στέγη, περίθαλψη για όλους. Όλοι στις 7μμ στην πλ. Γεωργίου».

ΤΟ ΠΟΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΩΝ ΔΙΑΒΑΣΤΗΚΕ ΣΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΑ Επιβεβαιώθηκε μέχρι και την τελευταία λέξη

Με το πόρισμα των ανακριτριών Ι. Κλάπα και Μ. Δημητροπούλου προχώρησε η ανάγνωση των αναγνωστέων εγγράφων κατά τις δικάσιμες 248 (9/5) και 249 (15/5). Το έγγραφο συντάχθηκε στις 19/2/2014, πέντε μήνες μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα και την έναρξη της δίωξης, απευθύνεται στη Βουλή και έχει σαν σκοπό την άρση ασυλίας των βουλευτών της Χρυσής Αυγής προκειμένου να διωχθούν ως ηγεσία της εγκληματικής αυτής οργάνωσης. Είναι ένα έγγραφο τεράστιας σημασίας, που έρχεται σαν αποτέλεσμα εκτεταμένης έρευνας πάνω σε μια σειρά υποθέσεις, με καταθέσεις μαρτύρων, εξέταση ηλεκτρονικού υλικού (φωτογραφίες, βίντεο, μηνύματα) και σύγκριση των απολογιών των κατηγορούμενων με τις πράξεις τους. Πάνω στο πόρισμα των ανακριτριών στηρίχθηκε το παραπεμπτικό βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών, με το οποίο η Χρυσή Αυγή θεωρείται πλέον ναζιστική εγκληματική οργάνωση και παραπέμπεται στο Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων, τον Φλεβάρη του 2015.

Σκοπός του πορίσματος είναι να καταδείξει «α) τις αρχές β) την οργάνωση και γ) τη δράση της» με βάση το πώς «πράγματι –και όχι κατ'επίφαση- διατυπώνονται σε επανειλημμένες και σε βάθος χρόνου δημόσιες (προφορικές ή γραπτές) διακηρύξεις του αρχηγού και των ηγετικών στελεχών της». Δηλαδή για πρώτη φορά αναγνωρίζεται επίσημα η ύπαρξη «διπλού λόγου» στην οργάνωση. Οι ανακρίτριες παραθέτουν αποσπάσματα από τις απολογίες των ηγετικών στελεχών, στις οποίες αρνούνται τη ναζιστική ιδεολογία, την εκμετάλλευση των βουλευτικών θέσεων για τις έκνομες πράξεις τους, την ύπαρξη στολών και ομοιομορφίας στις ομάδες ασφαλείας, τη στρατιωτική ιεραρχία και πειθαρχία, ακολουθούμενες από αποσπάσματα (παρμένα από βίντεο και άλλο υλικό που βρέθηκε στους δίσκους των στελεχών) στα οποία τα ομολογούν. Για παράδειγμα ο Παππάς «δεν θυμάται» να έγραψε τον όρκο της Χρυσής Αυγής (διαβάστηκε στην 235η δικάσιμο, βλ. ΕΑ τ.1316), ωστόσο οι ανακρίτριες υποδεικνύουν ομιλίες στις οποίες κάνει λόγο γι' αυτόν. Ο Μιχαλολιάκος λέει ότι ο εθνικοσοσιαλισμός είναι ιδεολογία «προ 35ετίας», αλλά το έγγραφο τονίζει ότι τα βίντεο στα οποία επιβεβαιώνει τη συνέχιση αυτής της ιδεολογίας είναι του 2011 (πολλά από τα λεγόμενα αυτά του Μιχαλολιάκου δημοσιεύτηκαν στο προηγούμενο φύλλο της ΕΑ τ.1323), ενώ αναφέρει και τη φωτογραφία Κασιδιάρη με σημαία της Βέρμαχτ.

Από τις πρώτες κιόλας σελίδες του πορίσματος είναι ήδη ανάγλυφο το γεγονός ότι η ηγεσία της Χρυσής Αυγής είχε δύο ακροατήρια και δύο γλώσσες. Απευθυνόμενη στο ευρύ κοινό μετρίαζε ή αρνιόταν τον ναζιστικό και εγκληματικό χαρακτήρα της, ενώ απευθυνόμενη στα μέλη τον επιβεβαίωνε και τον υπενθύνιζε διαρκώς. Οι ανακρίτριες πέρα από το να αναδείξουν τον διπλό λόγο κάνουν και τη δουλειά της αποδόμησής του, προσθέτοντας δίπλα στις ομιλίες-ομολογίες και μεγάλη γκάμα υλικού που υποστηρίζει τα τρία κέντρα της έρευνας (αρχές, οργάνωση, δράση).

Μια μεγάλη κατάκτηση που έγινε με αυτό το

πόρισμα είναι ότι καταρρίφθηκε μια από τις βασικές γραμμές τόσο της ίδιας της Χρυσής Αυγής για την υπεράσπισή της, όσο και του πολιτικού στερεώματος που αρνιόταν να απομονώσει τη ναζιστική οργάνωση, «είναι πολιτικό κόμμα και έχει εκλεγεί». Το πόρισμα αναφέρει κατηγορηματικά ότι: «Η οργάνωση αυτή [...] υπό τον μανδύα πολιτικού κόμματος, έχει ως επιδίωξη την πραγμάτωση των στόχων της με τη χρήση σωματικής ή ένοπλης βίας» και «λειτούργει κατ'επίφαση ως πολιτικό κόμμα», ότι δηλαδή η κοινοβουλευτική της ύπαρξη δεν είναι παρά ένα παραπέτασμα πίσω από το οποίο ξεδιπλώνει την εγκληματική της δράση. Σε άλλα σημεία εξηγεί μάλιστα ότι η ΧΑ κάνει χρήση των προνομίων της κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης με μόνο στόχο να προωθήσει τη βία της. Η δίωξη δεν αφορά πλέον κάποια μεμονωμένα άτομα που συμβαίνει να είναι και χρυσαυγίτες, αλλά την ηγεσία αυτής της εγκληματικής οργάνωσης που φορά τον μανδύα κόμματος.

Τάγματα εφόδου

Τεκμηριώνει την ύπαρξη ταγμάτων εφόδου (που στη Χρυσή Αυγή ονομάζονται «ομάδες ασφαλείας» ή «ασφάλεια») και του μηχανισμού λειτουργίας τους. Παραθέτει γι' αυτό sms από την τοπική Νίκαιας, όπως: «Δευτέρα 17.30 άπαντες στα γραφεία ΤΟ Νίκαιας θα μεταβούμε μαζί στο σημείο- Αναχώρηση 18.20 (μήνυμα άκρως εμπιστευτικό)», «25-5-2013 και ώρα 20.00. Όλη η ασφάλεια στο γραφείο για τελευταία ενημέρωση και οργάνωση της Κυριακής. Απουσίες δεν επιτρέπονται», «Αύριο πρωί στις 9.00 άπαντες για τη δράση παρουσία υποχρεωτική», «Εντολή Λαγού. Παρακαλώ 8 άτομα για τη Δηλιγιάννη». Αποκορύφωμα το sms που σηματοδοτεί την έναρξη της επίθεσης σε βάρος της παρέας του **Παύλου Φύσσα**: «Όλοι τώρα τοπική όσο είσατε κοντά, δε θα περιμένουμε μακρινούς. Τώρα». Ο ρόλος των γραφείων τονίζεται, πέρα από τα sms, και με τη δήλωση του βουλευτή Μ. Αρβανίτη: «Δεν είναι γραφείο η ΤΟ Νίκαιας, είναι εθνικιστικό φρούριο, ένα από τα ορμητήρια της Ελλάδος».

Το πόρισμα στα πλαίσια της τεκμηρίωσης του τρόπου δράσης των ταγμάτων επισημαίνει επίσης τις απολογίες των Τσορβά, Μιχάλαρου,

Αναδιώτη και Άγγου για τις στολές που η οργάνωση τους υποχρέωνε να προμηθευτούν και να φοράνε και προτείνει ενδεικτικά μερικές δεκάδες φωτογραφίες στις οποίες τα τάγματα εφόδου απεικονίζονται με τις στολές αυτές, καθώς και sms με οδηγίες ένδυσης για τις «δράσεις». Επίσης υποδεικνύει βίντεο στα οποία τα τάγματα φαίνονται να λειτουργούν στρατιωτικά κάτω από τα παραγγέλματα των επικεφαλής τους.

Σε σχέση με την οργανωμένη από την ηγεσία χρήση βίας, που είναι και το κεντρικό διακύβευμα της ίδιας της δίκης της Χρυσής Αυγής, το πόρισμα προσφέρει πλούσιο υλικό. Από τις καταθέσεις μαρτύρων (θύματα, επικεφαλής κοινοτήτων μεταναστών, βουλευτές άλλων κομμάτων, δημόσια πρόσωπα κλπ) στοιχειοθετεί ένα τεράστιο πλήθος εγκληματικών πράξεων που έχουν κάνει μέλη της ΧΑ κάτω από τις εντολές της ηγεσίας. Ενδεικτικά, πέρα από τις τρεις υποθέσεις που δικάζονται στη δίκη, γίνεται αναφορά και στις εξής: επίθεση στο **Συνεργείο**, επίθεση στο στέκι **Αντίπνοια**, δολοφονία **Σαχζάτ Λουκμάν**, επίθεση στην **Ιεράπετρα**, επίθεση στον **Άγιο Παντελεήμονα**. Επιπλέον στις καταθέσεις γίνεται λόγος για δεκάδες επιθέσεις, σε βάρος μεταναστών, οι οποίες καταγράφηκαν αλλά δεν έφτασαν στα δικαστήρια. Τη βία και την αυστηρή πειθαρχία ενώνουν τα λεγόμενα της ηγεσίας, η οποία ανάμεσα σε άλλα, λέει δια στόματος Λαγού: «Δεν μας φοβίζει τίποτα, δεν μας απειλεί τίποτα, [...] αν ακολουθείτε τις γραμμές που σας δίνονται, αν εκτελείτε τις εντολές και είστε πειθαρχημένοι, μη σας νοιάζει τίποτα. Για τα υπόλοιπα κανονίζουμε εμείς».

Το γεγονός ότι η ηγεσία και κυρίως ο Μιχαλολιάκος καθοδηγούσαν και οργάνωναν τη δράση και τον λόγο της εγκληματικής οργάνωσης προκύπτει όχι μόνο από λεγόμενα σαν το παραπάνω, από τα οποία βρίθει η έρευνα που έκαναν οι ανακρίτριες, αλλά και από το ίδιο το καταστατικό του 1987. Με την αρχή του Αρχηγού ανοίγουν οι ανακρίτριες το ιστορικό της ναζιστικής οργάνωσης, παραθέτοντας: «Ο Αρχηγός είναι ο ανώτατος ηγέτης της Χρυσής Αυγής [...] έχει την απόλυτη ευθύνη των τελικών αποφάσεων [...] είναι πρόσωπο απολύτως

απαραβίαστο», ενώ για την ηγεσία το καταστατικό λέει: «Η απόλυτη πειθαρχία των κατώτερων βαθμίδων της κινήσεως στις αποφάσεις των ιεραρχικώς ανώτερων βαθμίδων είναι αυτονόητη». Μέσα στο πόρισμα διατυπώνεται η παρατήρηση ότι ο Μιχαλολιάκος είναι ο ισόβιος αρχηγός της οργάνωσης, από τις αρχές της δεκαετίας του '80 που αυτή ιδρύθηκε.

Όπλα

Τέλος το πόρισμα κάνει λόγο για την σκληρή στρατιωτική εκπαίδευση των μελών με κεντρικό υπεύθυνο τον Κασιδιάρη, ενώ περιγράφει εκτενώς τα οπλοστάσια που βρέθηκαν στην κατοχή των μελών της ηγεσίας: Μιχαλολιάκος (ημιαυτόματο, περίστροφο, караμπίνα, φυσίγγια), Κασιδιάρης (καράμπινα, που το έγγραφο ξεκαθαρίζει: όχι κυνηγετική), Μίχος (καράμπινα, ημιαυτόματο, φυσίγγια, γεμιστήρες), Λαγός (ημιαυτόματο, φυσίγγια, καπνογόνα), Γερμενής (φυσίγγια), Μπούκουρας (ημιαυτόματο πιστόλι, караμπίνα, φυσίγγιοθήκη, συσκευή σκόπευσης ερυθράς κουκκίδας), Παππάς (σιδηρογροθιά). Παραθέτουν φωτογραφίες με μέλη να κρατούν διάφορα όπλα, ανάμεσά τους Καλάσνικοφ. Τονίζουν επιπλέον ότι ο Λαγός έκανε μετατροπή του όπλου του από κρότου αερίων σε πυροβόλο με αλλαγή της κάννης.

Η τεράστια σημασία του εγγράφου αυτού έγκειται στο γεγονός ότι πρόσφερε τόσο συντριπτικό υλικό που οδήγησε στη δίκη της Χρυσής Αυγής, καθώς κανείς πια δεν μπορούσε να κάνει ότι δεν το βλέπει. Για πρώτη φορά η διεκδίκηση του κινήματος να δικαστεί και να απομονωθεί η ναζιστική συμμορία, ακολούθησε το νομικό δρόμο και δικαιώθηκε ως η σωστή. Το κίνημα που παλεύει για να τσακίσει τη φασιστική απειλή είχε βαθιά γνώση όλων αυτών των στοιχείων μέσα από δεκαετίες αντιφασιστικής δράσης. Στις υποθέσεις που αυτό έχει αναδείξει βασίστηκε η έρευνα των ανακριτριών, με τις καταθέσεις μαρτύρων που έχουν ενεργό δράση ή στενή σχέση με αυτό, όπως ο **Τζ. Ασλάμ** (Πακιστανική Κοινότητα, ΚΕΕΡΦΑ), ο **Κ. Παπαϊωάννου** (ΕΕΔΑ, Δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας), ο **Ν. Ελγαντούρ** (Μουσουλμανική Κοινότητα).

Αφροδίτη Φράγκου

Ανταμώνουμε με τις ιδέες της επανάστασης

ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ

Ο Μαρξισμός είναι ένα φεστιβάλ για αυτό που λέμε “τη βάση” της αριστεράς, για τις ιδέες στις οποίες πρέπει να πατάει. Μπορεί να είναι ένα φεστιβάλ του ΣΕΚ αλλά δεν είναι αποκλειστικά για το ΣΕΚ. Δίπλα στους συντρόφους και τις συντρόφισσες από το κόμμα, έχει ομιλήτες από μια σειρά χώρους. Επίσης οι συζητήσεις δεν είναι όπως στα συνέδρια, που κάνει ο καθένας μια παρουσίαση και φεύγει, αλλά έχουν ανταλλαγή απόψεων και κουβέντα, κάτι που θα το έλεγα σοσιαλισμό από τα κάτω στην πράξη.

Πιστεύω, ότι μετά τη δυσφήμιση της αριστεράς από όσα έχει κάνει η κυβέρνηση και ο ΣΥΡΙΖΑ, θα είναι ένας παράδεισος. Είδα και τα θέματα, είναι και επίκαιρα αλλά και φρεσκάρουν την ιστορία, την μνήμη της εργατικής τάξης. Στα 200 χρόνια από τη γέννηση του Μαρξ, στα 50 χρόνια από το Μάη του '68, συνδυάζει ιστορία και επικαιρότητα.

Και χωρίς αμφιβολία, θα μας βοηθήσει στις μάχες σήμερα. Ήμουν συμβασιούχος με οκτάμηνη σύμβαση στο δήμο Βριλησίων. Η σύμβασή μου έληξε πρόφαστα. Πρόκειται για την γνωστή κοροϊδία για να κρατούν πολλούς εργαζόμενους σε ομηρία και με στόχο να αποδεκατίσουν την εργατική τάξη, να μην είναι ενωμένη, να μην κάνει κινητοποιήσεις. Το καλοκαίρι πέρσι, στις κινητοποιήσεις της ΠΟΕ-ΟΤΑ, ενημέρωσα στο δήμο ότι θα απεργήσω και η απάντηση ήταν ότι δεν έχεις το δικαίωμα να απεργήσεις. Η έννοια της εργατικής αλληλεγγύης πρέπει να ενισχυθεί και νομίζω ο Μαρξισμός θα βοηθήσει.

Θοδωρής Λυκογιαννάκης,
πρώην συμβασιούχος
στο δήμο Βριλησίων

Οι εργαζόμενοι της ΔΕΣΦΑ έχουμε μια μεγάλη μάχη να δώσουμε το επόμενο διάστημα. Είναι η μάχη για να μη ιδιωτικοποιηθεί η επιχείρηση, να μην περάσει το φυσικό αέριο στα χέρια ιδιωτών. Είναι μια μάχη που χρειάζεται να τη δώσουμε μαζί με τους εργαζόμενους στη ΔΕΗ, την ΕΥΔΑΠ και όλες τις επιχειρήσεις που διαχειρίζονται κρίσιμα για τη ζωή του κόσμου κοινωνικά αγαθά.

Ταυτόχρονα, όλοι οι εργαζόμενοι έχουμε να παλέψουμε το ρατσισμό, τους φασίστες, τον πόλεμο. Είδαμε τι θα πει να σπαιζάνται πρόσφυγες και μετανάστες μέσα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, τι σημαίνουν τα κλειστά συνορα και η ρατσιστική συμφωνία Ε.Ε. - Τουρκίας που υλοποιεί η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Είδαμε την προσπάθεια των φασιστών να σηκώσουν κεφάλι σε μια σειρά περιοχές, όπως στην

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ

Ο Μαρξισμός είναι μια πάρα πολύ καλή ευκαιρία να συναντηθούμε και να συζητήσουμε για όλα αυτά που μας καίνε, για τις επιθέσεις που δεχόμαστε ως εργαζόμενοι όπως με τις ελαστικές μορφές εργασίας, αλλά και για το ρατσισμό και τον πόλεμο. Όσο περισσότεροι έρθουν, τόσο καλύτερα για τους αγώνες που έχουμε να δώσουμε. Το πρόγραμμα είναι πολύ πλούσιο και προσωπικά θα προσπαθήσω να πάω σε όσες περισσότερες συζητήσεις μπορώ.

Όλα τα θέματα μας αφορούν απόλυτα, όλους τους εργαζόμενους και τη νεολαία, γιατί μόνο με το ξεσηκωμό μας θα αλλάξουν τα πράγματα, τόσο στον εργασιακό μας χώρο αλλά και γενικότερα στην κοινωνία. Στα νοσοκομεία η κυβέρνηση και οι διοικήσεις έδωξαν τους εργολάβους και έγιναν εργολάβοι οι ίδιοι. Θα μας παιδέψουν στο πρόγραμμα, στα λεφτά, κόβουν το Βαρύ και Ανθυγιεινό, φορολογούν το επίδομα παιδιού. Προπαθούν να εμποδίσουν τις αντιδράσεις μας με το φόβο. Γι' αυτό κι εμείς παίρνουμε μπροστά και οργανώνουμε τις απεργίες και τις κινητοποιήσεις. Και καλούμε στο Μαρξισμό, συνεχώς, όπου μπορούμε.

Φυλλιά Φραγκάκου,
καθαρίστρια νοσοκομείο
Άγιος Σάββας

ΔΕΣΦΑ

Καλλιθέα στις 25 Μάρτη με τη φασιστική επίθεση που δεχτήκαμε τα μέλη της ΚΕΕΡΦΑ. Είδαμε να θυριόμαστε, να γεμιάμε επεισόδια Ελλάδας-Τουρκίας, με τα εθνικιστικά συλλαλητήρια για τη Μακεδονία.

Σε όλα αυτά απαντήσαμε και θα συνεχίσουμε να απαντάμε κινηματικά. Οι ιδέες παίζουν τεράστιο ρόλο. Ο Μαρξισμός έρχεται να ανοίξει τη συζήτηση και να μιλήσει για τον καπιταλισμό, το σύστημα που γεννά πολέμους και προσφυγιά, ανεργία και φασισμό, ρατσισμό και σεξισμό. Αφιερωμένος στον Μάη του '68, πιο επίκαιρος από ποτέ, απαντά πως ένα κίνημα ενιαιομετωπικό, οργανωμένο από τα κάτω, μπορεί να πάρει την εξουσία στα χέρια του και να αποτελέσει έμπνευση για όλες τις εργατικές τάξεις διεθνώς.

Γιώργος Φαράντος, συμβασιούχος ΔΕΣΦΑ

ΥΠΠΟ

Έχω παρακολουθήσει και παλαιότερα το φεστιβάλ και χαίρομαι που ο Μαρξισμός συνεχίζει την πορεία του, εξελίσσεται και βελτιώνεται. Το πρόγραμμα φέτος, από τους ομιλητές μέχρι τη θεματολογία, καλύπτει ένα ευρύ φάσμα το οποίο νομίζω θα προσελκύσει τον κόσμο. Εύχομαι καλή επιτυχία και ελπίζω να υπάρχει και τα επόμενα χρόνια.

Είναι πολύ ενδιαφέρον αλλά και κρίσιμο αυτόν τον καιρό της κρίσης να οργανώνεται μια εκδήλωση με κέντρο τον Μαρξισμό. Προσωπικά πιστεύω ότι χρειάζεται να γνωρίζουμε ιστορία, τι συνέβη στο παρελθόν, να προβληματιζόμαστε και να συζητάμε για να πάμε παρακάτω, να προχωρήσουμε και να βρούμε από την καπιταλιστική κρίση που κουβαλάμε στις πλάτες μας. Ο Μαρξισμός μας βοηθά όχι μόνο να εξηγήσουμε τον κόσμο γύρω μας και τα διαχρονικά προβλήματα εντός του συστήματος, αλλά και να βρούμε τρόπο να συσπειρωθούμε και να τα αντιμετωπίσουμε. Νομίζω ότι αυτό, το μάθημα της συλλογικότητας, είναι το πιο σημαντικό.

Ευγενία Φωτοπούλου,
συντηρήτρια, μέλος ΔΣ Πανελληνίου
Σωματίου Εκτάκτου Προσωπικού ΥΠ.ΠΟ

ΧΑΝΙΑ

Υπάρχουν πολλοί λόγοι για να κάνει κανείς το ταξίδι Χανιά-Αθήνα και να παρακολουθήσει το Μαρξισμό. Η εμπειρία μου από το περσινό φεστιβάλ ήταν αποκαλυπτική.

Πρώτα απ' όλα αξίζει για τους ομιλητές από τις άλλες χώρες. Η παρουσία τους κάνει πράξη το διεθνισμό. Το περιεχόμενο των συζητήσεων καλύπτει τις ανάγκες του κινήματος πάνω σε όλα τα ζητήματα. Αλλά και ο τρόπος που αυτές γίνονται, όχι με τη μορφή διαλέξεων, αλλά διαλόγου και αντιπαράθεσης, δίνει στον καθένα τη δυνατότητα να παρέμβει και να συμβάλει στην κοινότητα. Για μένα ο Μαρξισμός ήταν σχολείο, διαδραστικό καθώς επιλέγειε εσύ τα θέματα, αλλά και μοιπάς ιδεών που είσαι τυχερός αν πάρεις μέρος. Βοηθάει να αποκτάς μια συνολικότερη πολιτική άποψη πάνω σε όσα συμβαίνουν, δυναμώνει την φωνή της επανάστασης και για την αλληγή της κοινωνίας.

Νομίζω ότι φέτος οι συζητήσεις για την οικονομία, πώς δεν λειτουργεί το σύστημα παρά τα ψεμάτά τους περί ανάπτυξης, έχουν μεγάλη σημασία για τις μάχες που δίνουμε. Το ίδιο και οι συζητήσεις για το Μάη του '68 και ιδιαίτερα για το κίνημα ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ. Είναι παράδειγμα και απάντηση ότι έχουμε τη δύναμη να σταματήσουμε τους πολέμους, απέναντι σε όσους λένε ότι αυτά δεν γίνονται.

Δανάη Κωλέτη, ιδιωτική υπάλληλος

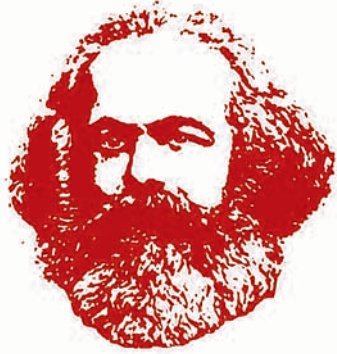
Ν. ΙΩΝΙΑ

Ο Μαρξισμός έρχεται να δώσει απαντήσεις σε όλα τα κρίσιμα ζητήματα σήμερα, σε όλους τους προβληματισμούς για το πώς μπορούμε να παλέψουμε και να αντρέψουμε αυτό το σύστημα. Με τη μορφή όχι μόνο ιδεών αλλά και πρακτικών τρόπων συσπείρωσης και δράσης σε όλα τα μέτωπα, από τους αγώνες του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος μέχρι τη μάχη ενάντια στον εθνικισμό και τη πατριδοκαπηλεία, αλλά και το κίνημα ενάντια στην καταπίεση.

Γι' αυτό πιστεύω βρίσκει θετική ανταπόκριση στις γειτονιές. Αυτή είναι η εμπειρία μας στη Νέα Ιωνία, μια προσφυγική και αριστερών καταβολών περιοχή. Οι εξορμήσεις μας για το Μαρξισμό, με την έκθεση αφισών για το Μάη του '68, έχουν αναδείξει αυτή την παράδοση.

Θάνος Τζινιέρης, άνεργος

Μαρξισμός 2018

ΚΥΨΕΛΗ

Έχουν περάσει 50 χρόνια από την επαναστατική έκρηξη του Γαλλικού Μάη και το καπιταλιστικό σύστημα βρίσκεται ακόμα αντιμέτωπο με τις αντιφάσεις και τα αδιέξοδά του. Σήμερα, οι καπιταλιστές προπαθούν να πείσουν πως η οικονομία σταθεροποιείται, πως η κρίση τελειώνει, πως η ανάπτυξη είναι εφικτή και θα έρθει. Όπως και τότε, το αφήγημα δεν πείθει.

Όταν η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ υπόσχεται “καθαρές εξόδους” εννοεί απολύσεις, περικοπές, ιδιωτικοποιήσεις, Σούδες, στρατόπεδα συγκέντρωσης και οικολογικές καταστροφές. Την απάντηση δίνουν καθημερινά εργαζόμενοι σε δήμους, νοσοκομεία, σχολεία, ΔΕΚΟ, οι γυναίκες, οι μετανάστες και οι πρόσφυγες, οι φοιτητές και οι μαθητές. Οι εμπειρίες των τελευταίων μηνών είναι πολυάριθμες. Η δίχως τέλος καταρκύα της κυβέρνησης αποδεικνύεται για ακόμα μια φορά την αδυναμία του ρεφορμισμού να δώσει απαντήσεις.

Το τετράημερο φεστιβάλ Μαρξισμός του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος, που οργανώνεται φέτος για τριακοστή πρώτη φορά, επιδιώκει, μέσα από πενήντα συζητήσεις με κέντρο την εργατική τάξη και την κίνησή της, να δώσει απαντήσεις σε όλα τα ερωτήματα που απασχολούν τον κάθε εργαζόμενο και εργαζόμενη που παλεύει και να γίνει πεδίο ανταλλαγής των εμπειριών από τις μάχες που δώσαμε και δίνουμε καθημερινά. Τι απαιτεί για τον κατήφορο του ΣΥΡΙΖΑ, υπάρχει εναλλακτική; Υπάρχει λύση για τον πόλεμο στη Μέση Ανατολή; Είναι σίγουρο πως από το φεστιβάλ θα φύγουμε όλοι πιο πλούσιοι, πιο δυνατοί και έτοιμοι να παλέψουμε μαζί για μια κοινωνία χωρίς καταπίεση, χωρίς φασισμό και ρατσισμό, απαλλαγμένη από την φτώχεια, τον σεξισμό και τον πόλεμο.

Στέλλα Βρεττάκη,
ιδιωτική υπάλληλος

Νίκος Αλεξανδράτος

Είναι η δεύτερη φορά που θα συμμετέχω στο Μαρξισμό. Για μένα είναι ένα “σχολείο” από το οποίο βγαίνουμε πιο δυνατοί για να οργανωθούμε, πιο ικανοί να δώσουμε τις μάχες ενάντια στις επιθέσεις του συστήματος. Είναι πολύ σημαντικό ότι έχουμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε τόσες συζητήσεις και να λύσουμε όλες μας τις απορίες.

Δεν είναι τυχαίο ότι φέτος η ομάδα του ΣΕΚ στα ΤΕΙ Αθήνας πρωτοστάτησε στις γενικές συνελεύσεις και τις καταλήψεις ενάντια στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής και το νόμο Γαβρόγλου. Το περσινό φεστιβάλ μας έδωσε έμπνευση να βρούμε ανοιχτά, να μιλήσουμε με τους φοιτητές, να απαντή-

ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

σουμε πολιτικά στα ερωτήματά τους, να τους καλέσουμε να ενταχθούν στον αγώνα και τις γραμμές μας.

Είμαι επτά χρόνια στην Ελλάδα, ήρθα εδώ από τη Μπουρκίνα Φάσο δεκαπέντε χρονών. Ο ρατσισμός, η άνοδος των φασιστών, όλες οι επιθέσεις στους πρόσφυγες και τους μετανάστες, έκαναν τη ζωή μοναχική, μελαγχολική. Ο Μαρξισμός και η οργανωμένη επαναστατική δράση, οι πυρήνες, οι εξορμήσεις, οι κινητοποιήσεις, το άλλαξαν αυτό. Η

πάλη ενάντια στο άδικο, ώστε κανένας να μη ζήσει τα ίδια πράγματα, είναι ό,τι πιο πολύτιμο.

Φέτος, στα 50 χρόνια από το Μάη του '68, να θυμηθούμε ότι οι εξεγέρσεις και τα κινήματα τότε, δεν περιορίστηκαν στην Ευρώπη, την Αμερική και την Ασία, αλλά αγκάλιασαν και την Αφρική. Από πιο νωρίς με τα αντιαποικιακά απελευθερωτικά κινήματα στη χώρα μου και άλλες αφρικανικές χώρες -όπως Κονγκό, Μάλι, Σενεγάλη- αλλά και την περίοδο του Μάη. Στο Μαρξισμό θα μπορούσαμε να μιλήσουμε και γι' αυτή, τη “ξεχασμένη” ιστορία της Αφρικής.

Σάνφο Μοχαμαντί

ΦΥΣΙΚΟ

Το φεστιβάλ Μαρξισμός 2018 έρχεται σε μια περίοδο που ζήσαμε την προσπάθεια της αστικής τάξης στην Ελλάδα να ανακόψει την αριστερή στροφή του κόσμου. Πρώτα με την επανεμφάνιση του Μακεδονικού και τώρα με την εκστρατεία να δέσει την εργατική τάξη στα πολεμοκάπηλα σχέδιά της και στους ανταγωνισμούς με την Τουρκία.

Οι εργάτες όμως δεν πέφτουν στην παγίδα, παλεύουν για τις ανάγκες τους, για προσλήψεις, για μόνιμη και σταθερή δουλειά. Στον Μαρξισμό έχουν την ευκαιρία να μοιραστούν αυτές τις εμπειρίες με καλεσμένους από την Τουρκία, τη Μακεδονία, την Κύπρο κ.α. που παλεύουν τα ίδια προβλήματα. Παράλληλα να συμμετέχουν σε μια σειρά συζητήσεις για όλες τις φορές που η εργατική τάξη απέδειξε ότι είναι το υποκείμενο της ιστορίας και δεν μπορεί να την ξεγράψει κανείς. Από τις πρώτες εξεγέρσεις του 19ου αιώνα, στην κορυφαία στιγμή της στην Ρώσικη Επανάσταση και στην δυναμική απέναντί της τον Μαι του 68.

200 χρόνια από τη γέννηση του Μαρξ, η μαρξιστική θεωρία είναι απαραίτητη για να εξηγήσουμε τον καπιταλισμό αλλά και να οργανώσουμε την ανατροπή του, για να φέρουμε την πραγματική απελευθέρωση. Ο Μαρξισμός 2018 προσδοκά να ανοίξει τη συζήτηση για αυτές τις ιδέες, με σκοπό να πάμε πιο εξοπλισμένοι και έτοιμοι στις μάχες του επόμενου διαστήματος.

Κώστας Δαναοσής

Άγγελος Διονυσιοκόπουλος

Η φετινή χρονιά σημαδεύτηκε από αγώνες του φοιτητικού κινήματος. Η πολιτική της λιτότητας που εφαρμόζει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ μεταφράζεται σε υποχρηματοδότηση των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και αλάτζει τα δεδομένα της δημόσιας και δωρεάν παιδείας.

Στη Φιλοσοφική Σχολή του ΕΚΠΑ ειδικότερα, σημαίνει διάσπαση και συγχωνεύσεις τμημάτων, αφαίρεση της διδακτικής επάρκειας από τα πτυχία των κατ'εξοχήν καθηγητικών σχολών και την επιβολή διδασκτρων για την απόκτησή της. Σε όλα αυτά τα χτυπήματα καλέστηκαν να απαντήσουν οι φοιτητές, πράγμα που έκαναν οργανώνοντας μαζικότερες συνελεύσεις ενισχύοντας τον φοιτητικό σύλλογο, πραγματοποιώντας πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια και κινητοποιήσεις σε Σύγκλητο και Υπουργείο.

Ωστόσο αυτός ο ξεσηκωμός των φοιτητών που είχε αφετηρία του το αίσθημα αδικίας που ένιωθε ο κάθε φοιτητής δεν συνδέθηκε αρκετά με τις πολιτικές μάχες εκτός των πλαισίων του Πανεπιστημίου. Στο φετινό φεστιβάλ Μαρξισμός 2018 συζητήσεις, όπως “Οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες” θα δημιουργήσουν ένα κοινό πλαίσιο σκέψης που δεν θα κλειστεί στους τέσσερις τοίχους του πανεπιστημίου, αλλά θα εξελιχθεί σε μια μάχη ενάντια στο ρατσισμό, τον σεξισμό, το φασισμό, τον ιμπεριαλισμό. Ενάντια σε ένα σύστημα που υπάρχουν λεφτά για στρατιωτικούς εξοπλισμούς, αλλά όχι για καλύτερες συνθήκες σπουδών. Ενάντια σε ένα σύστημα που κόβονται μισθοί και αυτό θεωρείται ανάπτυξη. Ενάντια σε ένα σύστημα που μας αναγκάζει να μαχόμαστε για τα αυτονόητα.

ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ

Ο Μαρξισμός μπήκε στο ΤΕΙ Αθήνας πολύ πρόσφατα. Όμως, με εξορμήσεις, αφισοκολλήσεις και εκδήλωση για τη σημασία του φεστιβάλ, το έχουμε κάνει ήδη αρκετά γνωστό. Τις τελευταίες μέρες και ειδικά την ημέρα των φοιτητικών εκλογών, θα αξιοποιήσουμε την πολιτική συζήτηση για να τους καλέσουμε όλους να συμμετέχουν.

Οι συζητήσεις του φεστιβάλ είναι όλες, από προς μία, οι συζητήσεις που γίνονται από τους φοιτητές μέσα στα πανεπιστήμια. Ένα μόνο παράδειγμα είναι η κουβέντα για το πού

κατέληξε η ρώσικη επανάσταση. Νομίζω ότι οι απαντήσεις του Τόνι Κλιφ, που έχουν οι συζητήσεις για τον καπιταλισμό και την αλλοτρίωση ή για την Παρισινή Κομμούνα. Αλλά και για το Μάη του '68 που είναι έμπνευση για να πολεμήσουμε σήμερα. Πιστεύω ότι συνολικά το φεστιβάλ θα μας βοηθήσει ακριβώς σε αυτό το στόχο.

Θοδωρής Σπανέλης

“Ο κόσμος αισθανόταν ότι ήταν δύναμη”

Ο Μάης του '68 είναι ένα από τα πιο σημαντικά γεγονότα της δεκαετίας του '60, που σημάδεψε το δεύτερο μισό του 20ου αιώνα. Το μεγάλο γεγονός του Μάη του '68 είναι η συνάντηση της εργατικής τάξης με το φοιτητικό κίνημα. Στις 15 Μαρτίου, ένας μεγάλος αρθρογράφος της Μοντ, έγραφε «η Γαλλία πλύνει».

Λίγους μήνες μετά άρχισε ο Μάης με την κατάληψη της Σορβόνης, τη νύχτα των οδοφραγμάτων στις 10 Μάη και στις 13 Μάη την μεγάλη διαδήλωση, όπου τελικά κατεβαίνουν τα συνδικάτα, και αμέσως μετά ακολουθούν οι καταλήψεις των εργοστασίων. Η μεγάλη συνάντηση εργατών και φοιτητών δημιούργησε προβλήματα. Όταν ξεκίνησαν στο εργοστάσιο της Ρενό Μπιανκούρ, αρχίζει η αστική τάξη και η γαλλική κυβέρνηση να ανησυχεί. Δεν ήταν πια οι φοιτητές, όλες οι κατηγορίες του πληθυσμού, αποκτούσαν λόγο.

Δεν έφτασε ο Μάης του '68 ποτέ στην εξουσία γιατί όλο αυτό το κίνημα δεν είχε ένα πολιτικό αποδέκτη. Και είχαμε ένα κενό πολιτικής εξουσίας, με τη φυγή του Ντε Γκώλ στη Γερμανία. Κανείς δεν το διεκδίκησε. Το γαλλικό ΚΚ και το Σοσιαλιστικό Κόμμα ήταν πολύ διστακτικά. Ο Μάης ήταν κάτι που τα ξεπερνούσε. Όταν γύρισε ο Ντε Γκώλ, προκήρυξε εκλογές και τα πήρε όλα.

Στη Γαλλία ζούσαμε Έλληνες εργάτες, φοιτητές, διανοούμενοι, από την εποχή του Ματαρόα. Όταν γίνεται η δικτατορία, είχαμε σχέσεις με τα παιδιά που μετά δημιούργησαν την **Επαναστατική Κομμουνιστική Λύκα** και ήταν τροτσκιστικής σχολής (στο Μάη του '68 έπαιζαν ρόλο τροτσκιστές, μαοϊκοί, ελευθεριακοί, μια σειρά από οργανώσεις) γιατί σε όλες τις εκδηλώσεις που κάναμε εναντίον της δικτατορίας, ήταν δίπλα μας. Η **ΕΠΕΣ**, η ένωση των Ελλήνων φοιτητών στο Παρίσι, μπήκαμε μέσα στο Μάη αφενός για να στηρίξουμε την πάλη των γάλλων φοιτητών και εργατών, αλλά και κατά της δικτατορίας στην Ελλάδα. Όταν μπήκαμε στο Ελληνικό Σπίτι στην πανεπιστημιούπολη το ανακηρύξαμε το πρώτο ελεύθερο ελληνικό έδαφος.

Ο Μάης δεν είναι μόνο η Γαλλία. Είναι ο Μάης στις ΗΠΑ ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ, ενάντια στην πολιτική των διακρίσεων, για την ισότητα των φύλων. Ο πόλεμος του Βιετνάμ κινητοποιούσε τεράστιες δυνάμεις στις ΗΠΑ και την

Το κείμενο που ακολουθεί περιέχει αποσπάσματα από την συνέντευξη που έδωσε ο πανεπιστημιακός Μάκης Καβουριάρης στην Νεφέλη Τζανετάκου, στην εκπομπή «Ιστορικοί Περίπατοι» της ΕΡΤ, για τον Μάη του 1968. Ο Μ. Καβουριάρης συμμετείχε τότε στα γεγονότα στο Παρίσι και θα είναι ομιλητής στον φετινό Μαρξισμό 2018.

Ευρώπη. Η επανάσταση στην Κούβα έπαιξε ένα σημαντικό ρόλο, κυρίως ο **Τσε Γκεβάρα** που έλεγε ένα, δύο, τρία πολλά Βιετνάμ. Έχουμε γεγονότα και στη Δύση και στην ανατολή, στις χώρες του τότε υπαρκτού σοσιαλισμού, η προσπάθεια απεμπλοκής των χωρών από την ηγεμονία της Σοβιετικής Ένωσης και το δόγμα Μπρέζνιεφ, η Άνοιξη της Πράγας, διαδηλώσεις στην Πολωνία. Γεγονότα με διάρκεια αλλά και μεγάλη εμβέλεια. Δεν μπορούμε να ξεχνάμε το Βερολίνο και τη διαδήλωση ενάντια στο Σάχη, τον Ιταλικό Μάη που έχει την ιδιομορφία, να είναι πρώτα ένα κίνημα εργατικό, ενώ στα άλλα κινήματα έμπαιναν πρώτα οι φοιτητές και μετά οι εργαζόμενοι.

Ο Μάης δεν είναι μόνο ένα κίνημα αγώνων, εκδηλώνεται στον πολιτισμό, έχουμε το ροκ. Γεννιούνται νέες συμπεριφορές. Μέσα στην απεργία, δεν υπήρχαν συγκοινωνίες, δεν υπήρχε βενζίνη, ο κόσμος κινιόταν με ωτοστόπ. Μέσα στα αυτοκίνητα, άγνωστοι άνθρωποι μιλούσαν, μιλούσαν για τις καταλήψεις, τους αγώνες, έλεγαν την ιστορία της ζωής του, ήταν μια απελευθέρωση. Ο κόσμος αισθανόταν ότι ήταν δύναμη, που θα μπορούσε να γίνει μια δύναμη αλλαγής αν και οι άλλοι παράγοντες και κυρίως το υποκείμενο της αλλαγής λειτουργούσε ως τέτοιο.

Στο δρόμο που έμενα στο Καρτιέ Λατέν, οι φοιτητές έπαιρναν τα αυτοκίνητα και τα έκαναν οδόφραγμα και ο κόσμος από τα μπαλκόνια τους πετούσε βρεγμένα σεντόνια για τα δακρυγόνα. Μέχρι τότε όταν γίνονταν οι επιθέσεις από την αστυ-

νομία, οι φοιτητές έτρεχαν να φύγουν. Λίγο πριν τις 10 Μάη γίνεται μια πορεία και οι φοιτητές αντί να φύγουν, άρχισαν να πετάνε ότι είχαν μπροστά τους στην αστυνομία. Αυτό το είχα δει και στην Αθήνα, νωρίτερα όταν ήμουν φοιτητής στην Αθήνα και πηγαίναμε διαδήλωση προς το Υπουργείο Παιδείας και αντί να τρέξουμε, μείναμε και παλέψαμε ενάντια στην αστυνομία.

Ο Μάης έχει και μετέπειτα ζωές. Ειπώθηκαν πολύ σημαντικά πράγματα στα αμφιθέατρα και στα εργοστάσια, υπήρξε το κίνημα της αυτοδιαχείρισης, έγιναν σημαντικές αλλαγές στην Παιδεία, το γυναικείο κίνημα πήρε μίαν υπόσταση, φτιάχτηκαν νέα υποκείμενα.

Δεν είναι επετειακός ο Μάης του '68, αν ήταν μόνο αυτό θα ήταν μια επαιτεία προς το παρελθόν. Η νοσταλγία υπάρχει, αλλά υπάρχει και το ότι αυτό που δεν έγινε το 1968 μπορεί να γίνει αργότερα, δεν εξαφανίζονται οι όροι για να υπάρξει κάτι καινούργιο. Οι όροι λίγο-λίγο συσσωρεύονται.

Πενήντα χρόνια μετά χρειάζεται να συζητήσουμε αυτή την πλούσια εμπειρία για να υπάρξουν νέες συνθέσεις. Γίνεται αυτή η προσπάθεια, δείτε φέτος σε όλο τον κόσμο και στην Ελλάδα πόσες εκδηλώσεις θα γίνουν και πόσες εκδόσεις κυκλοφορούν για το Μάη.

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο μετακομίζει στη Νομική για τέσσερις μέρες, από τις 17 ως τις 20 Μάη! Με όλες τις καινούργιες και τις παλιές του εκδόσεις, αλλά και με μια ποικιλία βιβλίων που περιλαμβάνει τους κλασικούς του Μαρξισμού και ένα πλήθος από συγγραφείς και εκδόσεις που αφορούν την ελληνική και διεθνή ιστορία του εργατικού και επαναστατικού κινήματος, τα ζητήματα του φασισμού, του ρατσισμού και του σεξισμού, την επιστήμη, την τέχνη και τον πολιτισμό.

Μάης '68

Στο κέντρο της έκθεσης του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου -που θα είναι ανοιχτή καθ' όλη τη διάρκεια των συζητήσεων του Μαρξισμού στη Νομική- βρίσκονται οι θεματικοί κύκλοι συζητήσεων για τα 50 χρόνια από το Μάη του 1968 και τα 200 χρόνια από τη γέννηση του Μαρξ. Για τον πρώτο κύκλο υπάρχουν δύο νέες εκδόσεις του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου:

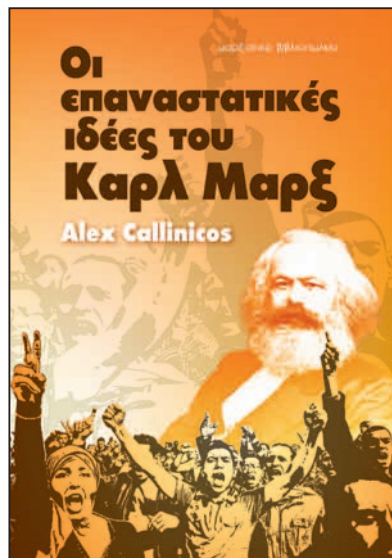
Η πρώτη είναι το συλλογικό βιβλίο «**Μάης '68 – Η Επιστροφή της Επανάστασης**», που πιάνει το νήμα από τις μέρες του «γαλλικού Μάη» για να ξετυλίξει το πανόραμα της συγκλονιστικής χρονιάς και όσων την ακολούθησαν. Από την Άνοιξη της Πράγας μέχρι το «καυτό φθινόπωρο» των απεργιών στην Ιταλία και την αναγέννηση της επαναστατικής Αριστεράς σε όλον τον κόσμο και στην Ελλάδα. Και η δεύτερη, μια μεγάλη συλλογή με 60 αφίσες του Μάη του '68 από το **Atelier Populaire** της Σχολής Καλών Τεχνών του Παρισιού.

Μπορείτε επίσης να βρείτε τα βιβλία: «**Βιετνάμ, ο Αμερικάνικος Πόλεμος 1960-1975**» του **Τζόνθαν Νιλ** και για τον ελληνικό Μάη τα βιβλία «**Ιουλιανό 1965**» (Δημήτρης Λιβιεράτος), «**Το Πολυτεχνείο είναι εδώ**», (Πάνος Γκαργκάνας, Μαρία Στύλλου, Λεάνδρος Μπόλαρης), καθώς και την έκδοση των κειμένων και των άρθρων από την δεκαετία του '70 που περιλαμβάνον-

Ένα “οπλοστάσιο” γεμάτο βιβλία

1848 μέχρι σήμερα. Ξεκινώντας από το «Κομμουνιστικό Μανιφέστο», μπορείτε να βρείτε ανάμεσα σε πολλές και αξιόλογες εκδόσεις, τα βιβλία: «Οι ταξικοί αγώνες στη Γαλλία», η «18η Μπρυμαίρ του Λουδοβίκου Βοναπάρτη», «Ο εμφύλιος πόλεμος στην Γαλλία» του Καρλ Μαρξ, «Τρότσκι-το ξίφος της επανάστασης» και «Λένιν -όλη η εξουσία στα σοβιέτ» του Τόνι Κλιφ, «Η Μόσχα του Λένιν» του Αλφρέντ Ροσμέρ, «Γερμανία 1918-23, Η χαμένη επανάσταση» του Κρις Χάρμαν. Και βέβαια το κλασικό βιβλίο για το τι απέγινε η επανάσταση στη Ρωσία, το «Κρατικός καπιταλισμός» του Κλιφ.

Με πολεμικά τύμπανα να ηχούν δυνατά σε Μέση Ανατολή ένα κομμάτι των συζητήσεων του φετινού Μαρξισμού καταπιάνεται με τα ζητήματα του ιμπεριαλισμού και του πολέμου. Πάνω σε αυτά, μπορείτε να βρείτε τα βιβλία: «Ιμπεριαλισμός, το ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού» του Β.Ι. Λένιν, «Ιμπεριαλισμός και Παγκόσμια Οικονομία» του Ν. Μπουχάριν, «Μέση Ανατολή, αντίσταση στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις» της Δ. Κυρίλου. Δίπλα στην όξυνση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών φουντώνουν και ο τοπικοί ανταγωνισμοί και μαζί τους οι πολεμοκάπηλες και εθνικιστικές κραυγές. Απαντήσεις σε όλα τα επίμαχα ζητήματα δίνουν «Το δικαίωμα των εθνών στην αυτοδιάθεση» του Β. Ι. Λένιν, το «Μαρξισμός και εθνικισμός» του Κρις Χάρμαν αλλά και τα συλλογικά έργα: «Η κρίση στα Βαλκάνια, το Μακεδονικό και η εργατική τάξη» και «Ελλάδα, Τουρκία, Κύπρος πώς να σταματήσουμε την απειλή του πολέμου».

Εργατική εναλλακτική

Πάνω στις μάχες των τελευταίων χρόνων και την αναζήτηση μιας εναλλακτικής απέναντι στο «μονό-

δρομο των μνημονίων» και στις προδοσίες του ρεφορμισμού, καταγραφές και απαντήσεις μπορείτε να βρείτε στα βιβλία: «Η εργατική εναλλακτική» (Λ.Βερδέ-Λ. Μπόλαρης), «Η εργατική τάξη σήμερα» (Λ. Μπόλαρης) το «Χρονικό Αγώνων μιας Εξαετίας» (Λ.Βερδέ, Σ.Μιχαηλίδη), στο συλλογικό «Η κρίση στην ΕΕ και η Αριστερή Εναλλακτική». Και βέβαια σε κλασικά βιβλία όπως το «Μεταρρύθμιση ή επανάσταση» και «Μαζική απεργία-κόμμα-συνδικάτα» της Ρόζας Λούξεμπουργκ και οι «Θέσεις της Λυών» του Αντόνιο Γκράμσι.

Αντιφασισμός

Για την πάλη ενάντια στον φασισμό και τον ρατσισμό, από το παρελθόν στο σήμερα, μπορείτε να βρείτε μια πλούσια επιλογή που περιλαμβάνει ανάμεσα σε άλλα βιβλία όπως τα «Γκεμίστε το φράχτη ανοίξτε τα σύνορα» και «Φάκελος Χ.Α» (Κ. Θωίδου και Γ. Πίττα), το «Υπόμνημα της Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της Χ.Α», το «Arditi del Popolo» του Τομ Μπίαν, την «Πάλη ενάντια στον φασισμό στη

Γερμανία» του Λ. Τρότσκι, το βιβλίο «Ρατσισμός, τι είναι και πώς παλεύεται» του Α. Καλίνικος.

Απελευθέρωση

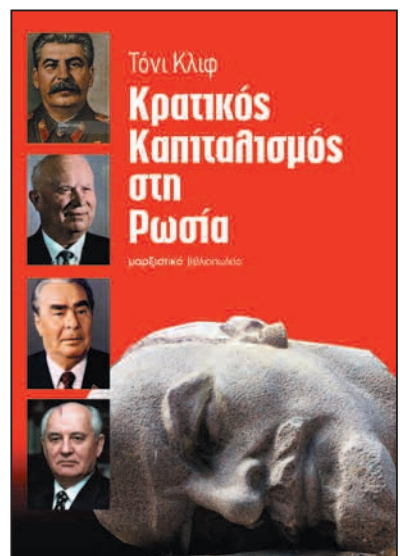
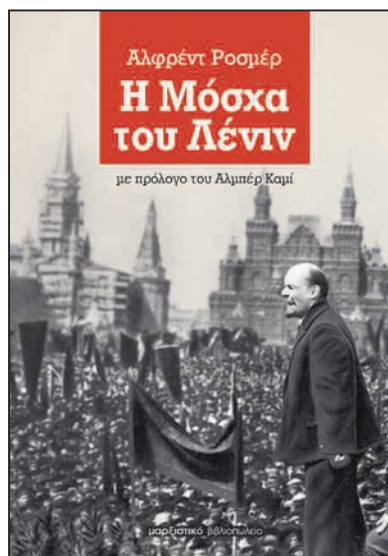
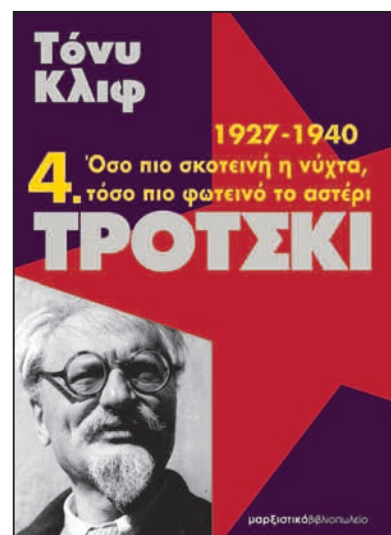
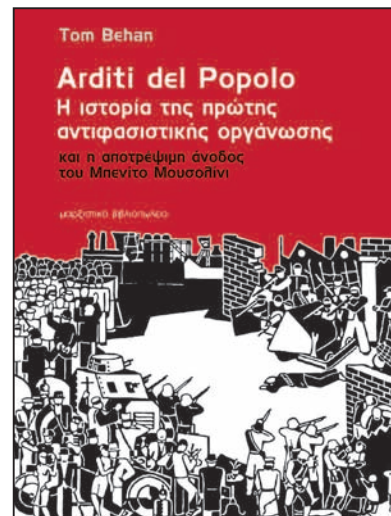
Τα ζητήματα της καταπίεσης των γυναικών και της σεξουαλικής απελευθέρωσης που ανέδειξε ο Μάης του '68, θα απασχολήσουν τη συζήτηση και στο φετινό Μαρξισμό. Μπορείτε να βρείτε βιβλία όπως το «Ομοφυλοφιλία, σεξουαλικότητα και πάλη για την απελευθέρωση» του Κ. Τορπουζίδη, «Εκείνο το πρωί, η πρώτη απεργία γυναικών στην Ελλάδα» και «Αλεξάνδρα Κολοντάι» της Ι. Αυδή - Καλκάνη, «Το γυναικείο ζήτημα» της ίδιας της μεγάλης ρωσίδας επαναστάτριας, στα αγγλικά το «Marxism and women's liberation» της Judith Orr.

Ιστορία

Πάνω στην ιστορία του εργατικού κινήματος και της ταξικής πάλης στην Ελλάδα μπορείτε να βρείτε μια πληθώρα από βιβλία, ιστορικών και συγγραφέων, όπως ο Προκόπης Παπαστράτης, ο Μιχάλης Λυμπεράτος, ο Δημήτρης Λιβιεράτος, ο Δημήτρης Κουσουρής.

«Τριάντα χρόνια Μαρξισμός-τριάντα χρόνια μάχες θα μπορούσε να είναι ο τίτλος του λευκώματος με τις αφίσες που κολλήθηκαν σε σχολές, σχολεία, χώρους εργασίας και γειτονιές προπαγανδίζοντας τα φεστιβάλ Μαρξισμού από το 1988 μέχρι σήμερα, και κυκλοφορούν από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο. Ένα λεύκωμα που έχει σαν απαραίτητο συμπλήρωμα την παμφλέτα «Τι είναι και για τι παλεύει το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα».

Γιώργος Πίττας

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΡΥΠΑΝΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ Να συνεχίσουμε με διαδηλώσεις και απεργίες

ΒΟΛΟΣ

Μετά τις κινητοποιήσεις και το τεράστιο συλλαλητήριο ενάντια στην καύση σκουπιδιών από την ΑΓΕΤ, η δημοτική αρχή του Βόλου, τόσο μέσα από το δημοτικό συμβούλιο όσο και από την παράταξη της πλειοψηφίας, δήλωσε ότι θα ανακαλέσει την άδεια που έχει δώσει για την καύση σκουπιδιών. Ως τώρα όμως δεν έχει γίνει τίποτα.

Ο ίδιος ο δήμαρχος Μπέος έχει βρεθεί εκτεθειμένος αφού από τη μία δήλωνε πως θα κατέβαινε στο συλλαλητήριο για να «ηγηθεί» της διαμαρτυρίας και όλα έχουν γυρίσει τούμπα γι' αυτόν μπροστά στα μάτια δεκάδων χιλιάδων Βολιωτών που είδαν την απουσία του. Η κινητοποίηση έχει προκαλέσει επίσης και μια μικρή κρίση στο ΣΥΡΙΖΑ καθώς μέλη του τοπικά κατηγορούν και κατακρίνουν ανοιχτά τον υπουργό Φάμελο ζητώντας είτε την απομάκρυνσή του είτε την απομόνωσή του.

Το βασικό όμως είναι πως το συλλαλητήριο έδειξε ότι ο κόσμος του Βόλου είναι στους δρόμους και παλεύει. Έδειξε την πραγματική δύναμη που μπορεί να σταματήσει την περιβαλλοντική καταστροφή. Είδαμε χιλιάδες νέους ανθρώπους να διαδηλώνουν, πολύ νέο κόσμο που αντί για αδιαφορία, όπως μας λένε τόσα χρόνια, έδειξε να ασχολείται με το τι γίνεται στην πόλη του, να διαδηλώνει και να θέλει να προχωρήσει την κόντρα ακόμα παραπέρα. Αυτός ο κόσμος με την μαζικότητά του επέβαλε την ενότιη. Στο συλλαλητήριο βρέθηκαν από κομμάτια της αναρχίας ή κομμάτια του ΣΥΡΙΖΑ, μέχρι το ΚΚΕ, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, όλα τα κομμάτια του κινήματος στο δρόμο. Οι πάντες ήταν εκεί. Δεν υπήρχε κάποιος που έλειπε.

Το συλλαλητήριο ήταν τόσο μεγάλο που εξέπληξε και τους οργανωτές. Υπάρχει αναμονή. Περιμένουν για τις αντιδράσεις των τοπικών αρχών και της κυβέρνησης. Ωστόσο έχει ανοίξει η συζήτηση για τοπική απεργία. Αυτό θα είναι ένα βήμα μπροστά. Η Επιτροπή Αγώνα Πολιτών που οργανώνει τις κινητοποιήσεις χρειάζεται να κινηθεί προς αυτή την κατεύθυνση να προσπαθήσει να συνδεθεί με τους εργαζόμενους και το σωματείο του εργοστασίου, να ενεργοποιήσει όλες τις συνδέσεις με το εργατικό

Βόλος 5/5, Διαδήλωση ενάντια στην καύση σκουπιδιών από την ΑΓΕΤ

κίνημα και να προχωρήσει στην οργάνωση μιας μαζικής απεργίας στο Βόλο που θα είναι ένα μεγάλο βήμα για να σταματήσει την καύση και να βάλει παρακαταθήκες ενάντια σε κάθε προσπάθεια καταστροφής του περιβάλλοντος και της ζωής μας.

Κρατικοποίηση

Σαν ΣΕΚ κατεβήκαμε στην διαδήλωση με πανό που έλεγε κρατικοποίηση της ΑΓΕΤ. Για να παλέψουμε και να μπλοκάρουμε την καταστροφή του περιβάλλοντος, για περισσότερες θέσεις εργασίας, για να δώσουμε τους αγώνες για καλύτερη ζωή

των ιδίων των εργαζόμενων και της νεολαίας του Βόλου χρειάζεται να αξιοποιήσουμε τη δύναμη που έχει η εργατική τάξη μέσα και έξω από την ΑΓΕΤ. Κρατικοποίηση του εργοστασίου της ΑΓΕΤ με εργατικό έλεγχο, σημαίνει οι ίδιοι οι εργαζόμενοι να κάνουνε κουμάντο στο εργοστάσιο και στο τι καίει, και με ποιες σχέσεις εργασίας δουλεύουν και γενικότερα αν λειτουργεί ανάλογα με τις ανάγκες μας και όχι για τα κέρδη της εταιρίας.

Γιάννης Σούμπασης
φοιτητής, ΣΕΚ Βόλου

ΞΑΝΘΗ

Έχουν περάσει πάνω από δέκα μέρες από την φωτιά στο εργοστάσιο της Sunlight στην Ξάνθη, “το μεγαλύτερο εργοστάσιο μπαταρίας της Ευρώπης”, όπως διαφήμιζε και η ίδια η εταιρία, και οι ανησυχίες των εργαζόμενων και των κατοίκων της περιοχής φουντώνουν.

Πρώτη και κύρια ανησυχία όλων έχει να κάνει με το ενδεχόμενο τοξικότητας στην ατμόσφαιρα. Όσες δηλώσεις και να κάνει ο πρόεδρος του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, **Ραψωμανίης**, ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα, κανείς δεν νιώθει ήσυχος από την στιγμή που κήκε ολοσχερώς η μονάδα παραγωγής μπαταριών οξέος-μολύβδου, μια άκρως τοξική εργοστασιακή μονάδα.

Ήδη από την μεριά του Εργατικού Κέντρου της Ξάνθης έχει γίνει ξεκάθαρο πως δεν πρέπει να επιτραπεί η είσοδος των εργατών στη μονάδα αν η εταιρία δεν προσλάβει εξειδικευμένο συνεργείο για τον καθαρισμό και την αποκατάσταση των ζημιών στις εγκαταστάσεις. Ταυτόχρονα οι εκατοντάδες εργαζόμενοι στο εργοστάσιο παρά τις διαβεβαιώσεις ότι δεν θα απολυθεί κανείς, φοβούνται για τις θέ-

σεις εργασίας τους και για τις μισθολογικές τους απολαβές.

Οι ανησυχίες απλώνονται και στους τοπικούς αγροτικούς παραγωγούς που εδώ και δέκα ημέρες αδυνατούν να πουλήσουν τα προϊόντα τους στις λαϊκές αγορές, αφού οι καταναλωτές παραμένουν επιφυλακτικοί και διστακτικοί να αγοράσουν και να καταναλώσουν προϊόντα της περιοχής του Τοπείου.

Η πραγματικότητα είναι πως παρά τις διαβεβαιώσεις των θεσμικών παραγόντων του νομού που έσπευσαν να επιβάλουν την κανονικότητα, κανείς δεν νιώθει ασφαλής στην περιοχή.

“Στην περιοχή μας έχουμε ζήσει από πρώτο χέρι την ασυδοσία των βιομήχανων. Όποτε θέλουν ανοίγουν, όποτε θέλουν κλείνουν, αλωνίζοντας χωρίς κανέναν έλεγχο. Σύμφωνα με τα στοιχεία του ίδιου του Εργατοϋπαλληλικού Κέντρου Ξάνθης (Ιούνιος 2017) η ανεργία στο νομό φτάνει στο 42%. Η βιομηχανία στο νομό που παλιότερα απασχολούσε 7.500 εργάτες μόνιμα και 15-20.000 εποχικά, σήμερα είναι ζήτημα να απασχολεί 3.500 σε ένα νομό 108.000 κατοίκων. Το κατά κεφαλή ΑΕΠ στην Ξάνθη είναι 12.000 ευρώ (στην Αθήνα είναι 22.000)”, τονίζει στην ΕΑ ο **Παντελής Αποστολίδης** από το ΣΕΚ στην Ξάνθη, θυμίζοντας πως στην Sunlight εργάζονται πάνω από 800 άτομα.

“Ήδη υπάρχουν φήμες πως αργά ή γρήγορα το εργοστάσιο θα μεταφερθεί σε άλλη χώρα αφού ο ιδιοκτήτης **Πάνος Γερμανός** θέλει να παρέμβει σε άλλες αγορές και το εργοστάσιο της Ξάνθης είναι μακριά από τα ανοίγματα σε χώρες όπως η Ιταλία. Μάλιστα πολλοί λένε πως η φωτιά είναι η ιδανική δικαιολογία για να βρεθεί τρόπος να φύγει η Sunlight από την Ξάνθη.

Καταστροφή

Έχει γίνει πλέον ξεκάθαρο πως η ανάπτυξη τους δεν είναι τίποτε άλλο από καταστροφή για τις ζωές των απλών ανθρώπων. Είτε μέσω των εργασιακών συνθηκών, είτε μέσω της επιβάρυνσης της ποιότητας ζωής, αυτοί που καλούνται να πληρώσουν τη ζημιά από την ανεξέλεγκτη δράση του κεφαλαίου είναι οι απλοί καθημερινοί άνθρωποι, οι κάτοικοι, οι εργαζόμενοι και η νεολαία της Ξάνθης.

Στην περιοχή μας έχουμε δει πολλούς σωτήρες να έρχονται και να πουλάνε παραμύθια. Μόλις πριν λίγους μήνες είδαμε άλλον έναν, τον **Σαββίδη**, να παίζει με τις ζωές των απλών ανθρώπων, των εργαζόμενων της **ΣΕΚΑΠ** και των παραγωγών καπνού σε όλη τη Βόρεια Ελλάδα. Δεν πρόλαβε να κοπάσει ο θόρυβος που ξεσήκωσε για το πρόστιμο στη ΣΕΚΑΠ, απει-

λώντας με πτώχευση και κερδίζοντας την ομόθυμη στήριξη όλων των πρόθυμων, λίγους μήνες μετά την πούλησε πακέτο μαζί με όλη την Donskoy Tabak στην Japan Tobacco για 1,6 δις.

Ο απλός κόσμος στην Ξάνθη δεν έχει να περιμένει τίποτα από τους τυχοδιώκτες που έρχονται στην περιοχή μας μόνο για να κερδοφορήσουν αφήνοντας πίσω τους στάχτη και φτώχεια. Η απάντηση στα καταστροφικά επενδυτικά τους σχέδια πρέπει να είναι αγωνιστική και ανατρεπτική. Το Εργατικό Κέντρο Ξάνθης πρέπει να κηρύξει απεργία συμπαράστασης στο πλευρό των εργατών της Sunlight και να στείλει μήνυμα πως δεν θα δεχτούμε άλλο τα παιχνίδια του Γερμανού. Είτε αυτός αποφασίσει να μείνει, είτε να φύγει, η λύση είναι μία. Κρατικοποίηση της Sunlight, κρατικοποίηση της ΣΕΚΑΠ, κρατικοποίηση των μεγάλων βιομηχανικών και παραγωγικών εργοστασίων της περιοχής κάτω από εργατικό έλεγχο. Για να μπορέσει ο κόσμος να δουλέψει με αξιοπρέπεια και ασφάλεια και να παράγει σύμφωνα με τις ανάγκες μας και όχι για τα κέρδη των τυχοδιωκτικών τρωκτικών του κεφαλαίου”, αναφέρει ο Π. Αποστολίδης.

Κυριάκος Μπάνος

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

“Τα τελευταία δύο χρόνια εμφανίζεται περιοδικά το φαινόμενο των έντονων και οχληρών οσμών στην περιοχή του Δήμου Κερατσινίου – Δραπετσώνας (περιοχή: «Λιπάσματα», Χαραυγή, Ευγένεια), και στην παράλια περιοχή του Δήμου Πειραιά (Αγ. Διονύσιος, Λιμάνι)”, αναφέρεται σε υπόμνημα που κατέθεσαν οι δήμαρχοι Κερατσινίου - Δραπετσώνας, Νίκαιας – Ρέντη, Πειραιά, Κορυδαλλού και Περάματος στη συνάντησή τους με τον αντιπεριφερειάρχη Πειραιά.

Και ενώ όλοι καταλαβαίνουν ότι η δυσωμία στην περιοχή προέρχεται από τις πετρελαϊκές εγκαταστάσεις του **Μελισσανίδη** στα Λιπάσματα της Δραπετσώνας εδώ και βδομάδες δεν υπάρχει καμιά απάντηση από επίσημα χείλη για το πώς και γιατί προκαλείται αυτή η δυσωμία.

“Μέχρι και σήμερα δεν έχει καταστεί εφικτός ο προσδιορισμός – εντοπισμός της πηγής της ρύπανσης, ούτε ο ποιοτικός και ποσοτικός προσδιορισμός των ρύπων και επομένως δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστούν και οι επιπτώσεις στη δημόσια υγεία. Βρισκόμαστε, λοιπόν, μπροστά στο φαινόμενο της μαζικής έκθεσης του πληθυσμού σε άγνωστο χημικό παράγοντα, οι επιπτώσεις του οποίου δεν μπορούν να πιθανολογηθούν με ότι αυτό συνεπάγεται”, αναφέρεται στην ανακοίνωση.

Πρόκειται για μια μεγάλη κοροϊδία. Και αυτή η συνάντηση που έγινε ήταν για τα μάτια του κόσμου αφού κανείς δεν αποφασίζει να πει τα πράγματα με το όνομά τους. Η λύση του προβλήματος είναι μία και μοναδική: Οι εγκαταστάσεις του Μελισσανίδη πρέπει να φύγουν από την Δραπετσώνα και ο χώρος των λιπασμάτων να παραδοθεί στο λαό της περιοχής.

Οι κινητοποιήσεις των τελευταίων μηνών, ειδικά αυτή που έγινε την προηγούμενη βδομάδα με χιλιάδες μαθητές, γονείς, απλό κόσμο της περιοχής να διαδηλώνουν πλημμυρίζοντας τους δρόμους της γειτονιάς μας, έστειλε ένα ανυποχώρητο μήνυμα αγώνα για ζωή με ασφάλεια και αξιοπρέπεια.

Πειραιϊκή

Αρνητική εξέλιξη έχουμε και στο ζήτημα της δημιουργίας δυο νέων μεγάλων εγκαταστάσεων με προβλήτες στην περιοχή της Πειραιϊκής. Στο τελευταίο Δημοτικό Συμβούλιο ο **Μώραλης** κατάφερε να περάσει κατά πλειοψηφία σχέδιο κατασκευής δυο καινούριων προβλητών μέσα στην Πειραιϊκή προς όφελος της Cosco. Οι εργαζόμενοι και η νεολαία του Πειραιά δεν θα επιτρέψουμε να καταστρέψουν ένα ακόμη σημείο της ακτογραμμής του Πειραιά προς όφελος της Cosco και των ιδιωτικών συμφερόντων.

Μιχάλης Πέππας
φοιτητής, ΣΕΚ Πειραιά

Δολοφονική στοχοποίηση του Π. Κωνσταντίνου

“Καμία συκοφάντηση και δολοφονική στοχοποίησή μου δεν θα μείνει αναπάντητη”, δηλώνει στην ανακοίνωση που εξέδωσε ο Πέτρος Κωνσταντίνου, δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας, μέλος του ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, μετά την φασιστική στοχοποίησή του από την φυλλάδα Ελευθερή Ώρα.

“Το τελευταίο διάστημα η φαιά προπαγάνδα προσπαθεί να στοχοποιήσει φωνές που αντιστέκονται στις φασιστικές και ρατσιστικές επιθέσεις χρησιμοποιώντας το ψέμα αλλά και την απειλή, ακόμη και δολοφονικής επίθεσης.

Με ανάρτηση στη δική του ιστοσελίδα κοινωνικής δικτύωσης στο Facebook, ο Ησαΐας Κωνσταντινίδης, αρθρογράφος στην ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ.

«Ένα άλλο δικαστήριο θα τους δικάσει» (Εκείνος που Πρέπει) 5/5/2010, ο ξένος πράκτορας που παρουσιάζεται ως «Πέτρος Κωνσταντίνου»-το πραγματικό του όνομα είναι στη διάθεση μας-

καίει την τράπεζα “Marfin” με το γνωστό τραγικό αποτέλεσμα.

Είναι ένοχος θανάτου του ελληνισμού. Το δικαστήριο-ελλανοδικείο απεφάνθη: ΘΑΝΑΤΟΣ».

Παραθέτει και φωτογραφία μου, για να μην υπάρχει καμία αμφισβήτηση ότι εννοεί μόνον εμένα.

Αυτή η δημόσια ανάρτηση, είναι άμεση πρόκληση –πρόσκληση για την δολοφονία μου. Την πραγματική και της προσωπικότητάς μου.

Παρόμοιου τύπου συκοφάντηση και απειλή είχε εκτοξεύσει εναντίον μου και ο πρώην βουλευτής της Χρυσής Αυγής Δημήτρης Κουκούτσης, ο οποίος καταδικάστηκε στο δικαστήριο για τις αθλιότητες του.

Ως δημοτικός σύμβουλος σύμβουλος Αθήνας με την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας και συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ δηλώνω ότι τέτοιες μεθοδεύσεις θα πάρουν τις απαντήσεις που τους αξίζουν και σε δικαστικό επίπεδο”, τονίζεται στην ανακοίνωση.

Π. Κωνσταντίνου

Το νομοσχέδιο με τα «μέτρα για την προώθηση του θεσμού της υιοθεσίας και αναδοχής», που περιλαμβάνει και το περίφημο άρθρο 8 για τη δυνατότητα αναδοχής από ομόφυλα ζευγάρια ψηφίστηκε τελικά και μάλιστα με μεγάλη πλειοψηφία από την ολομέλεια της Βουλής. Είναι μια ακόμα μικρή νίκη στον αγώνα που δίνουν οι ΛΟΑΤΚΙ+ άνθρωποι στην Ελλάδα για ίσα δικαιώματα και αξιοπρέπεια και στην πραγματικότητα εκφράζει ότι παρά τον θόρυβο που προκάλεσαν δεξιά, φασίστες και Εκκλησία, μέσα στην ελληνική κοινωνία έχουν γίνει σημαντικά βήματα. Ζητήματα που στο παρελθόν θεωρούνταν «αδιανόητα», αποδείχτηκε ότι έχουν αποδοχή μέσα στον κόσμο.

Οι ΛΟΑΤΚΙ+ δεν είναι μια περιθωριακή ομάδα αλλά κομμάτι με μαχητικότητα και δεσμούς με την υπόλοιπη κοινωνία. Χρειάζεται να θυμίσουμε τις πολιτικές μάχες μιας προηγούμενης περιόδου για την επέκταση του συμφώνου συμβίωσης, για την αναγνώριση του δικαιώματος στον αυτοπροσδιορισμό της ταυτότητας φύλου, αλλά και μια σειρά μικρούς και μεγάλους αγώνες στο δρόμο ενάντια στο σεξισμό και τις διακρίσεις.

Θα μπορούσε σίγουρα να είναι μεγαλύτερη και καθαρότερη νίκη. Τα ομόφυλα ζευγάρια περιλαμβάνονται στην αναδοχή και όχι στην υιοθεσία/παιδοθεσία, ένα έλλειμμα όχι τυπικό αλλά ουσιαστικό-τατο, καθώς ένα βασικό αίτη-

ΛΟΑΤΚΙ+ και αναδοχή Μια μικρή νίκη

Athens Pride 2017

μα των πολύχρωμων οικογενειών να μπορούν οι σύντροφοι των ΛΟΑΤΚΙ+ βιολογικών γονιών να υιοθετούν τα παιδιά που ήδη μεγαλώνουν αναβάλλεται στο αόριστο μέλλον. Όπως δήλωσαν οι «Οικογένειες Ουράνιο Τόξο», ο νόμος «αφήνει ακάλυπτους εμάς και τα παιδιά μας με ένα φιλικό χτύπημα στην πλάτη». Επίσης, η ίδια η αναδοχή αποκλείει τις πολυσυντροφικές οικογένειες και τους ανάπηρους ανθρώπους, όπως εξήγησε με ανακοίνωσή της η ομάδα **LGBTQI+ ΑΝΤΑΡΣΥΑ**.

Η μισή νίκη οφείλεται για άλλη μια φορά στη διστακτικότητα του ΣΥΡΙΖΑ να εκπληρώσει τις υποσχέσεις του (στις οποίες οφείλει το ότι εί-

ναι κυβέρνηση). Δεν βρίσκεται η κοινωνία πίσω, αλλά οι πολιτικοί της εκπρόσωποι στο κοινοβούλιο, που καταψηφίζουν ή απουσιάζουν και μετά ισχυρίζονται ότι «ο κόσμος δεν είναι έτοιμος»! Η ίδια παλινωδία ανοίγει την πόρτα σε ακροδεξιούς όπως ο διαβόητος Κατσίκης να χυδαιολογούν σε βάρος των ΛΟΑΤΚΙ+.

Οι αγώνες ενάντια στον σεξισμό, τον ρατσισμό και τις διακρίσεις συνεχίζονται. Οι μέρες περηφάνειας που έρχονται τον Ιούνιο μπορούν να γίνουν μαζικά πολιτικά γεγονότα που να θυμίσουν ότι οι ΛΟΑΤΚΙ+ δεν είναι μόνοι-ες και συνεχίζουν.

Δήμητρα Κυρίλλου

Τάσος Θεοφίλου

Την Τρίτη 15/5, την ώρα που η ΕΑ πήγαινε στο τυπογραφείο, συνεδρίαζε ξανά η Ολομέλεια του Άρειου Πάγου για να συνεχίσει την εξέταση της αίτησης αναίρεσης κατά της αθωωτικής απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου για τον Τάσο Θεοφίλου, που εννέα σχεδόν μήνες μετά την πανηγυρική αθώωσή του, αναγκάζεται να καθίσει ξανά στο εδώλιο.

Σύμφωνα με το δικαστήριο του Ιουλίου που τον αθώωσε, ο Τ. Θεοφίλου αθώωθηκε για το σύνολο των κατηγοριών και συγκεκριμένα για συγκρότηση και ένταξη τρομοκρατικής οργάνωσης, ανθρωποκτονία από πρόθεση, απόπειρα ανθρωποκτονίας, ληστεία, κατασκευή-προμήθεια-κατοχή εκρηκτικών υλών, διακεκριμένη κατοχή όπλων κ.ά. Στην πρώτη συνεδρίαση της Ολομέλειας του Άρειου Πάγου για την υπόθεση, την Παρασκευή 11/5, τόσο η πρόεδρος της έδρας όσο και ο εισαγγελέας δεν υπερασπίστηκαν την αναίρεση τονίζοντας μεταξύ άλλων πως το DNA αποτελεί ένδειξη και όχι απόδειξη.

Ηριάννα και Περικλής

Στις 24 Μάη θα συνεχιστεί η δίκη της Ηριάννας και του Περικλή μετά την συνεδρίαση της 10ης Μάη. Η Ηριάννα και ο συγκατηγορούμενός της Περικλής, καταδικάστηκαν πρωτόδικα με ανύπαρκτα στοιχεία, σε 13 χρόνια κάθειρξη ο καθένας, για συμμετοχή στην οργάνωση Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς.

Την Πέμπτη 10 Μάη ενώπιον του Πενταμελούς Εφετείου Κακουργημάτων συνεχίστηκε η δίκη σε δεύτερο βαθμό, με καταθέσεις μαρτύρων. Πρώτα ολοκληρώθηκε η κατάθεση του συντρόφου της Ηριάννας, Κωνσταντίνου Παπαδόπουλου ο οποίος απαντώντας σε ερωτήσεις της έδρας χαρακτήρισε την όλη δικαστική περιπέτεια των δύο ως “καφκική κατάσταση”.

Μαρξιστικά Φόρουμ		Στην τελική ευθεία για το 4ήμερο Μαρξισμός 2018	
ΙΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5 στης Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ Ομιλητής: Χρήστος Βαρβέρης	ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5 καφέ 1968 (στοά Βενιζέλου και Αγ.Πάντων) 7.30μμ Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης	ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5 καφέ Ποέτα 8μμ Ομιλητής: Νίκος Παπαθανασίου	ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5 καφέ Pure 8μμ Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5 στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ Ομιλητής: Κώστας Λάππας	ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ-ΚΟΛΩΝΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5 καφέ Τρίπορτο 7μμ Ομιλητής: Κυριάκος Μπάνος	ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5 κυλικείο πολιτιστικού κέντρου «Χρ.Τσακίρης» 6μμ Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου	ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5 καφέ Σαρδανάπαλος 7μμ Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη
ΑΙΓΑΛΕΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5 καφέ 18 γραμμάρια 8μμ Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη	ΚΥΨΕΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5 καφέ Κοσμικόν 7.30μμ Ομιλητής: Νίκος Αλεξανδράτος	ΚΑΜΑΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5 καφέ Παράγκα 7.30μμ Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου	ΠΑΓΚΡΑΤΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5 καφέ Άνω Πουρναρούσα 6.30μμ Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5 καφέ Κρίκος 7μμ Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης	ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ 8μμ Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος	ΒΟΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5 Θόλος 7μμ Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης	ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 17/5 καφέ Καμπός 7.30μμ Ομιλήτρια: Αναστασία Παναγιώτου
	ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5 καφέ Γιώτης 8.30μμ Ομιλητής: Σάββας Κκονέ	ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5 καφέ Ντι Καπιτάνο 6μμ Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου	

Αναχωρήσεις για το τετραήμερο του Μαρξισμού 2018			
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Πέμπτη 17/5 ΟΣΕ 10πμ τηλ επικοινωνίας 6949413192	ΓΙΑΝΝΕΝΑ Πέμπτη 17/5 ΚΤΕΛ 8πμ τηλ επικοινωνίας 6981065550	ΒΟΛΟΣ Πέμπτη 17/5 ΚΤΕΛ 10.30πμ τηλ επικοινωνίας 6942274446	ΧΑΝΙΑ Τετάρτη 16/5 Λιμάνι Σούδας 8μμ τηλ επικοινωνίας 6944128730
ΞΑΝΘΗ Τετάρτη 16/5 ΟΣΕ 4μμ τηλ επικοινωνίας 6987745669	ΠΑΤΡΑ Πέμπτη 17/5 ΚΤΕΛ 11.30πμ τηλ επικοινωνίας 6970988678	ΗΡΑΚΛΕΟ Τετάρτη 16/5 Λιμάνι 8μμ τηλ επικοινωνίας 6981351994	

Επόμενες δικάσιμοι
για τη δίκη της ΧΑ
Μάης: 9/5, 16/5 και 21/5 στο Εφετείο.
15/5, 17/5, 24/5, 29/5
και 30/5 στον Κορυδαλλό.
Ιούνης: 1/6, 25/6, 26/6 και
28/6 στο Εφετείο. 21/6, 22/6,
27/6 και 29/6 στον Κορυδαλλό.

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

μέσα από την ανεξάρτητη
δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον
καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από
την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημι-
ουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλο-
γικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινω-
νικού πλούτου και προγραμματίσουν την παρα-
γωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπι-
νες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει
να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν
υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέ-
τοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η
αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος
λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα
της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα
χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην
άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώ-
πων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατι-
κή πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα"
ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα
και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανά-
σταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί
να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της
ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού,
της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών
ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των
εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνι-
κότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σε-
ξουαλικής προτίμησης.
Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινή-
ματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπί-
εση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπε-
ριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε
διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και

από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.
Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού
ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει
τους εργάτες.
Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της
“δικής μας” άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το
σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.
Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων
στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνό-
μησης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει
τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμέ-
νους μέσα από τη δική της δράση. Για να
κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε
αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανω-
θούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα
σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό
κόμμα. Ένα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει
τους εργάτες για την επαναστατική προοπτι-
κή παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες.
Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκα-
τάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρ-
χεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Όνομα .....

Διεύθυνση .....

Πόλη .....

Τηλέφωνο .....

Σωματείο - Σύλλογος .....

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5 Μετρό Άγιος Αντώνης 7.30πμ Μετρό Πανόρμου 7.30πμ Μετρό Αττικής 8πμ Μετρό Ευαγγελισμός 7.30πμ ΗΣΑΠ Πετραλώνων 7.30πμ ΗΣΑΠ Νέα Ιωνία 7.30 πμ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Μνημείο Παύλου Φύσσα 6.30μμ	ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος και Καραϊσκού 7μμ
ΠΕΜΠΤΗ 17/5 ΗΣΑΠ Καλλιθέας 7.30πμ ΜΕΤΡΟ Δουκίσσης Πλακεντίας 7.30πμ	
ΔΕΥΤΕΡΑ 21/5	
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Τιμισκλή και Ναυαρίνου 7μμ	
ΤΡΙΤΗ 22/5	
ΠΑΤΡΑ Κολοκοτρώνη και Ρήγα Φεραίου 7μμ	
ΒΟΛΟΣ πλατεία Αγ. Νικολάου 6μμ	
ΗΡΑΚΛΕΟ Λιοντάρια 6μμ	
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Πεζόδρομος Μιχαήλ Αγγέλου 6 μμ	

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Κατερίνα Θωΐδου,
Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος,
Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος,
Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας,
Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com

τηλ.: 210 5241001,
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

«**Μ**ασού, όλα έχουν γαμηθεί» (Massu tout est foutu). Αυτή τη φράση ξεστόμισε αυθόρμητα ο Ντε Γκωλ όταν βρέθηκε πρόσωπο με πρόσωπο με τον στρατηγό Μασού, διοικητή των γαλλικών στρατευμάτων στη Δυτική Γερμανία στις 29 Μάη του 1968.

Ο πρόεδρος Ντε Γκωλ δεν έκανε κάποια επίσημη επίσκεψη. Το πρωινό εκείνης της μέρας είχε κυριολεκτικά εξαφανιστεί από το Παρίσι, αφού πρώτα είχε αναβάλλει την προγραμματισμένη συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου. Μια επίσημη ενημέρωση έλεγε ότι θα πήγαινε στο εξοχικό του με ελικόπτερο. Αλλά το ελικόπτερο δεν προσγειώθηκε ποτέ εκεί. Ο Ντε Γκωλ πήγε στο Μπάντεν, στην έδρα της γαλλικής στρατιωτικής διοίκησης να μιλήσει με τους παλιούς του γνώριμους, τον Μασού και τους άλλους στρατηγούς.

Η γενική απεργία και οι καταλήψεις των εργοστασίων συνεχίζονταν, το κράτος είχε παραλύσει θα μπορούσε να πει κανείς. Στις 24 του Μάη ο Ντε Γκωλ είχε αναγκαστεί να κάνει το πρώτο του «διάγγελμα στο έθνος» από το ραδιόφωνο, γιατί η κρατική τηλεόραση απεργούσε και το κτίριό της το είχαν καταλάβει οι εργαζόμενοι/ες σ' αυτήν. Ο Ντε Γκωλ είχε αναγγείλει δημοψήφισμα σε εκείνο το διάγγελμα αλλά δεν βρέθηκε ούτε ένα τυπογραφείο να τυπώσει τα ψηφοδέλτια.

Στις 27 του Μάη, η κυβέρνηση ξεκίνησε τις διαπραγματεύσεις με τις ηγεσίες των συνδικαλιστικών συνομοσπονδιών. Διήρκεσαν 36 ώρες. Τελικά, οι «συμφωνίες της Γκρενέλ» έδιναν μέχρι και 35% αυξήσεις στο κατώτατο μισθό και 7% σε όλους τους μισθούς. Οι ηγέτες της CGT, της μεγαλύτερης συνομοσπονδίας και στενά δεμένης με το Γαλλικό Κομμουνιστικό Κόμμα, πήγαν στο γιγάντιο εργοστάσιο της Ρενό Μπιγιανκούρ για να την παρουσιάσουν και να πείσουν τους εργάτες να επιστρέψουν στη δουλειά. Η συνέλευση των 25 χιλιάδων απεργών τους άκουσε σιωπηλή, και στη συνέχεια ψήφισε υπέρ της συνέχισης της απεργίας και της κατάληψης. Το νέο απλώθηκε σαν τη φωτιά. Η μια συνέλευση μετά την άλλη απέρριπτε τη συμφωνία.

Το κλίμα στο περιβάλλον του Ντε Γκωλ και στην κυβέρνηση γινόταν υστερικό και απελπισμένο. Αργότερα ο Εντουάρντ Μπαλαντίρ, σύμβουλος του πρωθυπουργού Πομπιντού, θα έγραφε ότι «η κυβέρνηση είχε πάψει να είναι όργανο σχεδιασμού κι αποφάσεων. Θύμιζε μια ασυνάρτητη ομάδα κουτσομπόληδων». Το Κομμουνιστικό Κόμμα είχε αναγγείλει μια διαδήλωση για τις 29 Μάη. Ο Ντε Γκωλ ήταν τρομοκρατημένος. Αργά το βράδυ της 28η του Μάη συναντήθηκε με τον Φουσε, παλιό στέλεχος του γκωλισμού και υπουργό Εσωτερικών: «Πες μου,

Ο εκβιασμός των στρατηγών

Φουσε, μπορείς να εγγυηθείς, πραγματικά να εγγυηθείς, ότι οι δυνάμεις της τάξης δεν θα λυγίσουν απέναντι σε μια εξέγερση, ό,τι και να γίνει;». Η απάντηση ήταν αρνητική. Ο Ντε Γκωλ έφυγε για το Μπάντεν κουβαλώντας τα προσωπικά του αρχεία και η σύζυγός του τα χρυσαφικά της οικογένειας.

Τις ίδιες ώρες ο Πομπιντού έδινε εντολή σε μονάδες τεθωρακισμένων να βγουν από τις βάσεις τους και να κινηθούν κοντά σε προάστια του Παρισιού. Κι ο γνωστός Μασού ζητούσε, στο τηλέφωνο, από τον αρχηγό του Γενικού Επιτελείου, να διορίσει τον **Μαρσέλ Μπιζάρ** στρατιωτικό διοικητή της περιφέρειας του Παρισιού. Ήταν ο πιο κατάλληλος, έλεγε ο στρατηγός, για να αντιμετωπίσει την «αναρχία».

Χασάπηδες

Ο Ντε Γκωλ προσέφευγε στους παλιούς του συμπολεμιστές, τους χασάπηδες της Αλγερίας και πραξικοπηματίες. Γιατί αυτό ήταν ο Μασού και ο Μπιζάρ. Είχαν δρέψει τις πρώτες δάφνες τους στους «Ελεύθερους Γάλλους» του Ντε Γκωλ στο Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Στη συνέχεια ανέβηκαν στη στρατιωτική ιεραρχία διοικώντας ειδικές δυνάμεις αλεξιπτωτιστών στον πόλεμο της Ινδοκίνας, όταν ο γαλλικός ιμπεριαλισμός προσπάθησε να πνίξει στο αίμα το εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα του Βιετνάμ.

Όμως, ο Μασού κι ο Μπιζάρ έγιναν διαβόητοι το 1956-58. Ο πρώτος ήταν διοικητής της 10ης Μεραρχίας Αλεξιπτωτιστών και ο δεύτερος το δεξί του χέρι. Τον Οκτώβρη του '56 τμήματα της επίλεκτης μονάδας ήταν η εμπροσθοφυλακή στην επέμβαση της Γαλλίας, Βρετανίας και Ισραήλ στο **Σουέζ**, με σκοπό την ανατροπή του **Νάσερ** της Αιγύπτου (που είχε το «θράσος» να εθνικοποιήσει τη Διώρυγα).

Στη συνέχεια ο Μασού ανέλαβε τη διοίκηση του Αλγερίου, της πρωτεύουσας της Αλγερίας, με εντολή να τσακίσει το αντάρτικο πόλης του **FLN**, του εθνικού απελευθερωτικού μετώπου της Αλγερίας. Ήταν η **«Μάχη του Αλγερίου»** (τίτλος της κλασικής πια ταινίας του Τζίλο Ποντεκόρβο). Ξεκίνησε με τη συντριβή της γενικής απεργίας που είχε κηρύξει το FLN. Συνεχίστηκε με τον αποκλεισμό της Κάσμπα -της αραβικής παλιάς πόλης- με συρματοπλέγματα, την απαγόρευση κυκλοφορίας τα βράδια. Η εντολή του Μπιζάρ ήταν όποιος/α την παραβίαζε θα σκοτωνόταν επί τόπου και το πτώμα θα έμενε σε δημόσια θέα.

Περίπου 24 χιλιάδες συνελήφθησαν. Από αυτούς «εξαφανίστηκαν», δηλαδή δολοφονήθηκαν, κοντά στις τέσσερις χιλιάδες. Άλλοι «αυτοκτόνησαν», όπως ο **Μπεν Μιχντί**, ο επικεφαλής του δικτύου του FLN. Ο Μπιζάρ και ο Μασού είχαν συμφωνήσει ότι μια «κανονική» δίκη θα γύ-

ριζε μπούμερανγκ. Το gegene, το ηλεκτροσόκ με καλώδια στα γεννητικά όργανα, ήταν ένα από τα πιο συνηθισμένα βασανιστήρια. Επιδομές σε σπίτια, συλλήψεις, βασανιστήρια, «εξαφανίσεις». Αυτές ήταν οι μέθοδοι του Μασού και του Μπιζάρ.

Η σχέση του Ντε Γκωλ με τους χασάπηδες της Αλγερίας ήταν ακόμα πιο στενή. Σε αυτούς χρωστούσε την «επιστροφή» του το 1958, και τις υπερεξουσίες που του έδινε το Σύνταγμα της Πέμπτης Γαλλικής Δημοκρατίας. Τα γεγονότα που οδήγησαν εκεί ξεκίνησαν στο Αλγέρι. Και στο επίκεντρό τους δεν ήταν άλλος από τον Μασού.

Στις 13 Μάη του 1958 μια μεγάλη κινητοποίηση των Γάλλων εποίκων στο Αλγέρι κατέληξε στην κατάληψη του κυβερνείου. Ήταν η απάντηση στα νέα ότι ο νέος πρωθυπουργός στο Παρίσι άφηνε ανοιχτό το ενδεχόμενο για διαπραγματεύσεις με το FLN. Οι αλεξιπτωτιστές δεν έκαναν τίποτα για να εμποδίσουν την «κατάλυση των νόμιμων αρχών». Αντίθετα, ο Μασού εμφανίστηκε στο μπαλκόνι του κυβερνείου, μαζί με τα άλλα μέλη της «Επιτροπής Κοινής Σωτηρίας». Δυο μέρες μετά στο ίδιο μπαλκόνι εμφανιζόταν ο στρατηγός **Σαλάν**, διοικητής όλων των γαλλικών δυνάμεων στην Αλγερία. Τελειώνοντας την ομιλία του φώναξε: «Ζήτω η Γαλλία! Ζήτω η Αλγερία!» και μετά από μια σύντομη παύση: «Ζήτω ο Ντε Γκωλ!».

Λίγες μέρες αργότερα οι αλεξι-

πτωτιστές του Μασού κατέλαβαν την Κορσική. Η «Επιχείρηση Ανάσταση», το σχέδιο του γενικού επιτελείου για το πραξικόπημα στη μητροπολιτική Γαλλία ετοιμαζόταν μεθοδικά. Ο Ντε Γκωλ ήταν ενήμερος λεπτομερώς. Είχε δηλώσει ότι ήταν «έτοιμος να επωμιστεί τις ευθύνες της διακυβέρνησης».

Στις 29 Μάη του 1958 το γαλλικό κοινοβούλιο ενέκρινε το διορισμό του Ντε Γκωλ στη θέση του πρωθυπουργού. Στο τέλος του χρόνου είχε γίνει ο πρώτος πρόεδρος της Πέμπτης Γαλλικής Δημοκρατίας. Ακριβώς δέκα χρόνια μετά, ο Ντε Γκωλ κατέφευγε στους στρατηγούς που τον είχαν φέρει στην εξουσία για συμβουλές και στήριξη.

Κράτος

Ένα και κάτι αιώνα πριν από αυτά τα γεγονότα ο **Καρλ Μαρξ** εξηγούσε στο κλασσικό πλέον έργο του Η **18η Μπρυμαίρ του Λουδοβίκου Βοναπάρτη**, ότι «η αστική δημοκρατία σημαίνει την απεριόριστη δεσποτεία μιας τάξης πάνω σε άλλες τάξεις». Κι ότι το κράτος, «αυτό το παρασιτικό σώμα», όταν η αστική κοινωνία έμπαινε σε παροξυσμό κρίσης, αναλάμβανε να την «σώσει» κάνοντας πέρα τη «δημοκρατική επιγραφή: ελευθερία, ισότητα, αδελφότητα με τις απαρερμήνευτες λέξεις: πεζικό, ιππικό, πυροβολικό».

Πολλά είχαν αλλάξει από τα μέσα του 19ου αιώνα όταν ζούσε ο Μαρξ. Όμως, το αστικό κράτος δεν είχε αλλάξει στην ουσία του, παρόλες τις αναλύσεις για το πόσο ξεπερασμένη ήταν η ανάλυση του Μαρξ για το χαρακτήρα και το ρόλο του. Στη καρδιά του συνέχιζαν να βρίσκονται τα «ιδιαίτερα σώματα ένοπλων ανδρών» με το μονοπώλιο της βίας.

Τελικά, ο Ντε Γκωλ δεν χρειάστηκε να καταφύγει στο πεζικό, τα τανκ (αντί του ιππικού) και το πυροβολικό. Το απόγευμα της 29 Μάη έβγαλε διάγγελμα που απειλούσε με κήρυξη κατάστασης εκτάκτου ανάγκης αν συνεχίζονταν οι απεργίες και ταυτόχρονα ανήγγειλε εκλογές. Ο «λαός της δεξιάς» βγήκε στους δρόμους.

Η ηγεσία του Γαλλικού ΚΚ υπέκυψε στο δίλημμα που είχε βάλει ο Ντε Γκωλ, όπως έκανε άλλωστε συνεχώς από τη δεκαετία του '40. Στις 29 Μάη οι εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές/τριες φώναζαν «Αντίο Ντε Γκωλ». Όμως, για την ηγεσία του ΓΚΚ αυτή η προοπτική, η παραίτηση του Προέδρου από την πίεση της γενικής απεργίας, ήταν «τυχοδιωκτισμός». Τη λύση θα έδιναν οι κάλπες, σε συνθήκες ηρεμίας, όχι απεργιών. Η επαναστατική αριστερά ήταν πολύ μικρή και άπειρη για να προσφέρει εναλλακτική ηγεσία απέναντι σε αυτή την προοπτική. Οι απεργίες σταμάτησαν, η ώρα της κάλπης ήρθε κι ο Ντε Γκωλ νίκησε. Μια επαναστατική ευκαιρία είχε χαθεί.

Λεανδρος Μπόλαρης

Η Eurovision και το Ισραήλ Βραβείο υποκρισίας

Η βράβευση του Ισραήλ στη Γιουροβίζιον με την εμφάνιση της Νέτα Μπαρζιλάι, ξεσήκωσε σωρεία από αντικρουόμενα σχόλια. Κάποιοι έσπευσαν να χαρούν για τη «Γιορτή της διαφορετικότητας» για το gay-friendly περιεχόμενο του τραγουδιού και τα κιά της τραγουδίστριας, αλλά για τον ίδιο λόγο εκδηλώθηκε άφθονος ρατσισμός και σεξισμός. Τι ακριβώς συμβαίνει;

Εύλογα πολλοί αγωνιστές και αγωνίστριες, ειδικά από το ΛΟΑΤ-ΚΙ+ και φεμινιστικό κίνημα αγανακτούν με τα σεξιστικά σχόλια. Δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα που η τραγουδίστρια δεν πληρεί τα σωματικά πρότυπα της καλλιτεχνικής βιομηχανίας, ίσα-ίσα αυτό είναι στοιχείο συμπάθειας.

Υπάρχει όμως πολύ σοβαρό πρόβλημα, για το γεγονός ότι η χώρα του σιωνιστικού apartheid «ξεπλένεται», ή μάλλον βάφεται ροζ σαν εκφραστής της διαφορετικότητας. Η Μπαρζιλάι έχει υπηρετήσει όχι απλά στις ένοπλες δυνάμεις της αγαπημένης της πατρίδας, αλλά στην παραστρατιωτική Νατάλ και συμμετείχε «περήφανα» στους βομβαρδισμούς της Γάζας το 2014. «Θα τα πούμε του χρόνου στην Ιερουσαλήμ», δήλωσε προκλητικά μετά τη βράβευση.

Δεν έχουμε τίποτα να γιορτάσουμε σε μια χώρα που προβάλλει τη διαφορετικότητα τη στιγμή που μόλις δολοφονεί τους Παλαιστίνιους και απειλεί στρατιωτικά τα κινήματα της Μέσης Ανατολής. Υπάρχει ένα διεθνές κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που καλεί για μποϊκοτάζ –πολιτικό, πολιτιστικό και οικονομικό– του Ισραηλινού apartheid. Είναι ευκαιρία να μετατρέψουμε την επόμενη Γιουροβίζιον σε πλατιά καμπάνια για λευτεριά στην Παλαιστίνη.

Αποχαιρετισμός στον Ερμάνο Όλμι

Ο Ερμάνο Όλμι, που έφυγε στις 7 Μάη υπήρξε ο λιγότερο δημοφιλής από μια γενιά σπουδαίων Ιταλών κινηματογραφιστών της μεταπολεμικής περιόδου. Η μη πλατιά αναγνώριση δεν οφείλεται μόνο στο χαμηλό προφίλ που διατηρούσε. Αφηγήθηκε ιστορίες της εργατικής τάξης και της φτωχής αγροτιάς συνδυάζοντας την πρωτοποριακή νεορεαλιστική μέθοδο με μια θρησκευτική υπερβατικότητα που ο ίδιος κουβαλούσε από τη ρωμαιοκαθολική του παιδεία. Αυτό κράτησε μακριά τους αριστερούς κριτικούς που τον κατέκριναν ως ιδεαλιστή, αλλά και από τη δεξιά που (ορθά) τον θεωρούσε μαρξιστή. **Ωστόσο άφησε πίσω του ένα πολύτιμο και πρωτότυπο κινηματογραφικό έργο.**

Γεννήθηκε στο Μπέργκαμο, επαρχία της Λομβαρδίας που έμελλε να γίνει βασικός αστικός δορυφόρος της μεταπολεμικής βιομηχανικής ανάπτυξης της Ιταλίας. Μετακόμισε με την οικογένειά του στο Μιλάνο, όπου στα 16 του εγκατέλειψε τις βλέψεις για σπουδές για να δουλέψει ως κλητήρας στην εταιρία Έντισον-Βόλτα. Όταν είδε στο σινεμά το επικό «Παϊζά» του **Ρομπέρτο Ροσσελίνι** σχετικά με την απελευθέρωση της Ιταλίας από τους φασίστες, στράφηκε στην κινηματογράφιση ταινιών 16 χιλιοστών και σύντομα έπεισε τα αφεντικά του να του εμπιστευτούν την παραγωγή διαφημιστικού υλικού της εταιρίας. Μετά από 30 ταινίες τεκμηρίωσης μικρού μήκους, το 1959 γύρισε το «**Ο χρόνος σταμάτησε**», μια ιδιαίτερη ιστορία φιλίας ανάμεσα σε ένα νέο και τον φύλακα ενός υδροηλεκτρικού φράγματος στα βουνά της Βόρειας Ιταλίας. Εδώ ξεκινά επίσημα η κινηματογραφική του καριέρα.

Στην επόμενη ταινία του «**Η θέση**» (Το πόστο) ζωντανεύει τη δική του ιστορία μέσα από τα μάτια του νεαρού Ντομένικο, που ξεκινά από τα περίχωρα του Μιλάνου για να

περάσει τις εξετάσεις και να γίνει δεκτός σε μια εταιρία στη «μεγάλη πόλη». Ο Όλμι καταφέρνει να αποδόσει εκφραστικά τις τεράστιες αλλαγές στην Ιταλική κοινωνία, τη μαζικοποίηση του βιομηχανικού προλεταριάτου στο Βορρά, την κίνηση από την ύπαιθρο στις πόλεις με ό,τι αυτό σημαίνει για τη ζωή των εργατών, στις σχέσεις με την οικογένεια, το περιβάλλον και τον εαυτό τους. Η ίδια κεντρική ιδέα διαπερνά και τις επόμενες ταινίες «**Οι αρραβωνιασμένοι**» και «**Κάποια μέρα**».

Επιρροές

Ο Όλμι σαφώς επηρεάστηκε από το **Νεορεαλιστικό ρεύμα**, όμως άνοιξε έναν δικό του δρόμο απόδοσης της πραγματικότητας, χρησιμοποιώντας τη μέθοδο της τεκμηρίωσης όχι «αντικειμενικά και αμερόληπτα», αντίθετα μέσω της παρατήρησης αναδεικνύει μια διαφορετική οπτική των πραγμάτων αλλά και μια βαθύτερη ματιά μέσα στους ανθρώπινους χαρακτήρες.

Όλες αυτές οι αναζητήσεις τελειοποιούνται στην ταινία που τον έκανε διάσημο, το «**Δέντρο για ξύλινα τσόκαρα**» (1978).

Εδώ επιστρέφει στη Λομβαρδική ύπαιθρο του τέλους του 19ου αιώνα για να αφηγηθεί τη ζωή σε μια «κασίνα», ένα υποστατικό αγρόκτημα,

όπου μένουν 4 οικογένειες κολίγων, δεμένων με τη γη που ανήκει στον τοπικό γαιοκτήμονα. Αυτός δεν είναι κάτοχος μόνο του πλούτου, αλλά και του πολιτισμού, καθώς βάζει Μπαχ στο γραμμόφωνο την ώρα που εισπράττει τα της σοδειάς τους. Τους ήρωες υποδύονται ερασιτέχνες αγρότες, οι οποίοι μάλιστα μιλούν την τοπική λομβαρδική διάλεκτο (η ταινία στην Ιταλία προβλήθηκε με Ιταλικούς υπότιτλους!).

Μέσα από ένα τρίωρο υποβλητικό έργο παρατηρούμε τους χωρικούς να δουλεύουν μέσα στην εναλλαγή των εποχών, να εργάζονται, να παντρεύονται, να γεννούν, να πεθαίνουν. Οι κοινωνικοί αγώνες υπάρχουν σε πίσω φόντο, όπου εμφανίζεται ένας αγκιτάτορας υπέρ της ισότητας και σε μια φοβερή στιγμή που έφιππη αστυνομία επιτίθεται σε διαδηλωτές στο Μιλάνο. Όμως οι αγρότες κινούνται στο δικό τους ρυθμό μεταξύ χωραφιού, σπιτιού και εκκλησίας. Μόνη τομή στη ρουτίνα είναι η απόφαση, μετά από προτροπή του ιερέα, να στείλουν ένα παιδί στο σχολείο. «Τι θα πει ο κόσμος; Παιδί αγρότη να μάθει γράμματα;» Όταν όμως ο μικρός Μινεκ ξεμείνει από παπούτσια, ο πατέρας θα κόψει παράνομα ένα δέντρο για να του φτιάξει τα ξύλινα τσόκαρα που έχει ανάγκη για τα 6 χιλιόμετρα

που διανύει καθημερινά, προκαλώντας την οργή του γαιοκτήμονα και την αποπομπή της οικογένειας από το αγρόκτημα. Από μια διαφορετική διαδρομή, οι ταπεινοί ήρωες του Όλμι έχουν αντίστοιχη κατάληξη με τον «**Κλέφτη ποδηλάτων**», την ταινία – ορόσημο του Ιταλικού νεορεαλισμού.

Η μετέπειτα πορεία του δεν ήταν εντυπωσιακή. Είχε μεγάλα διαστήματα απουσίας, εν μέρει λόγω χρόνιου προβλήματος υγείας, αλλά και από αποψη έμεινε μακριά από τα φώτα της διασημότητας. Αποτραβήχτηκε στη γενέτειρά του, όπου ίδρυσε τη σχολή κινηματογράφου «**Υπόθεση σινεμά**» και επέστρεψε επιλεκτικά στην παραγωγή ταινιών. Το 1988 γύρισε τον «**Θρύλο του αγίου πότη**», εξαιρετική μεταφορά του ομώνυμου μυθιστορήματος του **Γιόζεφ Ροτ**, το 2001 το «**Επάγγελμα των όπλων**», με θέμα τον πρώτο πόλεμο με πυρομαχικά. Δεν έχασε ποτέ την κοινωνική ματιά. Το 2011 επανήλθε με το «**Χωριό από χαρτόκουτα**», εμπνευσμένο από την οδύσσεια των μεταναστών στην Ιταλία. Τελευταία του δημόσια εμφάνιση στη Μπερλινάλε το 2014 με ένα αντιπολεμικό δράμα από τα χαρακώματα του Α' Παγκόσμιου πολέμου.

Δήμητρα Κυρίλλου

Διαδήλωση αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη

“**Σ**τέκουν ορθά, κι ακόμα πολεμάνε να μην πέσουν. Τα ζηλεύω”, είναι η τελευταία στροφή στο ποίημα “Τα βράχια” που δίνει και τον τίτλο στην νέα ποιητική συλλογή του συντρόφου Θεοχάρη Παπαδόπουλου, “Ζηλεύω τα Βράχια”, που κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Μανδραγόρας.

Σε αυτή την 7η στη σειρά ολοκληρωμένη δουλειά του ο Θεοχάρης συνεχίζει να εκπλήσει με τις μικρές εξυπνες ποιητικές εκρήξεις του. Μικρές λεπτομέρειες της καθημερινής ζωής, ένας καθρέφτης, μια κουβέντα, ένα δάκρυ, η αναμονή για κάτι, το ηλιοβασίλεμα ή ένα ποτήρι ούζο μεγενθύνονται και αποκτούν ένα ιδεαλιστικό χαρακτήρα, για να ενωθούν με το ρεαλισμό μιας διαδήλωσης στο δρόμο,

με ένα σύνθημα στο τοίχο, με την δολοφονία του Λουκμάν, με την πάλη για έναν καλύτερο κόσμο.

Οι μικρές καθημερινότητες μπορεί να έχουν πισωγυρίσματα, όμως παραμένουν κομμάτια της συνολικής κοινωνικής κίνησης προς τα εμπρός.

Το ρομαντικό, σχεδόν περιγραφικό, σχήμα του Θεοχάρη παράγει εικόνες μιας συναισθηματικής καθημερινότητας, χαλαρωτικές, υπνωτικές, καταπραυντικές, που όμως σχεδόν πάντα κρύβουν την ανατροπή, την αποσύνθεση, την αποδόμηση και εντέλει την έκπληξη. Και είναι αλήθεια πως είτε ασχολείται με ελεύθερο λόγο είτε με ομοιοκαταληξία, ο Θεοχάρης Παπαδόπουλος και σε αυτή την ποιητική του συλλογή καταφέρνει να εκπλήξει ευχάριστα.

Κ.Μ.

Ώρα να κλείσει η βάση της Σούδας

“Μια από τις μεγαλύτερες κινητοποιήσεις των τελευταίων ετών ενάντια στην αμερικάνικη βάση της Σούδας πραγματοποιήθηκε στα Χανιά το μεσημέρι της Κυριακής 13/5. Η διαδήλωση ξεκίνησε στην πλατεία Δημοτικής Αγοράς όπου πραγματοποιήθηκαν χαιρετισμοί από τους συμμετέχοντες ενώ στη συνέχεια ξεκίνησε πορεία μέσα στο κέντρο της πόλης.

Λίγο αργότερα οι διαδηλωτές επιβίβαστηκαν σε λεωφορεία και κατευθύνθηκαν προς το Μουζουρά στο Ακρωτήριο, στην είσοδο της αεροπορικής βάσης. Εκεί μπροστά σε ισχυρή αστυνομική δύναμη οι διαδηλωτές φώναζαν συνθήματα ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και την εμπλοκή της Ελλάδας σε αυτές, ενώ τοποθέτησαν και συρματοπλέγματα στο δρόμο αποκόπτοντας την είσοδο στη βάση για ώρες.

“Τη Σούδα κλείστε τα σύνορα ανοίξτε”, ήταν ένα από τα συνθήματα που φώναζαν οι αγωνιστές της ΚΕΕΡΦΑ που συμμετείχαν με το δικό τους πανό στην κινητοποίηση που οργάνωσε η **Επιτροπή Ειρήνης**. Μαζί τους διαδήλωσαν εκτός από το **ΠΑΜΕ**, **φοιτητικοί σύλλογοι**, σωματεία όπως η **ΕΛΜΕ Χανίων**, αλλά και η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** και η **ΛΑΕ**, ανέφερε στην ΕΑ η **Μαρία Καλιτσουνάκη** από την ΚΕΕΡΦΑ Κρήτης που συμμετείχε

Χανιά 13/5, Διαδήλωση ενάντια στη βάση της Σούδας

στην κινητοποίηση.

Πλήρης η εμπλοκή της Ελλάδας.

“Η Σούδα είναι ένα κόμβος μεγάλης σημασίας. Έχει ένα αεροδρόμιο το οποίο χρησιμοποιούμε συνέχεια, με την ευχέρεια που μας δίνουν οι συμφωνίες μας με την ελληνική κυβέρνηση, την οποία ευχαριστούμε πολύ γι’ αυτό. Επίσης έχει το πρόσθετο πλεονέκτημα να έχει ναυτικές εγκαταστάσεις παγκόσμιας κλάσης. Και έναν νέο προβλήτα στο Μαράθι όπου μπορεί να δέσει αεροπλανοφό-

ρο. Το έχουμε κάνει αρκετές φορές”, δήλωσε σε συνέντευξη του στην Καθημερινή ο διοικητής της Διακλαδικής Διοίκησης Συμμαχικών Δυνάμεων Νεάπολης και των Ναυτικών Δυνάμεων Ευρώπης και Αφρικής των ΗΠΑ, ναύαρχος **Τζέιμς Φόγκο**.

Πρόκειται για ένα ξεκάθαρο ξεμπρόστιασμα των ψεμάτων της ελληνικής κυβέρνησης για δήθεν μη εμπλοκή της Ελλάδας στα δολοφονικά στρατιωτικά σχέδια των ΝΑΤΟϊκών στην περιοχή. Σε αντίθεση με τα ψέματα Τσίπρα και Κοτζιά, ο αμερικάνος ναύαρχος ξεκαθαρίζει πως η Ελλάδα όχι μόνο έχει δώσει το απόλυ-

το ελεύθερο στις ΗΠΑ να χρησιμοποιούν τη Σούδα σαν ορμητήριο για τις επιθέσεις τους, αλλά συμμετέχει ενεργά σε κοινές ασκήσεις με τους αμερικάνους και τους ισραηλινούς. Μιλάει ανοιχτά για την συμμετοχή ελληνικού υποβρυχίου που ξεκίνησε από τις εγκαταστάσεις της Σαλαμίνας στην κοινή άσκηση ΗΠΑ-Ελλάδας-Ισραήλ χαρακτηρίζοντάς το ως “αθόρυβο και εξαιρετικά θανατηφόρο” και υπογραμμίζοντας ότι τα ελληνικά υποβρύχια είναι απολύτως χρήσιμα στην παρακολούθηση της Ανατολικής Μεσογείου.

Την ώρα που στην Παλαιστίνη

εκατοντάδες κόσμος σκοτώνεται από το κράτος-απαρτχάιντ του Ισραήλ με τις πλάτες του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ, η Ελλάδα συνεργάζεται ανοιχτά με τον δολοφονικό στρατό του **Νετανιάχου**. Την ώρα που συζητάμε για τις εκατοντάδες χιλιάδες κομμένες συντάξεις η Ελλάδα της κρίσης σκορπάει δισεκατομμύρια ευρώ για να συμμετέχει στα πολεμικά παιχνίδια με της ΑΟΖ και στην εκρηκτική κατάσταση σε όλη την Ανατολική Μεσόγειο. Πρέπει να τους σταματήσουμε.

Κυριάκος Μπάνος

Δεν έχει περάσει ούτε ένα μήνας από όταν η κυβέρνηση ψηφίζει στη Βουλή το νομοσχέδιο με το οποίο ξεπουλάνε ένα σημαντικό μέρος της ΔΕΗ, τις λιγνιτικές μονάδες, στρώνοντας το δρόμο και για την περαιτέρω ιδιωτικοποίησή της. Προσπαθούσαν τότε να πείσουν ότι λίγο – πολύ μόνο καλά έχει να φέρει αυτή η διαδικασία και κανείς δεν έχει να φοβάται τίποτα, ούτε οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ, ούτε ο κόσμος.

Κι όμως τρεις βδομάδες μετά έρχεται η **McKinsey**, μια εταιρία μάντζιμντ που έχει προσληφτεί σαν σύμβουλος από τη ΔΕΗ, να πει ότι η ΔΕΗ δεν είναι βιώσιμη και γι’αυτό χρειάζονται “θυσίες”. Όπως έβγαλε στη δημοσιότητα η Καθημερινή, η εταιρία, προκειμένου να αυξήσει τα λειτουργικά της κέρδη κατά 500 εκατομμύρια ευρώ μέχρι το 2022, προτείνει ένα 5ετές πλάνο σύμφωνα με το οποίο οι εργαζόμενοι θα πρέπει να μειωθούν κατά 2.000 και οι λογαριασμοί του ρεύματος θα πρέπει να αυξηθούν.

Στο πρώτο σκέλος αρχικά θα προταθεί πρόγραμμα μαζικής εθελούσιας εξόδου, χωρίς να ξεκαθαρίζεται αν θα ακολουθήσουν απολύσεις σε περίπτωση που δεν βρεθούν 2.000 εργαζόμενοι που θα θελήσουν να φύγουν “εθελοντικά”. Φυσικά η εκτίμηση για την ανάγκη μείωσης του προσωπικού κατά 2.000, γίνεται με μόνα κριτήρια το να “βγαίνουν οι αριθμοί” του μισθολογικού κόστους στους λογαριασμούς των τεχνοκρατών κι όχι γιατί δεν υπάρχει ανάγκη από εργαζόμενους, ειδικά μάλιστα τη

Βγάζουν τη ΔΕΗ “μη βιώσιμη”!

25/4, Απεργιακό συλλαλητήριο εργατών της ΔΕΗ

στιγμή που η ίδια έκθεση καλεί τη ΔΕΗ να αυξήσει την παραγωγή ρεύματος.

Στο δεύτερο σκέλος, την αύξηση των λογαριασμών, η πρόταση είναι ακόμα πιο χυδαία καθώς η “αναπροσαρμογή προς τα πάνω” των τιμολογίων ξεκινάει με το κόψιμο των εκπώσεων που παρέχει σήμερα η ΔΕΗ και την επιβολή αυξήσεων. Σημαίνει αυτό ότι στο στόχαστρο μπαίνουν οι φτωχοί που πληρώνουν το κοινωνικό τιμολόγιο; Σίγουρα μπαίνουν αυτοί

που δεν μπορούν να το πληρώσουν καν. Σύμφωνα με το άρθρο, “στις βασικές προτάσεις είναι και η εντατικοποίηση της προσπάθειας αντιμετώπισης των ανεξόφλητων λογαριασμών”, καθώς με “κακοπληρωτές” η ΔΕΗ δεν μπορεί να προσελκύσει επενδυτές. Χρωστάς; Δεν έχεις να πληρώσεις; Θα ζήσεις χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα.

Όσο προχωράει η διαδικασία των ιδιωτικοποιήσεων γίνεται ακόμα πιο ξεκάθαρο τί ση-

μαίνει η “ανάπτυξη” που ευαγγελίζονται. Τη μετατροπή των δημόσιων επιχειρήσεων, από οργανισμούς παροχής βασικών κοινωνικών αγαθών, σε συγγένες ιδιωτικές εταιρίες που, με μόνο κριτήριο το κέρδος, μετατρέπουν τα κοινωνικά αγαθά σε προϊόντα πολυτελείας.

Η μάχη ενάντια στο ξεπούλημα της ΔΕΗ έχει ανοίξει. Τη μέρα που ψηφίζονταν το νομοσχέδιο στη Βουλή, στις 25/4, κορυφωνόταν η τριήμερη απεργία των εργαζομένων, σε μια μέρα που οι απεργοί της ΔΕΗ δεν ήταν μόνοι τους. Βρέθηκαν μαζί στο δρόμο με τους απεργούς των νοσοκομείων, τους εργάτες της Λάρκο, τους συνταξιούχους. Σύμφωνα με το νομοσχέδιο που ψηφίστηκε η διαδικασία της ιδιωτικοποίησης των λιγνιτικών μονάδων θα πρέπει να έχει ξεκινήσει μέχρι το τέλος του Μάη. Στις 30 του Μάη όμως είναι και η μέρα που χιλιάδες απεργοί θα έχουν τη δυνατότητα να βγουν ξανά στους δρόμους. Η επιτυχία της πανεργατικής απεργίας και η άμεση κλιμάκωση τόσο από τη μεριά των εργατών της ΔΕΗ όσο κι από όλους τους εργάτες και τις εργάτριες των ΔΕΚΟ που πάνε για ξεπούλημα, μπορούν να στείλουν στα σκουπίδια τα σχέδια των ιδιωτικοποιήσεων και τις προτάσεις των κάθε McKinsey.

Σ.Μ.

Να σταματήσουμε τη σφαγή

Αυτό που εξελίχθηκε τη Δευτέρα στα “σύνορα” της Λωρίδας της Γάζας με το Ισραήλ συγκρίνεται μόνο με τις πιο μαύρες στιγμές της αποικιοκρατίας. Συγκρίνεται με τις σφαγές του καθεστώτος απαρτχάιντ στη Νότια Αφρική, των Άγγλων κατά του ινδικού κινήματος, των ΗΠΑ κατά των αυτόχθονων φυλών. 58 καταμετρημένοι νεκροί την ώρα που γράφουμε αυτό το άρθρο.

Συνολικά από τις 30 του Μάρτη όταν ξεκίνησαν οι διαδηλώσεις στη Λωρίδα της Γάζας, οι νεκροί είναι 107. Οι τραυματίες υπολογίζονται σε 12.000. Όλοι τους είναι άμαχοι διαδηλωτές, τους οποίους το Ισραήλ πυροβολούσε λες και ήτανε σπουργίτια, σηματοδοτώντας τους με πραγματικά πυρά από την άλλη μεριά του φράχτη, με τους στρατιώτες και τα θωρακισμένα οχήματα να χτυπάνε πίσω από τα τανκς. Τα ξημερώματα της Τρίτης η μικρή Λάιλα Νουρ Γαντούρ, οχτώ μηνών, έγινε το πιο μικρό και ανυπεράσπιστο θύμα της ισραηλινής θηριωδίας. Πέθανε από εισπνοή δακρυγόνου.

Έκαψαν

Οι κάτοικοι της Γάζας κάνουν λόγο για μια νέα γενιά ανάπηρων, των ανάπηρων της Άνοιξης του 2018. Τα πυρά του Ισραήλ, όταν δεν σκότωναν, γάζωναν τα πόδια των διαδηλωτών. Το πρωί της Δευτέρας, οι ισραηλινές μπουλντόζες είχαν μπει μέσα στη Λωρίδα της Γάζας και ισοπέδωσαν τα μικρά φράγματα από άμμο που είχαν φτιάξει οι Παλαιστίνιοι για να προστατευθούν. Λίγο αργότερα άρχισαν να πυροβολούν και να πετάνε εμπρηστικές βόμβες στα αντίσκηνα. Έκαψαν και τις σκηνές των γιατρών και των νοσηλευτών που βρίσκονταν εκεί για να προσφέρουν πρώτες βοήθειες. Την ίδια στιγμή απαγόρευαν σε αντιπροσωπεία υγειονομικών που ερχόταν από τη Δυτική Όχθη να περάσει στη Γάζα.

Τα νοσοκομεία στη Λωρίδα της Γάζας έχουν ξεπεράσει τις δυνατότητές τους. Έτσι κι αλλιώς, λόγω του ασφυκτικού αποκλεισμού δεν υπάρχουν βασικά φάρμακα, ιατρικός εξοπλισμός, ενώ με τον απίστευτο αριθμό τραυματιών, δεν υπήρχαν αρκετά αντιβιοτικά και αίμα.

Δεν υπήρξαν “συγκρούσεις”. Υπήρξε μια μονομερής σφαγή. Δεν υπήρξε ούτε ένας Ισραηλινός τραυματίας. Οι Παλαιστίνιοι είχαν επιλέξει την τακτική της μαζικής διαδήλωσης και της αμφισβήτησης του ισραηλινού φράχτη, διεκδικώντας το δικαίωμά τους στην επιστροφή. Στην κινητοποίηση πήραν μέρος τουλάχιστον 40 χιλιάδες άνθρωποι.

Το πιο “βίαιο” που έκαναν στη διάρκεια των διαδηλώσεων ήταν να πετούν πέτρες με σφεντόνες στα τανκς και να πετάνε φλεγόμενους χαρταετούς. Δεν πρόκειται για επίσημα “σύνορα”. Είναι η γραμμή που ορίστηκε όταν το Ισραήλ εξαπέλυσε το διωγμό σχεδόν ενός εκατομμυρίου Παλαιστίνιων πριν από 70 χρόνια και επιβεβαιώθηκε όταν το 1967 ξαναεπιτέθηκε σε βάρος των Παλαιστίνιων, μετατρέποντας τους πρόσφυγες του ‘48 σε λαό υπό κατοχή.

Την ίδια στιγμή που εξελισσόταν το μακελειό τη Δευτέρα, λιγότερο από 60 χιλιόμετρα πιο πέρα γινόταν ένα γκροτέσκο πάρτι. “Γκροτέσκο” είναι η λέξη που χρησιμοποιεί αρθρογράφος των Τάιμς της Νέας Υόρκης για να περιγράψει πώς η κόρη του Τραμπ, **Ιβάνκα**, μαζί με τον σύζυγό της **Τζάρεντ Κούσνερ**, χαμογελούσαν και πανηγύριζαν για τα εγκαίνια της καινούργιας αμερικάνικης πρεσβείας στην Ιερουσαλήμ. Οι αμερικάνικες εφημερίδες υπογραμμίζουν το εξωφρενικό γεγονός, ακόμη και για τα αμερικανο-ισραηλινά δεδομένα, η αμερικάνικη κυβέρνηση να έχει στείλει στην Ιερουσαλήμ δύο αντισημίτες, έναν πάστορα και έναν τηλε-ευαγγελιστή, για να γιορτάσουν τα 70 χρόνια από την ίδρυση του Ισραήλ.

Οι δύο όψεις της ίδιας Δευτέρας, το πάρτι της Ιερουσαλήμ και η σφαγή στη Γάζα, συνδέονται άμεσα με την απόφαση του **Τραμπ** να αποσύρει τις ΗΠΑ από τη συμφωνία για τα πυρηνικά του Ιράν την περασμένη βδομάδα. Η μεταφορά της πρεσβείας

στην Ιερουσαλήμ είναι στην ίδια κατεύθυνση. Το μήνυμα είναι πως οι ΗΠΑ εγκαταλείπουν το ρόλο του εγγυητή της ιμπεριαλιστικής σταθερότητας στη Μέση Ανατολή. Το μαντρόσκυλο Ισραήλ έχει πράσινο φως να κάνει ό,τι θέλει. Και όχι μόνο το Ισραήλ. Το ίδιο μήνυμα εισπράττει η Σαουδική Αραβία και οι δορυφόροι της. Ο πρόεδρος του Ιράν, **Ρουχανί**, αποκάλυψε πριν από λίγες μέρες επιστολή του Τραμπ προς τα αραβικά καθεστώτα της περιοχής, στην οποία τα καλούσε ανοιχτά να περάσουν σε δράση. Οι ΗΠΑ έχουν ξοδέψει επτά τρισεκατομμύρια για χάρη σας, τους λέει ο Τραμπ. Χωρίς τις ΗΠΑ πολλές από τις πλούσιες χώρες σας δεν θα υπήρχαν. Τώρα πρέπει να κάνετε κάτι σε αντάλλαγμα.

Αντάλλαγμα

Για το Ισραήλ, “αντάλλαγμα” είναι να προκαλέσει έναν πόλεμο με το Ιράν. Ήδη βομβάρδισε “ιρανικούς στόχους” όπως τους αποκαλεί μέσα στη Συρία. Ενώ ξεσπώντας πάνω στους Παλαιστίνιους δείχνει τα δόντια του και προς το Λίβανο και τη Χεζμπολάχ που βγήκε ενισχυμένη στις εκλογές της 9ης Μάη. Η μεταφορά της πρεσβείας στην Ιερουσαλήμ είναι βοήθεια για το πιο πολεμοχαρές κομμάτι της ισραηλινής ηγεσίας. Σημαίνει ότι οι ΗΠΑ αποχωρούν από οποιαδήποτε προσπάθεια να παίξουν ρόλο μεσολαβητή στο παλαιστινιακό, όπως κάνουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο από το 1992. Πετάνε στα σκουπίδια τους δεσμούς, τα παζάρια και τους εκβια-

σμούς που τους συνδέουν με την παλαιστινιακή ηγεσία, και καλούν τα αραβικά καθεστώτα να μπουν στο παιχνίδι για να φιμώσουν τους Παλαιστίνιους.

Είναι ένα στοίχημα πολύ επικίνδυνο αλλά ιδιαίτερα δύσκολο. Την περασμένη βδομάδα στο Κάιρο έγινε εκδήλωση στην πρεσβεία του Ισραήλ για να γιορταστούν τα 70 χρόνια από το 1948. Το αιγυπτιακό κοινοβούλιο μοϊκοτάρησε την εκδήλωση που τελικά έγινε σε εντελώς κλειστό κύκλο. Αν αυτό γίνεται στη δικτατορία του **Σίσι**, μία από τις μόνες δύο χώρες της περιοχής που έχουν διπλωματικές σχέσεις με το Ισραήλ, είναι εντελώς ανεξέλεγκτο τι θα σηματοδοτήσει στο αραβικό πεζοδρόμιο η αλλαγή πλεύσης. Είναι ανεξέλεγκτο τι θα σημάνει ακόμη και μέσα στη Σαουδική Αραβία, όπου ο πρίγκιπας **Μοχάμεντ μπιν Σαλμάν** παίζει το πιο ριψοκίνδυνο χαρτί, να συσφίξει τις σχέσεις με το Ισραήλ. Το Κουβέιτ ήταν αυτό που ζήτησε σύγκληση του Συμβουλίου Ασφαλείας. Η Τουρκία ανακάλεσε τους πρέσβεις της από το Ισραήλ και από τις ΗΠΑ. Η Νότια Αφρική ανακάλεσε τον πρέσβη της από το Ισραήλ.

Παράλληλα, οι επιπτώσεις της απόσυρσης Τραμπ από τη συμφωνία με το Ιράν απλώνονται και έξω από τη Μέση Ανατολή. Γίνονται κομμάτι του εμπορικού πολέμου με την Κίνα αλλά και με χώρες της ΕΕ. Η ιρανική πολιτική ηγεσία λέει πως θέλει να διατηρήσει τη συμφωνία με τα υπόλοιπα μέρη (Κίνα, Γαλλία,

Γερμανία, Ρωσία, Βρετανία, ΕΕ), παρά την έξοδο των ΗΠΑ. Τα γεράκια της κυβέρνησης του Τραμπ κάνουν απειλητικές δηλώσεις κατά των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων, απαιτώντας να επιβληθούν κυρώσεις στις εταιρείες που δεν σέβονται το εμπόριο και παίζουν ρόλο μεσολαβητή μεταξύ Ιράν και αμερικάνικων επιχειρήσεων. Για τους Ευρωπαίους καπιταλιστές δεν είναι καθόλου αυτονόητο ότι θα εγκαταλείψουν τις μπιζνες, επειδή το αποφάσισε ο Τραμπ και ο Μπόλτον. Η γερμανική εφημερίδα Φρανκφούρτερ Αλγκεμείνε υπολογίζει πως “πριν από το τελευταίο πακέτο κυρώσεων, η Γερμανία ήταν ο μεγαλύτερος εμπορικός εταίρος του Ιράν. Μετά τη συμφωνία που υπογράφηκε το 2015, οι γερμανικές εξαγωγές αυξήθηκαν κατά 27%. Το 2017 οι γερμανικές εξαγωγές προς το Ιράν έφταναν τα 3,5 δισεκατομμύρια δολάρια και σήμερα κάποιες από τις μεγαλύτερες γερμανικές επιχειρήσεις συνεργάζονται με το Ιράν, όπως κάνουν και εκατοντάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις της χώρας”.

Αποκορύφωμα υποκρισίας

Τα εμπορικά συμφέροντα των Ευρωπαίων, των Ρώσων και των Κινέζων μπορεί να αποσταθεροποιήσουν ακόμη περισσότερο το καζάνι της Μέσης Ανατολής, αλλά σίγουρα δεν θα σώσουν την παλαιστινιακή νεολαία που σφαγιάζεται. Το Ισραήλ γιορτάζει τα 70 χρόνια του με σφαγές, γιατί είναι ένα ρατσιστικό κράτος που υπάρχει χάρη και με μόνο στόχο τις σφαγές. Η υποκρισία των ευρωπαϊκών χωρών εκφράζεται μέσα από τα ανακοινωθέντα καταδίκης των ισραηλινών εγκλημάτων, στα οποία κάνουν έκκληση για “αυτοσυγκράτηση” στο Ισραήλ και για έκκληση για “αποχή από τη βία” στους Παλαιστίνιους. Ποια αυτοσυγκράτηση μπορείς να ζητάς από κάποιον που έχει ήδη δολοφονήσει 107 άμαχους σε λίγες μέρες;

Και δυστυχώς το αποκορύφωμα της υποκρισίας έρχεται από την ελληνική κυβέρνηση, που στο όνομα του άξονα με την Κύπρο, την Αίγυπτο και το Τελ Αβίβ, στο όνομα της μοιρασιάς του φυσικού αερίου στη Μεσόγειο, σφίγγει τα ματωμένα χέρια των δολοφόνων και τους στηρίζει στρατιωτικά, πολιτικά και οικονομικά.

Νίκος Λούντος

• Την Τρίτη το απόγευμα, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο, βρισκόταν σε εξέλιξη διαδήλωση αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη με πορεία στην Ισραηλινή πρεσβεία.